

மலர் மருத்துவ மெய்யியல் கல்லூரைகள்

மருத்துவமேத
எஸ்வர்போச்

தமிழாக்கம் : ஹநு.கு.நாங்கரவரம்

வேங்கை பதிப்பகம்

மதுரை - 625 019

மலர் மருத்துவ மெய்யியல் கட்டுரைகள்

ஆங்கில மூலம் : மருத்துவ மேதை எஸ்வர்டு பாச்
தமிழாக்கம் : மரு.கு.பூங்காவனம்

வெளியீடு

வேங்கை பதிப்பகம்

மதுரை

நால் பற்றிய குறிப்புகள்

- நாலின் பெயர் : மலர் மருத்துவ மையியல்
கட்டுரைகள்
- ஆசிரியர் : மரு.கு.பூங்காவனம்
பேசி : 98453 69715
- உரிமை : ஆசிரியருக்கு
- வெளியீடு : வேங்கக பதிப்பகம்
4/111, எல்.சி.நகர், நாகமலை
மதுரை – 625 019
பேசி : 94439 62521
- முதல் பதிப்பு : தி.பி.2048 துலை (ஜப்பசி)
நவம்பர் 2017
- பக்கங்கள் : 120
- விலை : ஒருபா 90/-
- வடிவமைப்பு : ஜி.வி.மாடர்ஸ் பிரஸ் மார்ட், மதுரை – 1
- அச்சாக்கம் : பிரகாஷ் ஆப்செட், மதுரை – 1

மைய்யியல் மருத்துவ மேதை
எட்வர்டு பாச் (24.9.1886 - 27.11.1936)

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரின் முன்னுரை

‘யாண்டு பல வாக நரைஇல ஆகுதல்
யாங்கா கியர்ஸன வினவுதிர் ஆயின்
மாண்டென் மனைவியொடு மக்களும் நிறம்பினர்
யான்கண் டைனையர்ஸன் இளையரும், வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான் காக்கும், அதன்தலை
ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்

சான்றோர் பலர்யான் வாழும் ஊரே’ (புறநானூறு 191)

என்பது ஒரு புறநானூற்றுப் பாடல். இயற்றியவர் பிசிராந்தையார்

குடும்பத்தைப் பற்றியும் நாட்டைப் பற்றியும் கவலை கொள்ளத்
தேவையில்லாத நற்குழல் அமைந்தால், நரை, திரை, பிணி முப்புக்கு
இடமில்லை என்பது இப் பாடலின் உட்கருத்தாகும்.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
தீதும் நன்றாம் பிறர்தர வாரா
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவது அன்றே, வாழ்தல்
இனிதென மகிழ்ந்தன்றும் இலமே, முனிவின்
இன்னாது என்றலும் இலமே, மின்னொடு
வானம் தண்ணுளி தலைஇ ஆனாது
கல்பொருது இரங்கும் மல்லல்பேர் யாற்று
நீர்வழிப் படுஞ்சம் புணைபோல் ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஞ்சம் என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெளிந்தனம் ஆகவின், மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே,
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே’ (புறநானூறு 192)

என்பது இன்னொரு புறநானூற்றுப் பாடல். இயற்றியவர் கணியன் பூங்குன்றனார்.

இவ்வுலகில் மக்கள் அனைவரும் ஒரு நிகரானவர்கள். எல்லாரும், எல்லாமும் சமம். தீமையும் நன்மையும் பிறரால் வருவன் அல்ல; அவற்றை நாமே தேடிக்கொள்கிறோம். உயிர்கள் அனைத்தும் இயற்கை நெறிக்கு ஏற்றவாறே இயங்குகின்றன – என்பது இப் பாடலின் உட்கருத்தாகும்.

இப் புலவர் பெருமக்களுக்கும், மேதை எட்வர்டு பாச் அவர்களுக்கும் - காலத்தாலும், இடத்தாலும், மொழியாலும் மிக நீண்ட இடைவெளி உள்ளது. பாச் பெருமகனார் இப் புலவர்களைப் பற்றி அறியாதவர்; இப் பாடல்களைப் பற்றிக் கேள்விப் படாதவரும் ஆவார். ஆனாலும் அவர் மாந்தநலம் பற்றி எழுதியவை எல்லாம் இப் பாடல்களுக்கான விளக்கவுரைகளாக அமைந்துள்ளன, பாராங்கள்!

மலர் மருத்துவம், அதன் கோட்பாடு பற்றிய என்னுடைய முந்தைய மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாகிய மனமருத்துவமும் மலர் மருத்துவமும், காணாமல் போன நோய்கள் ஆகியவற்றுடன் இப்போது இந் நூல் தரப்படுகின்றது. இவற்றோடு, மகிழ்ச்சி தரும் மலர் மருத்துவம், வீட்டுக்கு வீடு மலர் மருத்துவம் என்னும் நூல்களும் முன்னர் வெளிவந்துள்ளன.

2016ஆம் ஆண்டு குலைத் திங்களில் ஐயா பழ.நெடுமாறர் அவர்கள் நடத்திய தனித்தமிழ் நூற்றாண்டு விழாவின் மலரில் நான் எழுதிய திருக்குறளில் மலர் மருத்துவக் கூறுபாடுகள் என்னும் கட்டுரை, அதன் பொருள் தொடர்பு கருதி இம் மொழிபெயர்ப்பு நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்ணடைப் புலவர்கள் கூறியவற்றை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்வில்லை. இற்றை நாளில் அறக்கொலைகளும் பினிப் பெருக்கமும் கட்டுக்கடங்காமல் தலைவிரித்து ஆடுகின்றன. இக் காலகட்டத்தில் மேதை எட்வர்டு பாச் அவர்கள் காட்டியுள்ள வழியின் தேவை இன்னும் மிகுதியாக உள்ளது.

இந் நூலுடன் மேதை பாச் அவர்களின் எண்ணங்களும் எழுத்துகளும் பேச்சுக்களும் ஏறத்தாழ முழுமையாகத் தமிழ் உலகுக்குத் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நாம்,

படிக்க வேண்டும்,
பயன்கொள்ள வேண்டும்
பரப்பவும் வேண்டும்

மென்மைச் சிற்பும் மேன்மைப் பயன்பாடும்

நன்மைப் பெருக்கமும் நாடுவதாய் – உண்மையில் உள்ளத்தைத் தூக்கிமிக உச்சத்தில் ஆக்குவதால் கொள்ளுக இக் கோட்பாட்டு நூல்.

- கு.பூங்காவனம்

பொருள் அடக்கம்

I.	நம்முடைய விடுதலையை நாமே அடைய வேண்டும் (Free Thyself)	1
II.	நம்மால்தான் நாம் துண்புறுகின்றோம் (Ye suffer from yourselves)	34
III.	வால்லிங்ஃபோர்டு சொற்பொழிவு – 1	62
IV.	வால்லிங்ஃபோர்டு சொற்பொழிவு – 2	82
V.	மெய்யியல் சார்புக் குறிப்புகள்	89
VI.	மலர்களுடன் உரையாடலாம்	95
VII.	குணமாக்குபவருக்கு வேண்டப்படும் இரண்டு இன்றியமையாத கூறுபாடுகள்	99
VIII.	இணைப்புக் கட்டுரை : திருக்குறளில் மலர் மருத்துவக் கூறுபாடுகள். கு. பூங்காவனம் பின் இணைப்பு – கலைச் சொற்பட்டியல்.	104 110

I. நம்முடைய விடுதலையை நாமே அடைதல் வேண்டும் (Free Thyself)

(தமிழ் மொழியெப்பாளர் குறிப்பு :

1928ஆம் ஆண்டில் மலர் மருத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட மேதை பாச் 1934 வரை பன்னிரண்டு மலர் மருந்துகளைக் கண்டு பிடித்திருந்தார். அக் காலகட்டத்தில் அவர் இங்கிலாந்து நாடு முழுவதும் சுற்றி வந்தவராக, அவ் ஆராய்ச்சியிலும் மருத்துவத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தார். இது அவர்தம் முதல்நிலை மலர் மருத்துவத் தொண்டாகும். அப்போது எழுதப்பட்டதுதான் இக்கட்டுரை.

மேதை பாச் நாள்தைவில் எஞ்சிய மலர் மருந்துகளையும் கண்டுபிடித்தார். பின்னர் அவர் எழுதிய ‘நமக்கு நாமே நலம் காண்போம்’ (Heal Thyself) என்னும் நூலுக்கும், முழுமையாக முப்பத்தெட்டு மருந்துகளையும் உள்ளடக்கியதாகிய ‘பன்னிரு பிணி போக்கிகளும் ஏனைய மருந்துகளும்’ (The Twelve Healers and other Remedies) என்னும் நூலுக்கும் இக் கட்டுரையே முன்னோட்டமாக அமைந்தது.

முதல்நிலைக் கண்டுபிடிப்பாகிய பன்னிரண்டு மருந்துகள் பற்றிய குறிப்புகள் இக் கட்டுரையின் பன்னிரண்டாவது தலைப்பாக இடம் பெற்றிருந்தது. முப்பத்தெட்டு மருந்துக் குறிப்புகளும் தனி நூலாக வந்தபின், இக் கட்டுரையின் பன்னிரண்டாவது தலைப்பு நீக்கப்பட்டது.)

ஆங்கில நூலின் முன்னுரை

உண்மையைச் சொற்களால் விளக்கிவிட முடியாது. பிறர்க்கு அறிவுரை கூறும் எண்ணம் இந் நூலாசிரியர்க்குச் சிறிதும் இல்லை. அத்தகைய முறையில் அறிவு கொள்ளுத்துவதை அவர் மிகவும் வெறுத்து ஒதுக்குகின்றவர்.

அவர்,

- நம் வாழ்க்கையின் நோக்கம்
- நம்மைச் சூழும் துணபங்களையே நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல்
- நம்முடைய உடல்நலத்தை மீட்டெடுத்துக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகள்

ஆகியவை பற்றித் தெளிவாகவும் எனிமையாகவும் இந் நாலில் விளக்கியுள்ளார். அதோடு, நாம் ஒவ்வொருவருமே நமக்கான மருத்துவராகலாம் என்பதையும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

கட்டுரையில் உள்ளதை

1. வாழ்க்கை பற்றிய உண்மை மிகவும் எளிதானது.
2. நம்முடைய ஆதனுடன் நாம் ஒத்திசைவு உடையவர்களாய் இருப்பதைப் பொறுத்தே நம் உடல் நலம் நன்றாக அமைகின்றது.
3. நம்முடைய ஆதன் முழுச்சீர்மை உடையது. படைப்பாளரின் பிள்ளைகளாகிய நாம் நமக்கு நன்மையானவற்றைச் செய்வது பற்றி மட்டுமே நம் ஆதன் கூறுகின்றது.
4. நம்முடைய உள்ளார்ந்த மனத்தூண்டுதல்கள், விருப்புகள் ஆசைகள், நம்முடைய சொந்த எண்ணங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி நடந்தால், அங்கே மகிழ்ச்சியும் உடல்நலமும் தவிர வேறு எதையும் அறியாதவர்களாகவே இருப்போம்.
5. நம்முடைய ஆதன் நமக்கு வலியுறுத்துவதற்கு மாறாகப் பிறருடைய குறுக்கீடுகளுக்கு ஆட்படுவதால் மனவேறுபாடும் நோயும் வருகின்றன. நம்முடைய மனத்தில் வேறு ஒருவருடைய எண்ணம் புகுந்துவிடும்போது நம்முடைய வாழ்க்கைப் போக்கு குறைபாடு உடையதாக ஆகிவிடுகின்றது.
6. நாம் – நம்முடைய ஆளுமையைக் காத்துக் கொள்ளுதல்
 - நம்முடைய வாழ்க்கையில் பொருந்தி நிற்றல்.
 - நம்முடைய வாழ்க்கைக்க் கப்பலை நாமே செலுத்துதல் – என்பவையே நன்மையானவையாகும்.
7. நாம் நம்முடைய தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டு விட்டால் மற்றவை எல்லாம் மிகவும் எளிதாகி விடுகின்றன.
8. குணப்படுத்துபவையாகிய மூலிகைகளே நம்முடைய ஆளுமையைக் காத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் உடையவையாகவும் அமைந்து நமக்கு உதவுகின்றன.

ஆதன் – Soul; ஒத்திசைவு – Harmony; ஆளுமை – Personality;
தெய்வீகத்தன்மை – Divinity; குணமாக்குதல் – Healing

9. நோயின் உண்மை நிலையை அறிதல்
10. விடுதலையை அடைய விரும்பினால், விடுதலையைத் தந்து விடுதல் வேண்டும்.
11. குணமாக்குதல்.

1. வாழ்க்கை பற்றிய உண்மை மிகவும் எளிதானது

ஒரு சிறுமி தன் அம்மாவினுடைய பிறந்த நாளுக்கு உரிய காலத்தில் பரிசாக வழங்குவதற்கு ஒரு வீட்டின் ஓவியத்தை வரைய முடிவு செய்தாள். அவளுடைய குழந்தை உள்ளத்தில் வீட்டின் ஓவியம் ஏற்கனவே உருவாகிவிட்டிருந்தது. அவ் வீட்டின் மிக நூணுக்கமான அமைப்புகள் எல்லாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அவள் ஏற்கனவே அறிந்தவளாக இருந்தாள். ஒரு தாளில் அவ் ஓவியத்தை எழுதி முடிக்கும் வேலைதான் எஞ்சியிருந்தது.

அவ் ஓவியம் பிறந்த நாளுக்கு உரிய நேரத்தில் வரைந்து முடிக்கப்பட்டது. அவ் வீட்டைப் பற்றிய தனது எண்ணத்தை அவள் தன்னுடைய திறமைக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைத்திருந்தாள். அவளுடைய சொந்த எண்ணத்தினபடி அமைந்த அவ் ஓவியத்தின் ஒவ்வொரு கோடும் அம்மாவின் மீது கொண்டிருந்த அண்பின் வெளிப் பாடாக அமைந்திருந்ததால் அது கலைச் சிறப்பு மிக்கதாகும். ஒவ்வொரு சாளரமும் கதவும் எங்கெங்கே இருக்க வேண்டும் என்று அவள் கருதினாளோ அவை அப்படியே அமைந்தன என்னும் உணர்வுடன் அவ் ஓவியம் தீட்டப்பட்டது. அது பிறருடைய பார்வையில் ஒரு வைக்கோல் போர் போலக் காட்சியளித்தாலும் நன்கு வரையப் பட்ட ஒரு வீட்டின் சிறந்த ஓவியமாகவே அது விளங்கியது. அவ் ஓவியச் சிறுமி தன்னுடைய முழுமையான உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கொட்டி அதை வரைந்ததனால் அம் முயற்சி மாபெரும் வெற்றியாகும்.

இதுவே நோய் இல்லாத நலமான நிலை. இதுவே வெற்றியும், மகிழ்ச்சியும் மிக்க நிலை; இதுவே உண்மையான தொண்டும் ஆகும். அன்புள்ளத்துடன் தொண்டாற்றுவதே நமக்கு உரிய வழியில் அமையும் முழுமையான விடுதலை ஆகும்.

எத்தகைய ஓவியத்தை வரைய வேண்டும் என்பதை அறிந்த வர்களாகவும், நம்முடைய வாழ்க்கைப் பாதை வழியின் வரைபடத்தை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளவர்களாகவும் நாம் இவ் உலகத்திற்கு

வந்துள்ளோம். அதைப் பருப்பொருட் சார்பானதாக வடிவமைக்கும் வேலையே நமக்கு எஞ்சியுள்ளது.

நாம் எத்தகைய வாழ்க்கைச் சூழலைத் தேர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் –

- நமது வாழ்க்கை ஒவியத்தை முழுச் சீர்மையுடன் வரைந்து முடிப்பதில் கவனம் செலுத்துவார்களாகவும்,
- மிகுந்த திறத்துடன் நமது எண்ணங்களையும் நோக்கங் களையும் இவ் உலக வாழ்க்கைக்கு உரியவாறு பொருத்த மாக அமைத்துக் கொள்பவர்களாகவும்,

இவ் உலக வாழ்க்கையை மிக்க மகிழ்ச்சியுடனும் ஆர்வத்துடனும் கடந்து செல்ல வேண்டியவர்களாவோம்.

எனவே, தொடக்கத்தில் இருந்து கடைசி வரை நமக்கு வாய்த்துள்ள வலிமையுடன் நம்முடைய சிறந்த எண்ணங்களையும் விருப்பங்களையும் பின்பற்றினால், நமது வாழ்க்கை தோல்வியே இல்லாத மாபெரும் வெற்றியைப் பெற்றதாகவும், நலமும் மகிழ்வும் மிக்கதாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

மாறாக, வாழ்க்கைத் துண்பங்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டால் அவை நம்முடைய வெற்றியிலும் மகிழ்ச்சியிலும் குறுக்கிட்டு நமது வாழ்க்கை நோக்கத்துக்குத் தடையாகிவிடுகின்றன என்பதையும் மேற்கூறிய ஒவியச் சிறுமியின் கதை நமக்கு விளக்குகின்றது.

அச் சிறுமி சுறுசுறுப்பாகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் ஒவியத்தைத் தீட்டிக்கொண்டிருக்கும் போது, யாரோ ஒருவர் அங்குப் புகுந்து,

- “என், ஒரு சாளரத்தை இங்கே வைக்கக் கூடாதா ?
- ஒரு கதவை அங்கே வைக்கக் கூடாதா ?
- ஓ ! தோட்டத்திற்குப் போகும் வழி இப்படித்தானே இருக்க வேண்டும் ?”

என்றெல்லாம் கூறுகின்றார்.

அதன் விளைவாக, அவ் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த அச் சிறுமியின் ஆர்வ உணர்வு முற்றிலும் குன்றிவிடும். பிறருடைய

என்னத்துக்கு ஏற்றவாறு அவள் அவ் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தாலும், அவள்,

- வெறுப்படைந்தவளாகவும்,
- எரிச்சல் கொண்டவளாகவும்,
- மகிழ்ச்சி இல்லாதவளாகவும்,
- பிறருடைய கருத்தை மறுப்பதற்கு அஞ்சபவளாகவும்
- அவ் ஒவியத்தை வெறுப்பவளாகவும், அதனால்

அதைக் கிழித்துப் போடுபவளாகவும், ஆகிவிடக் கூடும். உண்மையில் அச் சிறுமியின் இயல்புக்கு ஏற்ற வகையில் இத்தகைய எதிர்வினை அமைகின்றது.

இவ்வாறு இறுதியாக வரைந்து முடிக்கப்பட்ட ஒவியம் ஒரு வீட்டின் படமாகவே காட்சியளிக்கக் கூடும். ஆனால் அது,

- சீர்மை அற்றதாகவும்
- தோல்வியில் முடிந்ததாகவும் ஆகிவிடும். ஏனென்றால் அவ் ஒவியம் வேறு ஒருவருடைய கருத்தின்படி உருவானதேயன்றி அச் சிறுமியின் எண்ணத்திற்கேற்றவாறு அமையவில்லை. அதனால், அது,
- பிறந்த நாளுக்கு உரிய நேரத்தில் வரைந்து முடிக்கப்படாத தாகவும்,
- பயனற்றதாகவும்,

ஆகிவிடக்கூடும். எனவே வேறு ஓர் ஒவியத்தைப் பிறந்த நாள் பரிசாகப் பெறுவதற்கு அச் சிறுமியின் தாய் இன்னும் ஓர் ஆண்டு காத்திருக்க வேண்டியதாகலாம்.

குறுக்கீடுகளுக்கான எதிர்வினையே நோய் ஆகின்றது. இது தற்காலமான தோல்வியும் வருத்தமும் ஆன நிலையாகும். நம் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தில் பிறர் குறுக்கிடுவதை மறுக்காத போது ஜயப்பாடும், அச்சமும், அக்கறை இன்மையும் நம் உள்ளத்தில் ஊன்றப்படுகின்றன.

2. நம் ஆதனுடன் நாம் ஒத்திசைவு உடையவர்களாய் இருப்பதைப் பொறுத்தே நம் உடல் நலம் நன்றாக அமைகின்றது

உடல் நலம், நோய் என்பனவற்றின் உண்மையான பொருளைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்வது மிக முதன்மையாக வேண்டப் படுகிறது.

உடல் நலம் என்பது நமக்கு வாய்த்த மரபுவழி உரிமையாகும். ஆதன், மனம் மற்றும் உடல் ஆகியவற்றின் முழுமையான ஒன்றிணைவே உடல் நலம் ஆகும். எனவே அது அடைவதற்கு அரிதாகி எட்டாத் தொலைவில் இருப்பது அன்று. இயற்கையாகவே அது அடைவதற்கு எளிதாக இருப்பதை நம்மில் பலர் அறிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டோம்.

உலகியல் சார்பான பொருள்கள் எல்லாமே ஆதனியல் சார்பான விளக்கத்தைக் கொண்டவையாகும். மிகச் சிறிதாகவும், பொருட்படுத்தப்படாததாகவும் உள்ள செயல்பாட்டுக்கும் ஒரு தெய்வீக நோக்கம் அமைந்துள்ளது.

நம் ஹவ்வொருவருக்கும் இவ் வுகில் ஒரு தெய்வீகப் பணி உண்டு. அப் பணியைச் செய்வதற்கு உரிய கருவிகளாக நம் மனத்தையும் உடலையும் நம்முடைய ஆதன் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. எனவே இம் மூன்றும் ஒன்றிணைந்து செயல்படும் போது முழுச்சீர்மையான உடல் நலமும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாகின்றன.

தெய்வீகப் பணி என்பது –

- ஏதேனும் ஈக (தியாக)ச் செயல் புரிவதோ,
- உலக வாழ்க்கையில் இருந்து விலகித் துறவு கொள்வதோ,
- இயற்கையின் அழகையும் மகிழ்ச்சியையும் விலக்கிடுவதோ,

ஆகாது, மாறாக –

- எல்லாவற்றிலும் முழுமையாகவும் மேன்மையாகவும் ஒன்றித் தினளத்து மகிழ்ந்திருத்தல்.
- வீட்டுப் பணிகளைச் செய்தல்,
- தோட்ட வேலை செய்தல்,

- ஓவியம் வரைதல்,
- நடிப்புத் தொழிலை மேற்கொள்ளுதல்,
- அல்லது கடைகளிலும் வீடுகளிலும் பணிசெய்து நம்மை யொத்த பிறருக்கு உதவுதல்.

முதலான அனைத்துமே தெய்வீகப் பணிகள் ஆகும்.

இவ்வாறு மேற்கொள்ளும் பணி எதுவாக இருந்தாலும், வேறு எதைக் காட்டிலும் அப் பணியையே நாம் விரும்பிச் செய்வோம் என்றால், அதுவே,

- நம் ஆதனின் கட்டளைப்படி அமைந்ததும்,
- இவ் உலகில் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய பணியும், ஆகும்; அப் பணியைச் செய்வதனால் மட்டுமே நாம் நமக்கு உண்மை உடையவர்கள் ஆகின்றோம். பொதுவான உலகியல் பாங்கில் கூறுவதனால், அதுவே நம்முடைய உண்மையான இயல்புக்கு உரிய செய்தியும் ஆகும்.

நமக்குரிய இச் செய்தியை எந்த அளவில் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை – நம்மிடம் காணப்படும் நமது நல்நிலை நமது மகிழ்வு நிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டு மதிப்பிட முடியும்.

முழுச் சீர்மையான மாந்தனிடம் ஆதனியல் சார்பானவை எல்லாம் அமைந்துள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு வேளையில் வெளிப்படுத்திக் காட்டும் பொருட்டாகவே நாம் இவ் உலகில் தோன்றியுள்ளோம். அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு நேரத்தில் வெளிப்படுத்திக் காட்டுதல், அவற்றை முழுச் சீர்மையும் வலிமையும் பெறச் செய்தல் ஆகியவற்றால் – நம்முடைய வாழ்க்கை நோக்கம் நிறைவேற்றுவதற்குக் குறை உண்டாகுமாறு தோன்றுகின்றவை ஆகிய –

- வேறுவகையான பட்டறிவும்
- அல்லது இடர்ப்பாடும்

நம்மை வலிமை குன்றச் செய்யாதவாறு காத்துக்கொள்ளலாம். அதோடு, இவ் உலகில் நாம் தேர்ந்து கொண்டுள்ள தொழிலும் புதச் சூழலும் ஆகிய அவையே நம்மை நாமே முழுமையாக ஆய்வு செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளையும் தருகின்றன. நமக்கு உரிய அக்குறிப்பிட்ட பணியை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்காகவே நாம்

இங்கு வந்துள்ளோம். அதனால் நாம் போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கு முன்பாகவே வெற்றி பெற்றுவிடுகின்றோம் என்பதை அறிந்து கொள்ளும் மாபெரும் நன்மையும் நமக்கு வாய்க்கிண்றது.

- நாம் படைப்பாளரின் பிள்ளைகள்,
- அதனால் தெய்வீகத் தன்மை உடையவர்கள்;
- யாராலும் நம்மைப் பணியச் செய்ய முடியாமல், வெல்லவும் முடியாமல் உள்ள வலிமையைக் கொண்டுள்ளோம்;

என்னும் உண்மையை அத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் வருமுன்பே நாம் அறிந்து கொண்டிருக்கின்றோம். அதனால் வாழ்க்கையும் மகிழ்ச்சி மிக்கதாகின்றது. எனவே நமக்கு வரும் தொல்லைகளையும் வாழ்க்கைப் பட்டறிவுகளையும் துணிவுச் செயல்களாக எதிர் கொள்ள முடியும்.

நம்முடைய தெய்வீகத்துடன் நோயான தொடர்பு கொண்டுள்ள நம்முடைய ஆற்றலுக்கு முன் – நம்மை நோக்கி வரும் தொல்லைகள் கதிரவ ஒளியைக் கண்டு விலகும் பனிமுட்டம் போல மறைந்து விடுகின்றன. பிறவற்றுக்கு இல்லாத ஆற்றலைக் கடவுள் தம் பிள்ளை களுக்காகவே வழங்கியுள்ளார்.

ஒவ்வொரு சூழலிலும், ஒவ்வொரு தொல்லையின் போதும் – நாம் காது கொடுத்துக் கேட்டால் மட்டுமே நம்முடைய ஆதன் நமக்கு வழிகாட்டும். அவ்வாறு வழிகாட்டப்படும் நம் மனமும் உடலும் – முழுமையாய் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஒரு குழந்தை – எல்லாத் துன்பங்களிலும், பொறுப்புச் சுமைகளிலும் இருந்து விலகி விடுதலையாய் இருப்பதைப் போலவே – மகிழ்ச்சியும், முழுமையான உடல் நலமும் பெருக இவ் வாழ்க்கையைக் கடந்து செல்கின்றன.

3. நம்முடைய ஆதன் முழுச் சீர்க்கை உடையது. படைப் பாளரின் பிள்ளைகளாகிய நாம், நமக்கு நன்மையான வற்றைச் செய்வது பற்றி மட்டுமே ஆதன் கறுகின்றது

ஆகவே நாம் எப்படி இருக்கிறோமோ, அதற்கு முற்றிலும் ஏற்றவாறு நமது உடல்நலம் அமைகிறது. நாம் முழுச்சீர்க்கை வாய்ந்தவர்கள்; கடவுளின் பிள்ளைகள். நாம் ஏற்கனவே அடைந்து விட்டவைக்காக நாம் மீண்டும் முயற்சி செய்ய வேண்டியதில்லை.

எல்லாவற்றின் தோற்றமும் நிகழ்ந்த அக் காலத்தில் இருந்தே நமக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள முழுச் சீர்மை நிலையை அடைவதற்காகவே நாம் இவ் உலகத்தில் பருப்பொருள் வடிவத்தில் உள்ள வாழ்க்கையைப் பெற்றுள்ளோம். உடல் நலம் என்பது ஆதனின் கட்டளையை மட்டுமே கேட்டு நிற்றல் ஆகும்.

- முழுமையான நம்பிக்கையில் பொருந்தி நிற்கும் ஒரு குழந்தையைப் போலவே, அறிவுத் திறத்தை (நல்லவை, கெட்டவை என்று ஆராயும் அறிவை)யும், காரணகாரிய ஆராய்ச்சியையும், அவற்றை ஏற்றும் மறுத்தும் கூறப்படும் கூற்றுகளையும் ஒதுக்கி விடுவதாலும்,
- அறிவின் விளைவாக உண்டாகும் எதிர்பார்ப்பு அச்சங்களை விலக்கி விடுவதாலும்,
- பிறருடைய சிறுமையான எண்ணங்களையும் கட்டளை களையும் புறக்கணித்து விடுவதாலும்,

நாம் சிறிதும் புண்பாமலும் துன்புறாமலும் இவ் உலக வாழ்க்கையைக் கடந்து சென்று, உடன் வாழ்கின்ற மக்களுக்குத் தடையின்றித் தொண்டு செய்வதற்கு உரியவர்கள் ஆவோம்.

நம்மிடத்தில் காணப்படும் மகிழ்ச்சி நிலையைப் பொறுத்து நம்முடைய உடல் நலத்தை மதிப்பிடலாம்; நாம் நமது ஆதனின் வழியில் நிற்கிறோமா என்பதையும் அறியலாம். அதற்கு நாம் ஒரு முனிவராகவோ, பெண்துறவிகளாகவோ இருக்க வேண்டியதில்லை. இவ் உலகில் இருந்து ஒதுங்கி ஒளிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இல்லை. இவ் உலகம் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கும் தொண்டாற்றுவதற்கும் உரியது. அன்புடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் தொண்டு புரிவதால் மட்டுமே நாம் உண்மையாய்ப் பயன்படு கின்றவர்களாகவும் மிகச் சிறந்த பணிபுரிபவர்களாகவும் ஆகின்றோம். கடமை உணர்வு மேம்பட்டும் – ஒரு வேளையைச் செய்வது எதற்கும் பயன் இல்லாததாகும். வேறு ஒர் உடன் பிறப்பாளர் நம் உதவி தேவைப்படுபவராக உள்ளபோது அதைச் செய்யாமல், கடமையின்பாற்பட்டுப் பணி செய்வது நேரத்தை வீணாக்கும் செயலாகும்.

எதிர்பார்ப்பு அச்சம் – Anticipating fear; முனிவர் – Monk ; பெண்துறவி – Nun

உண்மையைப் பற்றி -

- பகுத்து ஆராய் வேண்டியதில்லை;
- தருக்கம் செய்ய வேண்டியதில்லை;
- அழகுபடப் பல சொற்களால் புனைந்துரைக்கவும் வேண்டிய தில்லை.

வாழ்க்கையில் தேவையில்லாதவை பற்றியும் சிக்கலானாலை பற்றியும் மட்டுமே, உறுதியாய் மனம் தேறுமாறு விளக்க வேண்டியள்ளது. அப்படித்தான் அறிவுத் திறத்தின் வளர்ச்சியும் பெருகி யுள்ளது. ஏற்கும்படி எனிமையானவையாய் உள்ளவை, “ஆம்! அது உண்மைதான்; அது எப்போதும் அறியப்பட்டதாகவே உள்ளது” என்று நாம் கூறுமாறு இருக்கின்றன. அப்படித்தான் நம்முடைய ஆவி வடிவுடன் ஒத்திசைவு கொண்டுள்ள போதும் மகிழ்ச்சி உண்டாகின்றது. அவ் ஒத்திசைவு ஆகிய இணக்க நிலை எவ்வளவு ஆழமாக உள்ளதோ அந்த அளவுக்கு நம் உவகையும் பெருகுகின்றது.

- திருமண நாளின் காலைப் பொழுதில் மணப்பெண்ணின் முகத்தில் உண்டாகும் மலர்ச்சியைப் பாருங்கள்!
- குழந்தை பிறந்தவுடன், தன் குழந்தையை மகிழ்ச்சி பொங்க உற்றுநோக்கும் தாயின் முகத்தைப் பாருங்கள்!
- ஒரு மாபெரும் அழகோவியத்தை நிறைவு செய்த ஓவியரின் களிபேருவகையைக் காணுங்கள்!

நாம் நம்முடைய ஆவி வடிவுடன் ஒன்றி நிற்கும் நிலையும் அப்படிப்பட்டது தான்!

அத்தகைய உவகை பெருக நம் வாழ்க்கை அமைந்தால் எத்தகைய வியப்பு ஒங்கி நிற்கும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஆம்! நாம் நம் பணியில் நம்மை ஒப்படைத்து விட்டால் அத்தகைய மகிழ்வான வாழ்க்கையை அடைய இயலும்!

4. நம்முடைய உள்ளார்ந்த மனத்தான்டுதல்கள், விருப்புகள், ஆசைகள், நம்முடைய சொந்த எண்ணங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி நடந்தால் - அங்கே மகிழ்ச்சியும் உடல் நலமும் தவிர வேறு எதையும் அறியாதவர்களாகவே ஒருப்போம்.

நம்முடைய சொந்த ஆதனின் குரலைக் கேட்பது, ஏதோ கிடைக்க முடியாதவாறு நெடுந்தொலைவில் இருக்கின்ற எதுவும்

அன்று. நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் உள்ளபோது எல்லாம் நமக்கு எனிமையானவையாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. எனிமையே எல்லாப் படைப்புகளுக்கும் உரிய முதன்மையான குறிப்பாக உள்ளது.

நம்முடைய ஆதன் (கடவுளின் சொந்தக் குரலாக உள்ள அவ்வைமதியான மென்குரல்) –

- முன் அறியும் உணர்வு
- உள்ளுணர்வு
- நம்முடைய உள்ளார்ந்த ஆசைகள்
- நம்முடைய சிறந்த குறிக்கோள்கள்
- நம்முடைய பொதுவான விருப்பு வெறுப்புகள்

ஆகியவற்றின் மூலம் – அவற்றுள்ளும் நமக்கு மிக எனிதாக உள்ள ஏதாவது ஒன்றின் வழி – நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித் தனியாகச் செவிமடுக்குமாறு நம்முடன் பேசுகிறது. அவ்வாறு அன்றி வேறு எப்படி அவர் நம்முடன் பேச முடியும்? நம்மில் பலருக்கும் நம்முடைய உயர் ஆதனுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளும் நிலை இன்னும் வாய்க்காலில்லை. ஆகவே நம்முடைய ஆதனின் உயர்ந்த கட்டளைகளை – அளவில் குறைவாக உள்ள நம் உணர்வுகளால் அறிந்து கொள்ளுமாறு – உண்மையான உள்ளுணர்வுகள் உள்ளார்ந்த ஆசைகள், விருப்பு வெறுப்புகள் ஆகியவை நமக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆனுமை வடிவுக்கு எத்தகைய பட்டறிவுகள் வேண்டப்படுகின்றன என்பதை ஆதன் மட்டுமே அறிந்திருப்பதால் அவ் ஆதனின் கட்டளைகளை நாம் அப்படியே முழுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

- இன்னும் ஒரு குவளைத் தேநீர் குடிக்கும் விருப்பு என்பது முதல்,
- அல்லது ஒருவருடைய வாழ்க்கைப் பழக்க வழக்கங்களை முற்றிலுமாக மாற்றிக்கொள்ளுதல் என்பது வரை;

மிகச் சிறியதாகவோ, அல்லது முதன்மையானதாகவோ – ஆதனின் அக் கட்டளை இருந்தாலும், அதைப் பணிவாகவும் முழு மனத்துடனும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தீயவை என்றும்

முன் அறியும் உணர்வு – Intuition; உள்ளுணர்வு – Instinct.

தவறானவை என்றும் இவ் உலகில் நாம் கருதிக் கொண்டுள்ள வற்றையும் துய்த்து நிறைவு பெறுவதால் மட்டுமே உண்மையான குணமாதல் ஆகிய நலநிலையை அடையலாம் என்பதை நம்முடைய ஆதன் நன்றாக அறிந்துள்ளது. குறிப்பிட்ட அச் செயல்பாட்டுக்கு எதிராக முழுமையான மாற்றம் நிகழாதவரை – அக் குறைபாடு நீங்கப் பெறாததாகவும்; உறக்க நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு அங்கேயே தங்கிவிடுவதாகவும் உள்ளது. சான்றாகக் கூறவேண்டும் என்றால், ஒரு பழப் பாகுப் புட்டியில் கையை விட்டுத் துழாவித் தோண்டித் தமது பழப்பாகு விருப்பம் தணியும் வரை உண்ணலாம். அதில் அவருக்கு வெறுப்பு உண்டாகின்ற வரையில் அவர் அப்படி உண்பாராயின், பின்பு அதன்பீது அவருக்குக் கவர்ச்சி உண்டாகாது.

- நம்முடைய மனத்தில் அவ்வப்போது ஊன்றி விதைக்கப் படுவனவாய் உள்ள பிறருடைய விருப்பங்கள், ஆசைகள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற முற்படுவதையும்;
- மனச்சான்றுக்கு ஆளாவதையும்;

நம்முடைய விருப்பங்களுக்கு நிகரானவை என்று எண்ணிக் குழப்பம் அடையக் கூடாது. நம்முடைய செயல்பாட்டின் போது, – உலகம் கற்பிக்கின்றவற்றை நாம் பொருட்படுத்தக் கூடாது. நம்முடைய நன்மைக்கு முழுப் பொறுப்பேற்றிருப்பது நம்முடைய ஆதன் ஆகும். ஆதனின் வழியைக் காத்துக் கொள்வதே நமக்குள்ள நன்மதிப்பும் ஆகும். நம்முடைய தெய்வீகம் ஆகிய ஆதனின் கட்டளைகளுக்குப் பணியாமல் இருப்பது ஒன்றே கரிச (பாவம்) என்பதை நாம் உறுதியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்; அதுவே கடவுளுக்கும் அண்டை வீட்டாருக்கும் எதிராக அமையும் கரிச (பாச)ச் செயலும் ஆகும். இவ் விருப்பங்கள், முன்னறி உணர்வுகள்; ஆசைகள் என்பவை ஒருபோதும் தன்னாலச் சார்பானவை ஆகா. அவை நம்மை மட்டுமே பற்றியவை; நமக்கு எப்போதும் சரியானவை; நமது உடலுக்கும் மனத்துக்கும் நலத்தைத் தருபவை.

ஆனாலும் வடிவு – ஆதனின் வழிகாட்டுதலுக்கு எதிராகச் செயல்படுவதே உடம்பில் நோயாக உருவாகின்றது.

- அந்த ‘அமைதியான மென்குராலை’ நாம் செவி மடுக்க மறுக்கும் போதும்;

ஆனாலும் வடிவு – Personality ; உறக்க நிலை – Dormant state ;

பழப்பாகுப்பட்டி – Jam pot.

- நாம், நம்முள்ளே இருக்கின்ற தெய்வீகத்தை மறந்து விடுகின்றபோதும்;
- நம்முடைய விருப்பங்களை நாம் பிறர் மீது வலிந்து திணிக்க முற்படுகின்றபோதும்;
- அல்லது, பிறருடைய கருத்துரைகள், எண்ணாங்கள், கட்டளைகள் ஆகியவை நம்மை அதிகாரம் செய்வதற்கு ஒத்துக் கொள்கின்றபோதும்; அத்தகைய நோய்நிலைக்கு நாம் ஆளாகி விடுகின்றோம்.
- புறத்தில் இருந்து வரும் தாக்கங்களில் இருந்தும்,
- பிற ஆனைமையர்களின் வல்லாண்மை (ஆதிக்க)ப் பாதிப்புகளில் இருந்தும்,

நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு விலகியிருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நம்மை நம்முடைய ஆதன் தனது செயல்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

நாம் பிறரை அடக்கி ஆள்வதற்கு முற்படும் போதுதான் – நாம் தன்னலம் உடையவர்கள் ஆகின்றோம். ஆனால், நம்முடைய சொந்த விருப்பங்களின் வழியில் செல்வதையே தன்னலமான செயல் என்று இவ் உலகம் கற்பிக்க முற்படுகின்றது. ஏனென்றால் இவ் வுலகம் நம்மை அடிமையாக்க விரும்புகின்றது. ஆனால், நாம் உண்மையை அறிந்தவர்களாகவும், தடைகளுக்கு உட்படாதவர்களாகவும் உள்ள போது மட்டும்தான் நாம் இம் மாந்த உலகின் நன்மைக்குப் பயன்படுவார்கள் ஆகின்றோம்.

இதுவே, சேக்கபியர் சூறிய மாபெரும் உண்மையும் ஆகும். அது வருமாறு :

**'ந் உனக்கு உண்மையானவனாய் இரு;
அப்போது ந் எந்த மாந்தனுக்கும்
தவறு செய்யாதவன் ஆவாய்;
இது பகலும், பின்னர் இரவும் என்று தொடர்வதைப்போல்
உண்மையானதாகும்'**

ஓரு தேனே – ஒரு குறிப்பிட்ட பூவில் உள்ள தேனை விரும்பித் தேடிச் செல்கிறது. அப்படி நிகழும் மகரந்தச் சேர்க்கையே அக் குறிப்பிட்ட இளஞ்செடியின் எதிர்கால நன்மையைக் கருதிய செயலாகவும் அமைகின்றது.

5. நம்முடைய ஆதன் நமக்கு வலியுறுத்துவதற்கு மாறாகப் பிறருடைய குறுக்கீடுகளுக்கு ஆட்படுவதால் மனவேறுபாடும் நோயும் வருகின்றன. நம்முடைய மனத்தில் வேறு ஒருவருடைய எண்ணம் புகுந்துவிடும் போது நம்முடைய வாழ்க்கைப் போக்கு குறைபாடு உடையதாக ஆகிவிடுகின்றது.

கடவுள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் - நமக்கே உரிய தனித் தன்மை - என்னும் பிறப்புரிமையைக் கொடுத்துள்ளார். அவ்வாறே, நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் - நம்மால் மட்டுமே செய்யக் கூடிய தாகிய - குறிப்பிட்ட அப் பணியையும் நமக்கு அவர் அளித்துள்ளார். நாம் அனைவரும் பின்பற்றுவதற்குரிய குறிப்பிட்ட வழியையும் கொடுத்துள்ளார். அவ் வழியில் வேறெறுவும் குறுக்கிடக் கூடாது. எனவே, நாம் நம்முடைய வழியில் வேறு ஒருவர் குறுக்கிடுவதற்கு இசையக் கூடாது; அதற்கும் மேலாக, வேறு ஒரு தனி மாந்தரின் வழியில் நாம் சற்றும் குறுக்கிடவும் கூடாது. இப்படி நடந்து கொள்வதால் தான்,

- உண்மையான நலநிலை,
- உண்மையான தொண்டு,
- இவ் உலக வாழ்க்கையில் நாம் தோன்றிய நோக்கம் நிறை வேறுதல்,

ஆகியவை வாய்க்கீன்றன.

ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும் குறுக்கீடு உண்டாகின்றது; அது, தெய்வீகத்தின் திட்டமாகவும் உள்ளது. நாம் அவற்றை எதிர்த்து ஸிரிந்து நிற்பதற்குக் கற்றுக் கொள்ள அக் குறுக்கீடுகள் தேவைப் படுகின்றன. நமக்குப் பயன்பாடு உள்ள எதிர்ச்செயல்களாகத் தான் நாம் அக் குறுக்கீடுகளைப் பார்க்க வேண்டும். நம்மை வலிமை அடையச் செய்வதற்கும், நமது தெய்வீகத்தன்மையையும் நம்முடைய வெற்றியையும் உணர்த்துவதற்கும் தான் அக் குறுக்கீடுகள் அங்கே உள்ளன. அவை நம்மைப் பாதிப்பதற்கு இடம் கொடுத்தால்தான் அவை முதன்மை யானவை ஆகி, நம்முடைய முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கின்றன என்பதையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். நாம் எவ்வளவு விரைவில் முன்னேறப் போகிறோம் என்று முடிவு செய்வது நம் கையில் தான் உள்ளது.

- நம்முடைய தெய்வீகத் தன்மையான தொண்டில் குறுக்கீடுகள் நுழைதற்கு இசைந்து நிற்கப் போகிறோமா ?
- (நோய் என்று அழைக்கப்படும்) அக் குறுக்கீடுகள் பெருகவும், அதனால் அவை நம் உடலைப் பிணித்துத் துன்புறுத்து வதையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறோமா ?
- அல்லது, கடவுளின் பிள்ளைகளாகிய நாம், நம்முடைய வாழ்க்கை நோக்கத்தை நன்றாக நிலை நாட்டுவற்காக அக் குறுக்கீடுகளைப் பயன்படுத்தப் போகிறோமா ?

நம்முடைய வாழ்க்கைப் பாதையில் எவ்வளவு இடர்ப்பாடுகள் தோன்றிக் காட்சி தருகின்றனவோ, அவ்வளவு சிறப்பானவையாக நம்முடைய வாழ்க்கை நோக்கத் தொண்டுகள் அமைய இருக்கின்றன என்பதை நாம் உறுதியாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு நாட்டின் எதிர்ப்பையும் மீறித்தான் ஃபுனோரான் கூட நெட்டிங்கேல் தம் குறிக்கோளை அடைந்தார். முழு உலகமும் நம்ப மறுத்தாலும் கூட உலகம் உருண்டையானது என்று கவியோ நம்பினார். அதனால் அழகில்லாத தாராக் குஞ்சுகள் அன்னப் பறவைகள் போல் ஆட்டம் போட்டன! அவருடைய குடும்பமே அவரை வெறுத்து ஒதுக்கியது.

கடவுளின் பிள்ளைகளாக உள்ள எவர் ஒருவர் வாழ்விலும் குறுக்கிடுவதற்கு நமக்கு எத்தகைய உரிமையும் இல்லை. நாம் ஓவ்வொருவரும் செய்வதற்குரியதாகத் தனித்தனிப் பணி உள்ளது. அப் பணியைச் செய்வதால் மட்டுமே. அதை முழுச்சீர்மையுடைய தாக்கும் வலிமையும் அறிவும் நமக்கு வாய்க்கின்றன.

- இதை நாம் மறந்து விடுவதனாலேயே, நம்முடைய பணியைப் பிறர் செய்யுமாறு கட்டாயப்படுத்த முனைவதும்,
- அல்லது நம் பணியில் பிறர் குறுக்கிடுவதற்கு இசைவதும், ஆகி, நம்மிடையே பகையுணர்ச்சியும் மனவேறுபாடும் உண்டாகின்றன.

இம் மனவேறுபாடு – அதாவது நோய், அவ் உடம்பில் தோன்றிப் பெருகத் தொடங்குகிறது. ஏனென்றால் ஆதனின் செயல்பாடுகளை எதிரொளிப்பதற்கு உரிய கருவியாக உடல் உள்ளது. இது,

- முகத்தில் தோன்றும் புன்சிரிப்பு மனத்தின் மகிழ்ச்சியைக் காட்டுவதைப் போலவும்,

- முகத்தில் தோன்றும் கடுகடுப்பு மனத்தில் உள்ள சினத்தைக் காட்டுவதைப் போலவும்,

ஆகும். அவ்வாறே, இன்னும் பெரிய அளவில், நோயின் உண்மையான காரணத்தை (அச்சம், முடிவு செய்வதில் தடுமாற்றம், ஜயம் முதலானவை) உடம்பு எதிரொளிக்கின்றது. அதனால் உடம்பின் முழு அமைப்பும், திரளைகளும் குறைபாடு உடையவை ஆகின்றன. எனவே, நாம் பிறர் பணியில் குறுக்கிடுவதும், பிறர் நம் பணியில் குறுக்கிடுவதும் ஆகிய குறுக்கீடுகளின் விளைவே நோய் ஆகும்.

6. நாம் - நம்முடைய ஆளுமையைக் காத்துக் கொள்ளுதல்; நம்முடைய வாழ்க்கையில் பொருந்தி நிற்றல்; நம்முடைய வாழ்க்கைக் கப்பலை நாமே செலுத்துதல்; என்பதையே நன்மையானதவையாகும்

எல்லா மாந்தரும் சீரிய பண்பு நலன்களின் முழுச்சீர்மையைப் படிப்படியாக அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது இரண்டில் மட்டும் அவர்கள் ஒரு நேரத்தில் கவனம் செலுத்தக் கூடும்.

- இவ் உலகில் நமக்கு நல்லறிவு புகட்டுவதற்காகவும்,
- நம்முடைய இடர்ப்பாடுகளில் இருந்து மீட்சிபெற நமக்கு எளிய வழியைக் காட்டி உதவவும்,

அவ்வப்போது தோன்றிய எல்லாப் பேராசான் (மகான்) களின் வாழ்க்கையிலும் அச் சீரிய குணங்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன. அவை;

அன்பு	புரிதல் உணர்வு
இரக்கம்	பொறையுணர்வு (சகிப்புத் தன்மை)
அமைதி	நுண்ணறிவு
உறுதி	பிழைபொறுத்தல்
மெல்லியல்பு	துணிவு
வலிமை	உவகை

என்பதை, இச் சீரிய பண்பு நலன்களில் நாமும் முழுமை பெறுவதன் மூலம்,

- இறுதியில் அடைய வேண்டியதும்,
- எண்ணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட புகழ்மிக்கதும்,

ஆகிய அக் குறிக்கோளை நோக்கி நெருங்கிச் செல்லுமாறு நாம் இவ் உலகத்தை உயர்த்தியவர்கள் ஆவோம்.

அவ்வாறு செய்வதனால் –

- நாம் தன்னலமான தனிப்பட்ட சிறப்பை நாடவில்லை என்பதையும்,
- தெய்வீகத்தின் ஏற்பாடாக உள்ள திட்டத்தில் ஏழையாய் இருந்தாலும், பணக்காரராய் இருந்தாலும்; மேலான நிலையில் இருந்தாலும், தாழ்வான நிலையில் இருந்தாலும்; ஒவ்வொரு மாந்தரும் ஒரே படியான முதன்மையைப் பெற்றவர்களாகவே உள்ளோம் என்பதையும்,
- ஒவ்வொருவரும் படைப்பாளின் முழுமைச் சிறப்பு உடைய பிள்ளைகளே என்பதை அறிவதாலேயே, அவ் ஒவ்வொரு வரும் இவ் உலகத்தை உய்விக்க வந்தவர்களே என்னும் ஒரே நிலைப்பட்ட சலுகைக்கு உரியவர்கள் என்பதையும்,

நாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

முழுச்சீர்மையை அடைவதற்கான படிக்கட்டுகளாக மேற் கூறிய சீரிய குணங்கள் அமைந்துள்ளமையைப் போலவே, நாம் சற்றும் பின்வாங்காமல், நம்முடைய உறுதிப்பாட்டை வலிமையையைச் செய்வனவாகப் பின்வரும் தடைகளும் குறுக்கீடுகளும் உள்ளன.

அவை : –

தயக்கம்	ஜய உணர்வு
அச்சம்	அளவுக்கு மிஞ்சிய ஆர்வம்
இருப்புக்கொள்ளாமை	அறியாமை
முடிவு செய்ய இயலாமை	பொறுமை இன்மை
அக்கறை இன்மை	பேர்ச்சம் (திகில்)
வலிமை இன்மை	கவலை

என்பதை,

இக் குறைபாடுகள் நம் உடம்பில் எதிரொளிக்குமாறு நாம் விட்டு விட்டால் – நமக்கு நோய் என்று கூறப்படுவதாகிய கேடு இருப்புக் கொள்ளாமை – Restlessness ; முடிவு செய்ய இயலாமை – Indecision;

அக்கறை இன்மை – Indifference; பேர்ச்சம் – Terror.

நோய் நுண்ணுயிரி – Germ

உண்டாகிறது. இத்தகைய உண்மையான காரணங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல்,

- புறச் சூழல்களின் தாக்கம்,
- நோய் நுண்ணுயிரிகள் (கிருமிகள்),
- குளிர்,
- வெப்பம்,

என்பவையே நம் உடம்பில் ஒவ்வாமையை உண்டாக்குகின்றன என்று கற்பித்துக் கொள்ளுகிறோம். அதோடு, அவ்வாறு ஏற்பட்ட விளைவுகளுக்கு – நோய்கள் உடம்பு அளவிலேயே உண்டாகின்றன என்னும் எண்ணத்தினால்,

- மூட்டுவீக்க அழற்சி
- புற்றுநோய்
- மூச்சிழூப்பு நோய்

முதலான பெயர்களைச் சூட்டுகிறோம்.

உறுதி செய்யப்பட்ட பல குழுக்களாகவே மாந்த இனம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு குழுமம் அதற்குரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது, அக் குறிப்பிட்ட மாந்தர் கற்றுக் கொண்டுள்ளதன்படி – பருப்பொருள் உலகம் சார்ந்த அச் செயல் காணப்படுகிறது. இக் குழுக்களில் உள்ள ஒவ்வொரு தனி மாந்தரும்.

- அவருக்கே உரிய ஆளுமை வடிவைக் கொண்டவராகவும்,
- அவருக்கே உரிய பணியைக் கொண்டவராகவும்,
- அவருக்கே உரிய முறையில் அப் பணியை அவர் செய்பவராகவும்,

உள்ளார். (நோய் ஆகிய) ஒவ்வாமைக்கும் காரணங்கள் உள்ளன. நாம் நமக்கே உரிய ஆளுமை வடிவுடன், நமக்கே உரிய பணியுடன் பொருந்தி நிற்காவிட்டால், அவ் ஒவ்வாமைகள் நமது உடம்பில் நோய் என்னும் வடிவில் அமைந்த எதிர்விளை விளைவை உண்டாக்குகின்றன.

நோய் நுண்ணுயிரி – Germ; மூட்டுவீக்க அழற்சி – Arthritis;
மூச்சிழூப்பு – Asthma

உண்மையான நலம் என்பது மகிழ்ச்சி உணர்வே ஆகும்.

- நாம் உண்மையாகவே விரும்புகின்ற செயல்களைச் செய்தல்,
- நாம் உண்மையாகவே விரும்புகின்றவர்களோடு சேர்ந்திருத்தல்.

முதலான சிறு சிறு வழிகளை மேற்கொள்வதனாலேயே அம் மகிழ்ச்சி உணர்வை எளிதாக அடையலாம். அடைய முடியாதவற்றிற் காகத் துன்புறுதலும், அடைவதற்கு அரும்பாடுபட்டு முயற்சி செய்தலும் வேண்டப்படுவதில்லை. எனவே நாம் விரும்பும் போடுதலாம் எளிதாக ஏற்கக் கூடியதாகவே நலநிலை அமைந்துள்ளது. நமக்கு மிகவும் பொருத்தமான பணியைக் கண்டறிதலும், அதையே மேற்கொள்ளுதலும் ஆகிய இவையே நாம் செய்ய வேண்டுவன ஆகும். மிகப் பலரும் தங்களுடைய விருப்ப உணர்வுகளை ஆழ அழுக்கிவிட்டு, வட்டமான தொளைக்குள் நுழைய முடியாத சதுரக் கட்டடயைப் போல அவர்கள் வாழும் அவ் இடத்திற்குப் பொருந்தாதவர்கள் ஆகிவிடுகின்றனர்.

- தச்ச வேலையில் விருப்பமுடைய மகன், தம் பெற்றோருடைய விருப்பத்தின்படி வழக்குரைஞர் ஆகவோ, வணிகராகவோ ஆகிவிடுகின்றார்.
- தாயின் ஆசைக்கு ஏற்றவாறு அவருடைய மகளைத் திருமணம் செய்துவிடுவதால், மேலும் ஒரு ஃபுளோரன்சு நெட்டிங்கேலை இவ் வுலகம் இழந்து விடுகிறது.

இத்தகைய கடமை உணர்வு என்பது போலியானதாகும்; இவ் உலகத்திற்குச் செய்யப்படும் தீங்கும் ஆகும். அதனால் வருத்த உணர்வே மேலோங்குகிறது. இத் தவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளும் வரை வாழ்நாளில் பெரும்பகுதி வீணாகிவிடுகிறது.

“என் தந்தையாரின் தொழிலையே செய்வதற்கு நான் இங்குத் தோன்றவில்லை என்பதை அறிவாயாக” என்று ஒர் அறிஞர் ஒரு முறை கூறினார். அதாவது, ஒருவர் தமது தெய்வீகத்துக்கு அடிபணிய வேண்டுமேயன்றி, இவ் உலகில் வாய்த்த பெற்றோளின் கட்டளைக்கு அன்று என்பதாம்.

நம்மை மிகவும் கவர்வது எதுவோ அதையே செய்வோமாக

- நாம் இயல்பாக மூச்சவிடுவதைப் போலவும்,

- ஒரு தேனீ தேனைத் திரட்டுவது போலவும்,
- மரங்கள் இலையுதிர்காலத்தில் பழைய இலைகளை உதிர்த்துவிட்டு, இளவேனிற் பருவத்தில் புதிய இலைகளைத் துளிர்ப்பதைப் போலவும்,

நாம் மேற்கொள்ளும் அச் செயலும் நம்முடன் ஒன்றி விடுவதாகுக. நாம் இயற்கையைக் கவனித்து அறிவோமாயின், ஒவ்வொர் உயிரும், பறவையும், மரமும், பூவும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு செயலையே செய்கின்றன. அதனதற்குரிய குறிப்பிட்ட அப் பணியைச் செய்வதன் மூலம் இம் முழு அண்டமும் செழிப்படைய உதவுகின்றன. ஒவ்வொரு பழுவும் நாள்தோறும் அதன் வேலையைச் செய்து இம் மண்ணின் நீர் வடிந்து தூய்மை அடையுமாறு செய்கிறது; மண்ணோ, எல்லாப் பசுஞ்செடிகளுக்கும் தேவையான ஊட்டத்தை வழங்குகிறது; பசுமையான நிலத்தினை (தாவரங்)களால் மாந்த உலகும், எல்லா உயிர்களும் பாதுகாக்கப்பட்டு, அவையும் இம் மண்ணை அடைந்து வளப்படுத்துகின்றன. அப் மண்பழுக்களின் வாழ்க்கை அத்தகைய அழகு வாய்ந்ததாகவும், பயன்பாடு மிக்கதாகவும் அமைகிறது. நாள் தோறும், அவற்றுக்கு உரிய அவ் இயற்கைப் பணியே, அவற்றின் வாழ்க்கையும் ஆகிறது.

நமக்கு உரிய பணியை நாம் கண்டறிகின்றபோது, அதுவே,

- நமக்கு உரியதாகவும்,
- பெருமுயற்சி எதுவும் வேண்டப்படாததாகவும்,
- எளிதானதாகவும்,
- மகிழ்ச்சியுட்டுவதாகவும்,
- சோர்வு உண்டாக்காததாகவும்,

அமைந்து, நம்முடைய பொழுது போக்குச் செயலாகின்றது. அது, நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளேயும் இருக்கின்ற –

- நம்முடைய உண்மையான ஆளுமை வடிவையும்,
- நம்முடைய திறமைகளையும், வல்லமைகளையும்

வெளிப்படச் செய்கிறது. அதனால் நாம் மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் அடைகிறோம். நாம் மகிழ்ச்சியாக உள்ளபோதுதான் (அதுவே நம்முடைய ஆதனின் கட்டளைக்குப் பணிந்து நிற்பதும் ஆகும்) நாம் நம்மால் இயன்ற அளவு சிறப்புடன் செயலாற்ற முடியும்.

நாம் நமக்கே உரிய சரியான பணியைக் கண்டறிந்திருக்கக் கூடும். அப்போது வாழ்க்கை எவ்வளவு களிப்புடையதாகிறது! தமக்கு உரிய பணி எது என்பதைச் சிலர் குழந்தைப் பருவத்திலேயே அறிந்திருக்கின்றனர். அப்படியே அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாள் முழுதும் பின்பற்றவும் செய்கின்றனர். வேறு சிலருக்கும் அவர்களுடைய குழந்தைப் பருவத்திலேயே தங்களுக்கு உரிய செயல் எது என்பது தெரிந்திருந்தாலும் -

- அதற்கு நேர்மாறான கருத்துகளுக்கு ஆட்படுதல்,
- பொருந்தி அமையாத சூழல்கள்;
- பிறருடைய தூண்டுதலுக்கு ஆளாகி ஊக்கம் கெடுதல்,

என்பனவற்றால் அவர்கள் தங்களுடைய அப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்குத் தடை உண்டாகிறது. இருந்தாலும், நாம் அனைவரும் நம்முடைய குறிக்கொள்களை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். அவற்றை நாம் உடனடியாக உணர்ந்தறிய முடியவில்லை என்றாலும் நாம் நம் தேடுதலை மேற்கொண்டவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். நம்முடைய ஆதன் மிகவும் பொறுமையுடையதாக நம்முடன் இருப்பதால், அவ்வாறு தேடுவதே நமக்கு ஆறுதலைத் தருவதாகும். அத் தேடுதலின் முடிவு எப்படி இருந்தாலும், சரியான விருப்பமும், சரியான நோக்கமும்தாம் அங்கே வேண்டப்படுகின்றன. அத்தகைய தேடுதலே உண்மையான வெற்றியும் ஆகும்.

ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் விருப்பம் போலவே வழக்கறிஞராக ஆகாமல் உழவராகிவிடலாம்; ஒரு பேருந்து ஒட்டுநாக இல்லாமல் அம்பட்டர் ஆகிவிடலாம்; அல்லது காய்கறி வணிகராக இல்லாமல் சமையற்காரராகிவிடலாம். உங்களுடைய தொழிலை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். என்ன தொழில் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ அதையே மேற்கொள்ளுங்கள். அப்போது -

- நீங்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் நலமாகவும் இருப்பீர்கள்
- ஆர்வத்துடன் பணி செய்வீர்கள்

நீங்கள் உங்களுக்கு உரியதல்லாத தொழிலைச் செய்வதைக் காட்டிலும் உங்கள் விருப்பின்படி, உழவராகவும், அம்பட்டராகவும், சமையற்காரராகவும் மிகச்சிறந்த பணியைச் செய்வீர்கள்.

அப்போது நீங்கள் உங்களுடைய ஆவிவடிவ ஆதனின் கட்டளைக்குப் பணிந்து நிற்பவர்களும் ஆவீர்கள்.

7. நாம் நம்முடைய தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டுவிட்டால் மற்றவை எல்லாம் யிகவும் எளிதாகி விடுகின்றன.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலான ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தொடக்கத் திலேயே மாந்தனுக்குக் கடவுள் வழங்கியுள்ளார். படைப்பாளரின் மகனாகிய மாந்தனுக்கு உள்ள ஒத்திசைவு இல்லா நிலைக்கு (ஒவ்வாமைக்குத்) திறந்த சாளரத்தின் வழியாக வரும் வறண்ட காற்றுக்கும் மேலாக - வேறு ஆழமான காரணம் உள்ளது. நம்முடைய தவறுகள் நம்மிடம் உள்ளனவே அன்றி, அவை விண்மீன்களிடம் உள்ளவை அல்ல. குணமாக்கிக் கொள்ளும் நிலையும் நம்மிடமே உள்ளது என்பதை உணரும்போது நமக்கு எவ்வளவு நிறைவான நன்றியுணர்வும் நம்பிக்கையும் தோன்றவேண்டும்!

- அச்சம்
- பெருந்திகில்
- முடிவு செய்ய இயலாமை

முதலான ஒவ்வாமைகளை நீக்கிவிடும் போது நம் ஆதனுக்கும் மனத்துக்கும் இடையே மீண்டும் ஒத்திசைவு உண்டாகிறது. அப்போது உடம்பின் எல்லாப் பகுதிகளும் முழுச்சீர்மை அடைகின்றன.

இவ் ஒவ்வாமையின் விளைவாகிய நோய் எதுவாக இருந்தாலும் சரியே, அது குணமாவதை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வஸ்லமையும் நம்மிடமே உள்ளது என்பதை உறுதியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மேலான எதையும் நம்முடைய ஆதன் நம்மிடம் எப்போதும் கேட்பதில்லை.

நாம் ஒவ்வொருவருமே குணமாக்குகின்றவர்கள்தாம்.

ஏனென்றால் -

- நம்மோடு உடன் வாழும் மாந்தர்கள்,
- விலங்குகள்,
- இயற்கை,
- ஏதாவது ஒரு வடிவத்தில் உள்ள அழகு,

என்பனவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றின் மீது நம்முடைய நெஞ்சம் அன்பு கொண்டுள்ளது. அவ் ஒன்றைப் பாதுகாப்பதையும், அது வளர்ச்சி அடைய உதவுவதையுமே நாம் ஓவ்வொருவரும் விரும்புகின்றோம். கடுந்துன்பத்தில் உள்ளவர்களுக்காக இரக்கம் கொள்ளும் பண்பு நமக்கு இயற்கையாகவே உள்ளது. எனென்றால், நாம் அனைவருமே, நமது வாழ்க்கையில் எப்போதாவது அத்தகைய கடுந்துன்பத்திற்கு ஆளாகியுள்ளோம். எனவே நம்மை நாமே குணப் படுத்திக் கொள்வது மட்டும் இன்றி, மற்றவர்களும் அவர்களாகவே குணமாக்கிக் கொள்ளுமாறு உதவும் அரிய வாய்ப்பும் நமக்குக் கிடைக்கிறது. அன்பும் இரக்க உணர்வும் கொண்டவர்களாய் இருப்பதே அதற்கான தகுதிகளாகும்.

படைப்பாளரின் பிள்ளைகளாகிய நமக்கு எல்லா வகைப்பட்ட முழுச் சீர்மையும் நமக்குள்ளேயே அமைந்துள்ளது.

- நம்முடைய தெய்வீகத்தை உணர்வதற்காகவும்,
- எல்லா வகையான சோதனைகளும் பட்டறிவுகளும் நமக்குத் தீங்கு செய்ய முடியாதவை என்று உணர்ந்துகொள்வதற்காவுமே,

நாம் இவ் உலகில் தோன்றியுள்ளோம். எனென்றால் தெய்வீக ஆற்றலால் எல்லாம் கைகூடுவதற்கு இயலும்.

8. குணப்படுத்துவதையாகிய மூலிகைகளே நம்முடைய ஆங்கமயைக் காத்துக்கொள்ளும் ஆற்றல் உடையவையாகவும் அமைந்து நமக்கு உதவுகின்றன.

கடவுள் நமக்கு உணவு வழங்கி அருளியுள்ளதைப் போலவே, நாம் நோய்வாய்ப்படும் போது குணமாக்கிக் கொள்வதற்காக வயல் வெளிகளில் உள்ள அழகிய செடிகளில் – மூலிகைகளையும் தந்துள்ளார். மாந்தனுடைய மறதி என்னும் இருள் கவ்விய சூழலில், அவன் தனது தெய்வீகத் தொடர்பை இழந்தவனாகி, அச்சம் அல்லது வலி என்னும் கார்முகில் அவனுடைய பார்வையை மறைக்கின்றபோது – இம் மூலிகைகள் அவனுக்கு உதவுவனவாய் உள்ளன. அவை,

சிக்கோரி

மிழலக

அக்ரிமோனி

கிளராந்தசு
 கிளமாட்டிசு
 செண்டாரி
 சென்சன்
 வெர்வைன்
 செராட்டோ
 இம்பேசன்சு
 இராக்ரோசு
 வாட்டர் வயலட்டு

இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பண்பு நலத்துடன் தொடர்புடையவை.

- மாந்தனுடைய பண்பு நலத்தை வலிமைபெறச் செய்வதற்கும்
- அதனால், அவனுடைய ஆளுமை வடிவத்துக்குத் தடைக் கல்லாக அமைந்துள்ளதாகிய அக் குறிப்பிட்ட தவற்றில் இருந்து அவன் விலகி மேம்படுமாறு செய்வதற்கும்,

உதவுவதே அம் முலிகைகளின் நோக்கம் ஆகும்.

9. நோயின் உண்மை நிலையை அறிதல்

உண்மையான குணமாக்குதலுக்கு உடம்பைத் தாக்கியுள்ள நோய் என்பது, ஆதனுக்கும் ஆளுமை வடிவுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒவ்வாமை நிலையின் (ஒத்திசைவு இன்மையின்) வெளிப்பாடாகும். நோய் என்பது, அதற்குப் பின்புலமாக உள்ள காரணத்தின் ஓர் அறிகுறியேயாகும். எனவே, ஒவ்வொருவரிடத்திலும் பெரும்பாலும் வெவ்வேறான நிலையில் அந் நோய் தன்னை வெளிப் படுத்திக் காட்டுகிறது. காரணத்தை ஆராய்ந்து கண்டு அதை நீக்கி விட்டால், - அதன் விளைவு எவ்வகைப்பட்டதாக இருந்தாலும் அவ் விளைவு தானாகவே நீங்கி விடுகிறது.

தற்கொலை என்னும் ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இதை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். எல்லாத் தற்கொலைகளுமே நீரில் மூழ்கி இறப்பனவாய் இல்லை. சிலர் உயரமான இடத்தில் இருந்து கீழே விழுகின்றனர்; சிலர் நஞ்சை உட்கொள்கின்றனர். ஆனால் இத் தற்கொலைகள் அனைத்துக்கும் பின்புலமாய் இருப்பது நம்பிக்கை இழந்த நிலையே ஆகும். அவர்கள், மாருக்காகவாவது, எதற்காகவாவது

வாழ வேண்டியவர்களே என்பதைக் காட்டி அவர்களுடைய நம்பிக்கை இழப்பைப் போக்கிலிட்டால், அவர்கள் நிலையாகக் குணம் அடைந்து விடுகின்றார்கள். அல்லாமல், அவர்களிடம் இருந்த அந் நஞ்சுப்பொருளை நீக்கிலிடுவதால் – அவர்கள் அந்த நேரத்தில் மட்டுமே காப்பாற்றப்படுகிறார்கள். அதற்குப்பின் அவர்கள் இன்னொரு முறை தற்கொலை முயற்சியில் இறங்கக் கூடும். மக்களிடத்தில் உள்ள அச்சு உணர்வு வெவ்வேறு வகையில் எதிர் விணை புரிகிறது. அச்சத்தால்,

- சிலர் வெளிறிப் போகின்றனர்;
- சிலர் குருதி மிகையால் சிவப்பாகின்றனர்;
- சிலர் இசிவு நோய்க்கு ஆளாகின்றனர்;
- சிலர் பேச்சற்ற நிலைக்கு உள்ளாகின்றனர்;

அவர்களுக்கு,

- அச்சத்தைப் பற்றி விளக்கிச் சொல்லலாம்;
- அவர்கள் எதையும் எதிர்கொள்ளும் அளவுக்கு உயர்வானவர்கள் என்பதை உணரச் செய்யலாம்.

அப்போது எதுவும் அவர்களை அச்சுறுத்த முடியாது; ஒரு குழந்தையின் கையில் மெழுகுதிரியைக் கொடுத்து அதன் வெளிச் சத்தினால் உண்டாகும் நிழல் உருவத்தை எப்படியெல்லாம் ஆடவைக்கலாம் என்பதைக் காட்டினால் அக் குழந்தை சுவரில் காணும் நிழல் உருவத்தைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது, நீண்ட நாள்களாகவே,

- நுண்ணுயிரிகள்
- தட்பவெப்ப நிலை,
- உட்கொள்ளும் உணவு,

என்னும் இவையே நோய்க்கான காரணம் என்று குற்றம் சாட்டி யிருக்கிறோம். ஆனால் சளிக்காய்ச்சல் என்னும் தொற்றுநோயின் போது, நம்மில் பலர் அதனை எதிர்க்கும் ஆற்றல் உடையவர்களாக இருக்கிறோம்; குளிர்காற்று ஓங்கி வீசுவதைச் சிலர் ஆசையுடன் விரும்புகின்றனர்; வெண்ணொய்க் கட்டி, குளம்பி (காஃபி)ச் சாறு ஆகியவற்றைப் பின் இரவுப் பொழுதில் உட்கொண்டாலும் சிலருக்கு

எத்தகைய தீய விளைவும் உண்டாவதில்லை. நாம் மகிழ்ச்சியுடனும் ஒத்திசைவுடனும் உள்ளபோது இயற்கைப் பொருள்களில் எதுவும் நம்மைத் துண்புறுத்துவதில்லை. மாறாக எல்லா இயற்கைப் பொருள்களுமே நமது பயன்பாட்டுக்கும் மகிழ்வுத் துய்ப்புக்குமாகவே உள்ளன.

ஜீய உணர்வு,
மன அழுங்கல்,
முடிவு செய்ய இயலாமை,
அல்லது, அச்சம்,

என்னும் இவை நமக்குள் நுழைவுதற்கு இசைந்து விடுகின்ற போதுதான், நாம் புறச்சுழலால் துண்புறும் மிக்குணர்வு கொண்டவர்கள் ஆகின்றோம்.

ஆகவே, நோய்க்குப் பின்புலமாக உள்ள உண்மையான காரணமே, எல்லாவற்றுக்கும் மேலான முதன்மையுடையதாகிறது. நோயாளியின் மனநிலைப் பாதிப்பே அன்றி, அவர்தம் உடல்நிலைப் பாதிப்பு ஒரு பொருட்டாகாது.

- எத்தகைய கடுமையான நோயாக இருந்தாலும்,
- அதுவும் எவ்வளவு நாட்பட்ட ஒன்றாக இருந்தாலும்,

நோயாளியின் மகிழ்ச்சி நிலையையும், அவர்தம் பணியில் அவர் தொடர்ந்து மேற்கெல்லும் விருப்பத்தையும் மீட்டுத் தருவதால் அவரைக் குணமாக்கிவிடலாம். அத் துயரர் மிகவும் சிறந்த பணியைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் –

- அதிலிருந்து அவர் சற்றே விலகிவிடும் வாழ்க்கைப் போக்கும்,
- பிறரிடம் இருந்து வேறுபடுமாறு, அவருக்கு உள்ளவையாகிய சில நிலைப்பட்ட எண்ணங்களும்,
- தவறான கருத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொறுப்புச் சுமைகளைத் தாங்குதலும்,

என்னும் இவையே அவரை அடிமைத்தனத்துக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றன.

நோயைக் குணமாக்குவதில் அழகியவையாய் ஏழு நிலைகள் உள்ளன. அவை :

அமைதி,
நம்பிக்கை
உவகை
பற்றார்வம்
உறுதிப்பாடு,
நுண்ணறிவு,
அன்பு
என்பவையாகும்.

10. விடுதலையை அடைய விரும்பினால், விடுதலையைத் தந்துவிடுதல் வேண்டும்.

முழுச்சீர்மை அடைவதே மாந்த வாழ்க்கையின் இறுதியான குறிக்கோள் ஆகும். அந்த நிலையை அடைவதற்கு மாந்தன் எத்தகைய பாதிப்பையும் அடையாமல் எல்லாப் பட்டறிவுகளையும் கடந்து செல்லவேண்டும்; எல்லாக் குறுக்கீடுகளையும், ஆசைத் தூண்டுதல்களையும் அவன் எதிர்கொள்ள வேண்டும். அவற்றால் அவன் தன்னுடைய பாதையில் இருந்து விலகிவிடக் கூடாது. அப்போது அவன் வாழ்க்கையின்,

- எல்லாவகையான அருமைப்பாடுகளில் இருந்தும்,
- துண்பங்களில் இருந்தும்,
- துயரங்களில் இருந்தும்,

விடுதலை பெற்றவன் ஆவான். எல்லாவற்றையும் அறிதல்; எல்லாவற்றையும் காணுதல் என்பவனவற்றின் விளைவாகத் தோன்றுபவை ஆகிய,

- முழுமையான அன்பு,
- நுண்ணறிவு
- துணிவு
- பிழை பொறுத்தல்
- புரிதல் உணர்வு

என்னும் குணங்களைத் தன் ஆதனிடம் இருத்திச் சேமித்துக் கொள்கின்றான். ஏனென்றால் அவனுடைய தொழிலின் எல்லாக் கூறுபாடுகளிலும் நுழைந்து, அவற்றில் அவன் வல்லவன் ஆகின்றான்.

நாம் பிறருக்கு விடுதலை அளிப்பதன் மூலமாகவே, நாம் நம்முடைய பினிப்புகளில் இருந்து விடுதலை அடைகிறோம் என்பதை உணர்ந்துகொண்டால், நாம் இவ் வாழ்க்கைப் போக்கு ஆகிய குறுகிய காலத்தை மகிழ்ச்சி மிக்கதாகிய ஒரு துணிவச் செயலாக ஆக்கிக் கொள்வோம்.

நாம் பிறரை விடுவிக்கும் அவ் எடுத்துக்காட்டான செயலால், நாம் நம் விடுதலையை அடைகின்றோம்.

- நம்மோடு தொடர்புடைய ஒவ்வொரு மாந்தருக்கும் நாம் விடுதலை கொடுக்கும் போதும்,
- நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள ஒவ்வொர் உயிருக்கும் விடுதலை கொடுக்கும் போதும்,

நாம் முழு விடுதலை பெற்றவர்கள் ஆகின்றோம்.

- பிறர் மீது அதிகாரம் செலுத்திக் கட்டுப்படுத்தும் போதும்,
- அல்லது வேறு ஓர் உயிரின் வாழ்க்கையில் பாதிப்பை உண்டாக்கும் போதும்,

நம்முடைய வாழ்க்கையில் இருந்தே அக் குறுக்கீடுகள் வெளிப்பட்டுப் பரவுகின்றன என்பதை அறியலாம். ஏனென்றால், நாம் பிறரைக் கட்டுப்படுத்தும் போது – நாம் பிறருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு ஆளாகி விடுகின்றோம். ஓர் இளைஞர் தன்னுடைய உடைமைகள் மீது பினிப்புடையவனாக இருந்ததால், ஒரு தெய்வீக அருட்பேற்றை ஏற்க முடியாதவன் ஆகிவிட்டான்.

- முதலாவதாக, நாம் பிறருக்கு முழுமையான விடுதலையை அளிப்பதாலும்;
- இரண்டாவதாக, பிறரால் அதிகாரம் செய்யப்படுவதை மிகவும் மென்மையாகவும் அன்பாகவும் மறுத்து விடுவதாலும்;

தொடக்கத்திலேயே பிறருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விலகி, நம்மை நாமே எளிதாக விடுவித்துக் கொள்ளலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில், தொலைநோக்கியில் தம் குருட்டுக் கண்ணை வைத்துப்

பார்க்கின்ற அளவுக்கு அறிவு மிக்கவாகப் பெருந்தகை நெல்சன் விளங்கினார். அத்தகைய சூழலில்,

- வலிந்து வற்புறுத்தும் நிலை இல்லை;
- சினத்துடன் கூடிய எதிர்ப்பில்லை;
- வெறுப்பில்லை;
- கடுகடுப்புக்கான தேவையும் இல்லை.

நம்முடைய எதிரிகள் நமக்கு நண்பர்களே. அவர்கள் அவ் விளையாட்டை விருப்பத்துடன் விளையாடுவதற்கு ஏற்றதாக ஆக்குகிறார்கள். அவ் விளையாட்டுப் போட்டிக்குப் பின் நாம் நட்புணர்வுடன் கைகுலுக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் விரும்புகின்றவற்றையே மற்றவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. அவர்களுடைய எண்ணங்கள் அவர்களுக்குச் சரியானவை. நாம் போகும் திசையில் இருந்து அவர்களுடைய பாதை வேறுபட்டதாக இருந்தாலும் – வாழ்க்கைப் போக்கின் இறுதியில் நம் அனைவருக்குமான குறிக்கோள் ஒன்றாகவே உள்ளது. நம்முடைய விருப்பத்துக்குப் பிறர் இணங்க வேண்டும் என்று எப்போதும் நினைக்கிறோமோ – அப்போது நாம் அவர்களிடம் இருந்து வேறுபட்டு விலகிவிடுகிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாம் அனைவருமே, வெவ்வேறு நாடுகளுக்குப் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல்களைப் போன்றவர்கள். சில கப்பல்கள் ஆப்ரிக்காவுக்கும், சில கனடாவுக்கும், சில ஆத்திரேலியாவுக்கும் செல்கின்றன. பின்னர் அவை அனைத்தும் ஒரே துறைமுகத்துக்குத் தான் திரும்பி வந்து சேர்கின்றன. ஆத்திரேலியாவுக்குச் செல்ல வேண்டிய நம் கப்பல், ஏன் கனடாவுக்குச் செல்லும் வேறு ஒரு கப்பலைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டும்? அதனால் காலத் தாழ்வே ஏற்படுகின்றது.

மேலும், சிறுசிறு பொருள்களும் கூட நம்மைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்பதை நாம் ஒரு வேளை உணராமல் இருக்கலாம். நாம் எப் பொருள்களைப் பற்றுடன் பிடித்துக் கொண்டுள்ளோமோ அவையே நம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. அது,

- ஒரு வீடாக இருக்கலாம்,
- ஒரு தோட்டமாக இருக்கலாம்
- ஒரு தட்டுமுட்டுப் பொருளாக இருக்கலாம்.

அவற்றிற்கும் கூட, அவற்றிற்கே உரித்தான விடுதலைக்கு உரிமை உள்ளது. உலகில் உள்ள உடைமைப் பொருள்கள் எளிதில் கைமாறுபடவை; அவற்றின் தேவையையும், இழப்பையும் நாம் உள்ளூற அறிந்திருப்பதால், அவை நமக்கு ஏக்கத்தையும் கவலையையும் உண்டாக்கலாம்.

அவை -

- துய்த்து மகிழ்வதற்காகவும்,
- வியந்து போற்றுவதற்காகவும்,
- முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும்,

உள்ளவையே தவிர, இரும்புத் தொடரி (சங்கிலி)யால் நம்மைப் பிணிக்கும் முதன்மையுடையவையாக அவை அங்கே இருக்க வில்லை. நம்மைச் சுற்றியுள்ள எல்லோரையும், எல்லா வற்றையும் விடுதலையாகக் கட்டவிழ்த்து விட்டுவிட்டால் - அதன் திருப்பு முகமாக, நாம் முன்பு இருந்தைக் காட்டிலும் அன்பும் உடைமைகளும் இன்னும் பெருகியவர்களாகி விடுவதைக் காணலாம். ஏனென்றால் பிறருக்கு விடுதலையைத் தரும் அன்பே, பேரன்பாக வளர்ந்து நம்மை நெருக்கமாக இணைக்கின்றது.

11. குணமாக்குதல்

படைப்பாளர் நம்முடைய உயிர்வாழ்க்கைக்க்குத் தேவையான சூலங் (தானியங்)களையும் பழங்களையும் வழங்கியுள்ளதைப் போலவே, நம்மைக் குணமாக்கிக் கொள்வதற்காகவே வயல் வெளிகளில் உள்ள மூலிகைகளையும் தந்துள்ளார் என்பதை - நினைவுக்கு எட்டாத பழங்காலத்தில் இருந்தே மாந்த இனம் அறிந்து கொண்டுள்ளது.

- கொள்களின் (விண்மீன்களின்) இயக்கத்தை ஆராய்கின்ற கணியர் (சோதிடர்)களும்,
- செடி கொடிகளைப் பற்றி ஆராய்கின்ற மூலிகை மருத்துவர் களும் நம்முடைய நலத்தைப் பேணிக்காத்து மகிழ்ச்சி யளிக்கும் மருந்துகள் எவை என்று தேடுகின்றார்கள்.

நமக்கு உதவுகின்ற மூலிகைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு –

- நம்முடைய வாழ்க்கை நோக்கம் என்ன என்பதைக் காண வேண்டும்;
- நாம் எதைச் செய்வதற்கு முயற்சி மேற்கொள்கிறோம் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்;
- நம்முடைய பாதையில் உள்ள தடைகள் யாவை என்பது பற்றியும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய தொல்லைகளை – தவறுகள் அல்லது குறைபாடுகள் என்று நாம் அழைக்கின்றோம். ஆனால் நாம் அவற்றைப் பொருட் படுத்த வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் மிகவும் மேலானவற்றிற்காக நாம் நம்மை வருத்திக்கொண்டு பாடுபடுகிறோம் என்பதற்கு அந்த தொல்லைகளே நல்ல சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. நம்முடைய தவறுகள் நம்மை ஊக்குவிப்பவையாக அமையட்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய குறிக்கோள் உயர்வானது என்பதையே அவை காட்டுகின்றன. நாம் –

- எத்தகைய போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்;
- எத்தகைய தடைகளை வெற்றிபெறுவதற்குக் குறிப்பாக முயன்று கொண்டிருக்கிறோம்.

என்பதை நாமே கண்டறிவோமாக. அதன் பிறகு நாம் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவியாக நமக்குத் தரப்பட்டுள்ள அம் மூலிகைகளை –

- நன்றிக்கடன் பட்டவர்களாகவும்,
- நன்றி உணர்வோடும்,

உட்கொள்ள வேண்டும்.

வயல் வெளிகளில் காணப்படும் அம் மூலிகைகளை

- புனிதப் பொருளாகவும்,
- நம்முடைய தொல்லைகளில் நமக்கு உதவுவதற்காகப் படைப்பாளரால் நமக்கு அருளப்பட்ட நன்கொடையாகவும் அவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

குணமாக்கும் செயலுக்கு நோயைப் பற்றிய எத்தகைய எண்ணமும் வேண்டியதில்லை. மனநிலையையும், மனத்தில் உள்ள

தொல்லைகளையும் மட்டுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தெய்வீகத்தின் செயல்பாட்டுத் திட்டத்தில் நாம் எங்கே தவறு செய்துள்ளோம் என்பதை அறிவுதே வேண்டப்படுகிறது. நம்முடைய ஆவிவடிவ ஆதனுடன் நாம் ஒத்திசைவு கொள்ளாமல் வேறுபடும் போது, நமது உடலில் நூற்றுக்கணக்கான பிழைபாடுகள் உண்டாகின்றன. (எனென்றால் நம் உடம்பு நம் மனத்தின் நிலைகளையே மீண்டும் உருவாக்கிக் காட்டுகிறது.) அதனால் என்ன நடக்கிறது? நம்முடைய மனத்தைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டால் நம் உடம்பும் குணமாகி விடுகிறது. “உன்னுடைய கரிச (பாவ)ச் செயல்களில் இருந்து நீ மாப்பு (மன்னிப்பு)ப் பெறப் போகின்றாயா? அல்லது நீ உன்னுடைய பெட்டி படுக்கைச் சுமைகளைத் தூக்கிச் சுமந்து கொண்டு திரியப் போகிறாயா? என்று எளிதாகச் சொல்லலாம்” என்று ஏசநாதரும் அதைத்தான் கூறினார்.

எனவே நமது உடம்பைப் பாதிக்கும் நோய் எதுவும் ஒரு பொருட்டாகாது என்பதை நாம் மீண்டும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்வோமாக. நம்முடைய மனநிலையே, நம்முடைய மனநிலை மட்டுமே – முதன்மையானது. எனவே நாம் துன்புற்றுக் கொண்டிருக்கும் நோயை முற்றிலும் புறக்கணித்துவிட்டுப் பின்கண்ட வகைகளில் நாம் எவ்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை மட்டுமே கருத வேண்டும்.

உங்களுக்கு உரிய மருந்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஏதாவது சிக்கல் உண்டாகுமானால்,

- பிறரிடம் எத்தகைய பண்ணை நீங்கள் மிகவும் போற்றுகிறீர்கள் என்று உங்களை நீங்களே கேட்க வேண்டும்;
- அல்லது, பிறரிடம் உள்ள குறைபாடுகளில் எது உங்களை எளிதில் முகம் சுனிக்கச் செய்கிறது என்று கேட்க வேண்டும்;

எனென்றால் நம்மிடம் –

- எத்தகைய குறைபாட்டின் அடையாளம் எஞ்சியுள்ளதோ,
- எத்தகைய குறைபாட்டைப் போக்கிக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறோமோ;

அதைத்தான் நாம் பிறரிடம் காண்பதையும் வெறுக்கின்றோம். நம்மிடம் உள்ள குறைபாட்டை நாமே ஒழித்துக்கட்டுவதற்குத் துணிகின்றோம். ஆகவே, பிறரிடம் நாம் கண்டு வெறுக்கின்ற குறைபாடு எது என்று அறிய முற்படுவது அதற்கான வழியாகின்றது.

நாம் குணமாக்கும் வல்லவர்கள். நம்மிடம் உள்ள அன்பு, இரக்கம் ஆகிய பண்புகளால் உண்மையிலேயே நலத்தை அடைய விரும்புகின்ற வேறு ஒருவருக்கு நாம் உதவக் கூடியவர்களாக உள்ளோம். நோயாளியிடம் உள்ள தலைமையான மனப்போராட்டம் எது என்பதைத் தேடி ஆராய வேண்டும். அக் குறிப்பிட்ட குறை பாட்டில் இருந்து அவர் மீட்சி அடைவதற்குத் துணை செய்யும் மருந்தைத் தர வேண்டும். அதோடு, அவருக்கு நம்பிக்கை ஊட்டி ஊக்கப்படுத்தவும் வேண்டும். அதன் பிறகு அவரிடம் உள்ளதாகிய குணமாக்கும் பண்பு – அதுவாகவே எஞ்சியுள்ள நன்மைகளைச் செய்துகொள்கிறது.

(இக் கட்டுரையின் பன்னிரண்டாவது தலைப்பாகப் பன்னிரண்டு மலர் மருந்துகள் பற்றிக் கூறுவதாக இருந்தது நீக்கப்பட்டு, முப்பத்தெட்டு மலர் மருந்துகளையும் உள்ளடக்கிய சிறு நூலாக ஆக்கப்பட்டது.

அவற்றைத் தமிழில் ‘மன மருத்துவமும் மலர் மருத்துவமும்’ என்னும் நூலில் காணலாம். – தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர்).

II. நம்மால்தான் நாம் துன்புறுகிறோம் (Ye Suffer from Yourselves)

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்புக்கர :

நம்மால்தான் நாம் துன்புறுகிறோம் என்னும் இக் கட்டுரை, ஓமியோபதி மருத்துவர்களின் கூட்டத்தில் மேதை எட்வர்டு பாச் அவர்கள் ஆற்றிய உரையாகும்.

ஓமியோபதி பற்றியும், மாமேதை ஆணிமானைப் பற்றியும் அவர் சுற்றியுள்ளவை எண்ணி எண்ணி அசைபோடத் எதக்கவை.

எதிர் கால மருத்துவம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற தொலை நோக்குப் பார்வை இதில் வெளிப்படுகிறது. கட்டுரையில் வரிசை எண்களும் அவற்றின் தலைப்புகளும் மொழிபெயர்ப்பாளரால் தரப்பட்டவை)

1. பாச் அவர்களின் பார்வையில் ஓமியோபதி

இன்று உங்கள் முன்னால் உரையாற்ற வந்திருப்பது எனக்கு எளிதான செயலாக இல்லை.

நீங்கள் ஒரு மருத்துவக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நான் இங்கே ஒரு மருத்துவராக வந்துள்ளேன். எனினும் இங்குப் பேச இருக்கும் மருத்துவம் என்பது மரபுவழிப்பட்ட பார்வையில் இருந்து விலகியதாகும். நாம் இப்போது அறிந்துகொண்டிருக்கிறவாறு,

- மருத்துவரின் அறிவுரை (ஆலோசனை)க்கான அறை,
 - பண்டுவ மனை
 - அல்லது மருத்துவ மனையின் நோயாளியர் பிரிவு
- என்பதை பற்றிய விருப்பமான செய்தி எதுவும் என்னுடைய உரையில் காணப்படாது. நீங்கள்,
- ஆணிமானின் வழியினராகவும்,
 - கேலன் என்பவர் கற்பித்தவற்றையும், மரபுசார் மருத்துவ முறையில் இருநாறு ஆண்டுகளாகக் கற்பித்து வருபவற் றையும் தாண்டி முற்செல்பவர்களாகவும்,

இருக்கின்றீர்கள். அப்படி இல்லையென்றால், நான் இங்கு வந்து உரையாற்றுவதற்கு மிகவும் அஞ்சியிருப்பேன்.

- நோயின் இயல்பு பற்றிய விளக்கத்தை நன்றாகக் கற்பித்துள்ளனர்;
- அதனால், நோயைச் சரியானபடி குணமாக்கும் வழியைத் திறந்துள்ளனர்;

எனவே, அதே பாதையில் மேலும் என்னோடு வருவதற்கு அணியமாய் (தயாராய்) இருப்பீர்கள் என்பதையும், அதனால் முழுச் சீர்மையான நலநிலையின் சிறப்புகளையும், நோய் பற்றியும் அதைக் குணப்படுத்துதல் பற்றியும் காணவல்லவர்களாய் இருப்பீர்கள் என்பதையும் நான் அறிவேன்.

- நோய் என்பது முழுமையாகப் பருப்பொருட் சார்பானது என்றும்;
- அதனால், அந் நோயைப் பருப்பொருளைக் கொண்டே குணமாக்க வேண்டும் என்றும்;

மாந்தன் கருதிக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஆனிமானுக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அக ஒளியால் – இருள் கவ்விய அப் பருப்பொருட் பாதையில் மாந்த இனத்துக்கு வெளிச்சம் கிடைத்தது.

நம்முடைய மனம், ஆதன் ஆகியவற்றின் கூறுபாடுகள் ஒத்திசைவுடன் இருந்தால் நோய்க்கு இடமில்லை என்பதைப் பாரா செல்சசு அறிந்திருந்ததைப் போலவே ஆனிமானும் அறிந்திருந்தார் நம்முடைய மனங்களைக் குணப்படுத்துவதன் மூலம் அங்கே அமைதியும் நலமும் வாய்ப்பதற்கு உரிய மருந்துகளைக் காண்பதற்கும் அவர் முற்பட்டார்.

மாபெரும் முன்னேற்றமானதாகிய அப் பாதையில் ஆனிமான் நம்மை நெடுந்தொலைவுக்கு அழைத்துச் சென்றார். ஆனால் அவர் பணியாற்றுவதற்கு ஒரே ஒரு வாணாள் அளவே வாய்த்தது. அவர் விட்டுச் சென்றுள்ள இடத்தில் இருந்து அவ் ஆய்வை மேலும் தொடர்ந்து செய்யவேண்டிய பணி நமக்குரியதாகும். முழுமையாகக் குணப்படுத்துதல் என்னும் அக் கட்டிட அமைப்புக்கு அவர் அடிப்படை அமைத்துப் பயன்மிக்க கட்டிடத்தை தொடங்கி வைத்தார். அதை நாம் இன்னும் வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும்.

மரபுசார் மருத்துவத்தின்

- தேவையற்றவையும்,
- பயன்பாடு இல்லாதவையும்

ஆன கூறுபாடுகளை ஒழியோபதி மருத்துவர் ஏற்கனவே விலக்கிக் கொண்டுவிட்டார். எனினும் அவ் வகையில் அவர் மேலும் செய்ய வேண்டியது உள்ளது. உண்மையைத் தேடும் விருப்பம் கொண்டவாக்கு,

- கடந்த காலத்தின் அறிவு நிலையோ,
- அல்லது, தற்காலத்தின் அறிவு நிலையோ,

போதுமானதாக இல்லையாதலால், இவ் வழியில் இன்னும் முன்னேற விரும்புபவர்களாய் இருப்பீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.

பாராசெல்சகம் ஆனிமானும் –

- நம்முடைய ஆதன், மனம் ஆகியவற்றின் இயல்புகள் ஒத்திருந்தால், அங்கே நோய் மறைந்து விடுகிறது என்பதை அறிந்தவர்களாகவும்,
- நோயைப் பற்றிய கூறுபாடுகளுக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தாமல், மாந்தனுக்கு உள்ளேயே இருக்கின்ற ஆளுமை வடிவத்துக்குப் பண்டுவம் (சிகிச்சை) செய்ய வேண்டும் என்பதை நமக்குக் கற்பிப்பவர்களாகவும்,

உள்ளனர்.

- ஆனிமான், அதற்கு இன்னும் அடுத்த நிலையில் இவ் ஒத்திசைவை உண்டாக்குவதற்காக –
- பழைய மருத்துவப் பள்ளியில் பயன்படுத்தப்பட்ட மருந்துகள், குணமாக்கு பொருள்கள் ஆகியவற்றையும்;
- அவர் தாமே தேர்ந்தெடுத்த தனிமப் பொருள்கள் பயிர் வகைகள் ஆகியவற்றையும்,

வீறியம் செய்து, அவற்றின் செயல்பாடுகள் பின்னோக்கிச் செல்லு மாறு செய்தார். அதனால், நச்சுத் தன்மையையும் நோய் அறிகுறிகளையும் மிகுவிப்பனவாய் இருந்த மருந்துப் பொருள்களை – அவர் தம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த வீறியப்படுத்தும் முறையினால், மிக நுண்ணியவையாய் ஆக்கி அவற்றின் அளவு குறைக்கப்பட்டு, நோயின் குறிப்பிட்ட அறிகுறிகள் குணமாகுமாறு செய்தார். இவ்வாறு,

வாழ்க்கையின் ஆடிப்படை விதிகளில் ஒன்றாக உள்ளதாகிய, ‘ஒத்த பொருள் ஒத்த நோயைக் குணமாக்குகிறது’ என்னும் கோட்டாடு உருவாக்கப்பட்டது. அவருக்குக் காட்டப்பட்ட அம் முந்தைய கட்டிட அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு அத் திருக்கோவிலை உருவாக்கி, நாம் மேலும் தொடர்ந்து பணிமேற்கொள்ளுமாறு விட்டுச் சென்றுள்ளார். அதே வழியில் நாம் மேற்செல்லும் போது – ஒத்த நோயைக் குணமாக்குவதாக உள்ள அவ் ஒத்த பொருளும் நோய்ப் பொருளே என்னும் உண்மை நமக்குப் புலனாகும்.

- நோய் என்பது தவறான செயல்பாட்டின் விளைவாக உண்டாவது;
- நோய் என்பது நம் உடல்களுக்கும் ஆதன்களுக்கும் ஒத்திசைவு இல்லாத நிலையில் உண்டாவது. எனவே, ஒத்த பொருளால் ஒத்த நோயைக் குணமாக்குதல் என்பது அதே நோய்ப் பொருளால் அந் நோய் மேலும் பெருகாமல் செய்வதும் நம் தவறுகள் மிகாமல் தடுப்பதும் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. அதுவே நமது வழியைத் திருத்திக்கொள் வதற்கான ஒரு பாடமாக அமைந்து, நமது ஆதனின் கட்டளைக்கு ஏற்றவாறு ஒத்திசைவை உண்டாக்குவதும் ஆகும்.

தவறான எண்ணத்தாலும் செயலாலும் உண்டாவது நோய். அவ் எண்ணமும் செயலும் சரியாகுமாறு திருத்தப்படும் போது, அந்நோய் நீங்கி விடுகிறது. வலி, துன்பம், இன்னல் ஆகியவற்றால் கிடைக்கும் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் போது நோய் அங்கே இருப்பதற்கான எந்தத் தேவையும் இல்லாமல் அது தானாகவே நீங்கிவிடுகிறது.

இதைத்தான் ‘ஒத்த பொருள் ஒத்த நோயைக் குணமாக்குகிறது’ என்பதன் மூலம் ஆனிமானுடைய ஒழியோபதி முழுமையில்லாமல் கண்டது.

2. தீமைக்கு ஏதிரான நன்மையை வளர்ய்பதே நன்மருந்தாகும். ஒதே பாதையில் என்னும் சற்றுத் தொலைவு வாருங்கள்

இப்போது நமக்கு முன் இன்னும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு காட்சி திறக்கப்படுகிறது. அது : -

ஒத்தபொருள் ஒத்தநோயைக் குணமாக்குதல் – Like Cures like
குணமாக்குபொருள் – Remedy; தனிமம் – Element; வீரியம் – Potency;

- தவற்றைத் தவற்றாலேயே எதிர்ப்பதன் மூலம் பெற முடியாத உண்மையான குணமாக்குதலை - தவறுள்ள இடத்தில் சரியான செயல் அமைவதாலும்;

- கேடு உள்ள இடத்தில் நன்மையை ஆக்குவதாலும்;
- இருள் உள்ள இடத்தில் ஒளியை ஏற்றுவதாலும்;

உண்மையான குணமாக்குதலை உண்டாக்க முடியும் என்பதாகும்.

அதனால்,

- நோயினால் நோயிடன் மல்லுக்கட்டுகின்ற நிலை இனி மேல் வேண்டப்படாது என்பதையும்;
- நோய்களால் உண்டாக்கப்பட்ட பொருள்களின் மூலம் நோய்களை எதிர்க்க வேண்டிய தேவையும் இல்லை என்பதையும்,
- நோயை உண்டாக்குகின்ற பொருள்களால் நோயை விரட்ட வேண்டிய முயற்சியும் தேவை இல்லை என்பதையும்;

அதற்கு மாறாக - தவறுக்கு எதிரான நன்மையைக் கொண்டு அத் தவற்றைப் போக்கிவிடலாம் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அடுத்து வரும் காலங்களில் உருவாக்கப்படும் மருந்து விளக்க நூல்களில் -

- நன்மையை உண்டாக்கும் ஆற்றலை உடைய மருந்துப் பொருள்கள் மட்டுமே இடம் பெற வேண்டும்;
- கேடுகளை எதிர்க்கும் பண்புகளை மட்டுமே கொண்ட மருந்துப் பொருள்கள் நீக்கப்படுதலும் வேண்டும்.

வெறுப்பை, மிகுவெறுப்பால் வெல்லவாம் என்பது உண்மையே; ஆனால் வெறுப்பை அன்பினால் மட்டுமே குணப்படுத்த முடியும்.

கொடுமையைப் பெருங்கொடுமையால் தவிர்க்கலாம்; ஆனால் கண்ணோட்டத்தையும் இரக்கத்தையும் பெருக்குவதால் மட்டுமே கொடுமையை விலக்கிவிட முடியும்.

அச்ச உணர்வை - அதனினும் மேலான பேரச்சத்தினால் இழந்து மறக்க முடியும்; ஆனால் அவ் அச்சத்தைத் துணிவினால் மட்டுமே உண்மையாகக் குணமாக்க முடியும்.

சிற்றார்ப் புறங்களில்,

- நன்மை மிக்கவையும்
- எழில் வாய்ந்தவையுமாக,

நம்முடைய குணமாக்குதலுக்கான தெய்வீகக் கொடையாக இயற்கையில் காணப்படும் அல்லது அழகிய செடிகளாகிய மூலிகைகளின் மீது, இம் மருத்துவப் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்களின் கவனம் செல்லுதல் வேண்டும்.

‘ஒத்த பொருள் ஒத்த நோயைக் குணமாக்குகிறது’ என்பது அடிப்படையில் தவறானது என்பது இப்போது தானாகவே பூலப்படும். ஆனிமான் உண்மையைச் சரியாகவே உள்வாங்கிக் கொண்டாராயினும், அதை முழுமையற்றதாகவே எடுத்துரைத்தார்.

- ஒத்த பொருள், ஒத்த பொருளை வழுப்படுத்தக் கூடும்;
- ஒத்த பொருள், ஒத்த பொருளை எதிர்க்கக் கூடும்.

ஆனால் உண்மையான குணமாக்குதல் என்னும் பொருளில் – ஒத்த பொருள் – ஒத்த நோயைக் குணமாக்க முடியாது.

- கண்ணபெருமான் கற்பித்தவற்றையும்,
- புத்தரும் ஏசுநாதரும் கற்பித்தவற்றையும்,

கேட்பீர்களானால், எப்போதும் நல்லது கெட்டதை வெல்லுகிறது என்னும் கற்பிப்பையே காண முடியும். ஏசுபெருமான் –

- கேட்டை எதிர்க்குமாறு கற்பிக்கவில்லை; மாறாக,
- பகைவனிடமும் அன்பு காட்டவும்;
- நம்மை வருத்துகின்றவரையும் வாழ்த்துவதற்கும் கற்பித்தார். இங்கு ஒத்தது ஒத்ததைக் குணமாக்குதலைக் காண முடியாது. எனவே, உண்மையான குணமாக்குதல், ஆதனியல் வழிப்பட்ட முன்னேற்றம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டிலும் –
- கேட்டை ஒழிப்பதற்கு நன்மையையும்,
- வெறுப்பைப் போக்குவதற்கு அன்பையும்,
- இருளை ஒழிப்பதற்கு ஒளியையும்,

நாட வேண்டும். இவ்வாறு தான் நாம் எல்லா நச்சுகளையும், தீங்கான பொருள்களையும் விலக்கிவிட்டு, நன்மையானவற்றையும், அழகானவற்றையும் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆனிமான் தமது வீறியப்படுத்தும் முறையினால்,

- தவறானதைச் சரியானதாகவும்,
- நஞ்சுப்பொருளை நன்மையானதாகவும்,

ஆக்க முனைந்தார் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை. ஆனால் அழகானவையும் நன்மையானவையுமான மருந்துகளை நேரடியாகப் பயன்படுத்துவதே எளியதாகும்.

குணமாக்குதல் என்பது,

- எல்லாப் பருப்பொருட் சார்புகளுக்கும் மேம்பட்டது;
- எல்லாப் பருப்பொருள் விதிகளையும் கடந்தது;
- தெய்வீகத்தில் இருந்து தோன்றியிருப்பது;
- அது, நம்முடைய பொதுவான மரபுகளுக்கும் அளவு கோலுக்கும் அப்பாற்பட்டது.

இவ்வகையில் பேராசான்களால் நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டவையும் - காட்டப்பட்டவையுமாகிய, அம் மிக உயர்வான நிலையின் அளவுக்கு நம்முடைய குறிக்கோள்களையும் என்னங்களையும் மேலான விருப்பங்களையும் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆனிமானுடைய பணியை நான் திசைதிருப்புவதாகச் சற்றும் நினைக்காதீர்கள். என் நோக்கம் அதற்கு மாறானது. மூலமாக அமைந்த அடிப்படை நெறிகளை அவர் நமக்குக் காட்டினார். அவர் ஒரே ஒரு வாழ்க்கைதான் வாழ்ந்தார். இன்னும் நீண்டகாலம் அவர் தம் பணியை மேற்கொண்டிருப்பாராயின், இங்குக் கூறப்பட்ட இதே வழியில் அவர் முன்னேறிச் சென்றிருப்பார் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை. நாம் அவருடைய பணியையே முன்னெடுத்துச் செல்பவர்களாய், அதை அதன் இயல்பான அடுத்த நிலைக்குச் சமந்து செல்கிறோம்.

3. உன்மையான நோயும் அதன் பாதிப்புகளும்

மருந்தில் மாற்றம் உண்டாவது ஏன் இன்றியமையாத தேவையாக உள்ளது என்பது பற்றி எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

- நோய் பருப்பொருட் கூறுபாட்டை உடையது;
- அதைப் பருப்பொருட்சார்பான மருந்துகளாலேயே போக்க முடியும்;

என்று கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகவே அறிவியல் கருதிக் கொண்டுள்ளது. இது முழுமையான தவறேயாகும். உடலைப் பாதித்துள்ள நோய் என்பது, நாம் அறிந்துள்ளவாறு –

- ஒரு விளைவு ஆகிய மாற்றமே ஆகும்;
- ஓர் இறுதியன வெளிப்பாடேயாகும்;
- இன்னும் ஆழமாக உள்ள வேறு ஒன்றின் இறுதி நிலையேயாகும்;

நோய் என்பது உடலுக்கு அப்பால், மனத்தை ஓட்டித் தோன்றுவதாகும். நம்முடைய ஆவி வடிவுக்கும் அழிந்து படுவதாக உள்ள ஆளுமை வடிவுக்கும் இடையே உண்டாகும் முரண்பாட்டுன் விளைவேயாகும். இவை இரண்டுக்கும் ஒத்திசைவு உள்ள வரையிலும் நாம் முழு நலத்துடன் இருக்கிறோம். அவற்றுக்கிடையே முரண்பாடு உண்டாகும் போது நம்மால் அறியப்படுவதாக உள்ள நோய் தோன்றுகிறது.

நோய் என்பது நம்மைத் திருத்தும் முழுமையான ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டது. அது நம்மைப் பழிவாங்குவதற்காகவோ அல்லது கொடுமைப் படுத்துவதற்காகவோ வரவில்லை.

- நம் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கும்;
- இன்னும் பெரிய பிழைபாடுகளை நாம் செய்யாமல் தடுப்பதற்கும்;
- இன்னும் பெரிய தீமைகளைச் செய்வதில் இருந்து நம்மைத் தடை செய்வதற்கும்;
- உண்மையும் வெளிச்சமும் உள்ள பாதையில் இருந்து நாம் வழிதவறிச்செல்லும் போது நம்மை மீண்டும் நல்வழிப் படுத்துவதற்கும்;

நம்முடைய ஆதனே மேற்கொள்ளுகின்ற வழியாகவே நோய் உள்ளது.

உண்மையில் நோய் என்பது நமது நன்மைக்காகவே உள்ளதாக இருந்தாலும் கூட – அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதுடன் சரியான வற்றையே செய்வதையும் மேற்கொள்வதனாலும் அந் நோயை நாம் தவிர்க்கவே வேண்டும்.

நாம் தவறு செய்யும் போது அத் தவற்றின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு ,

- வருத்தம்
- நலமின்மை

- துண்பம் - என்னும் எதிர்விளைவு உண்டாகிறது.

தவறான செயலால் அல்லது தவறான எண்ணத்தால் உண்டாகும் தீய விளைவு பற்றி நமக்குக் கற்பிப்பதே நோயின் நோக்கம் ஆகும்.

- நமக்கு உண்டாகும் அத் தீய விளைவுகள் நம்மைப் போன்ற பிறரையும் எப்படித் துண்புறுத்துகின்றன என்பதையும்;
- அத் துண்பம் - அன்பு, ஒருமைப்பாடு என்னும் மாபெரும் தெய்வீகக் கோட்பாட்டுக்கு எதிராக அமைவது என்பதையும்; நோய் நமக்குக் காட்டுகிறது.

புரிதல் உணர்வு உடைய ஒரு மருத்துவர் ஒரு நோயாளிக்கு இருக்கும் நோயின் மூலமாக, அத் துயரரின் அகததே உள்ள முரண்பாடு எத்தகையது என்பதை அறிந்து கொள்கிறார். வருத்துகின்ற நோய் எதுவாக இருந்தாலும், அது -

- உனக்கும் உன்னுள்ளே இருக்கும் தெய்வீகத்துக்கும் இடையே உள்ள ஒத்திசைவு இல்லாத ஒவ்வாமையை அது காட்டுகிறது என்பதையும்;
- ஏதோ ஒரு தவற்றை, ஏதோ ஒரு பிழையை நீ செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும்;
- உன்னுடைய ஆதன் அதைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி செய்கிறது என்பதையும்;

நன்றாக விளங்கிக் கொள்வதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைப் பார்க்கலாம்.

- வலி என்பது கொடுமையின் விளைவாகும். அது உள்ளத்தையோ, அல்லது உடலையோ சார்ந்ததாக இருக்கக் கூடும். நீங்கள் வலியால் துண்புறுவதற்கான காரணத்தைத் தேடிப்பார்த்தால் - உங்களுடைய இயல்பில் ஏதேனும் ஒரு கொடுமையான செயலோ அல்லது எண்ணமோ இருக்கிறது என்பதைக் காண முடியும். அக் கொடுமையைப் போக்கிவிட்டால் அங்குள்ள நோயும் நீங்கிவிடுகிறது.
- ஏதாவது ஒரு கை அல்லது கால் விறைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்றால், உங்கள் மனத்தில் விறைப்புணர்ச்சி

இருக்கிறது என்பதாகும். அதனால் தேவையில்லாததாகிய ஏதோ ஓர் எண்ணத்தை, அல்லது கொள்கையை, அல்லது ஒரு மரபு முறையை நீங்கள் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும்.

- முச்சிமுப்பு நோயால் அல்லது மூச்சுத் திணறலால் நீங்கள் துன்புற்றுக் கொண்டிருந்தால், நீங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் வேறு ஓர் ஆளுமை வடிவத்தைத் திணறவைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; அல்லது சரியான செயலைச் செய்வதற்குத் துணிவில்லாமல் மனம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதாகும்.
- உங்கள் உடல் மெலிவடைகிறது என்றால், உங்களுடைய உயிராற்றல் உங்களுக்குள் நுழைய விடாதபடி பிறர் தடுப்பதற்கு இடம் கொடுத்து விட்டார்கள் என்பதாகும்.

உடலின் ஏதாவது ஓர் உறுப்பு பாதிக்கப்படுவதும் கூட, அங்கிருக்கும் தவற்றை காட்டுவதாக உள்ளது.

- சரியான செயலைச் செய்யத் தவறுதல் அல்லது தவறான செயலைச் செய்வதால், கையும்;
- பிறருக்கு உதவி செய்யாமையால், காலும்;
- மனக்கட்டுப்பாடு இல்லாததால், மூளையும்;
- அன்பில்லாமை; அல்லது அளவற்ற அன்புணர்வு; அல்லது தவறான வகையில் அன்பு காட்டுதல் என்பவற்றால், நெஞ்சாங் குலையும்;
- கண்ணெனதிரே காட்டப்படும் உண்மையைச் சரியாகக் காணத் தவறுவதால், அல்லது அதைச் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளத் தவறுவதால், கண்ணும்,

பாதிப்பை அடைகின்றன. இவ்வாறு காணப்படும் உறுப்புக் குறை பாட்டின் இயல்பையும் அவற்றுக்கான காரணங்களையும் மிகச் சரியாக இயைபுபடுத்த முடியும். அதோடு, நோயாளி கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடத்தையும் அக் குறைபாடுகளைத் திருத்துவதற்கான வழியையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இனி, எதிர்கால மருத்துவ மனை எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது பற்றிச் சிறிது காண்போம்.

4. எதிர்கால மருத்துவமனை

எதிர்கால மருத்துவமனை – அமைதி, நம்பிக்கை, உவகை ஆகியவற்றின் உறைவிடமாக இருக்கும். அங்கு –

- பரபரப்பான விரைவு என்பது இல்லை; பெருங்கூச்சலும் இல்லை;
- இன்றைய மருத்துவமனைகளில் காணப்படுவதைப் போல அச்சம் ஊட்டும் கருவிகளுக்கும் பொருள்களுக்கும் இடமில்லை.
- புரைத்தடுப்பு மருந்துகள், மரப்பு மருந்துகள் ஆகியவற்றின் நாற்றம் இல்லை.
- நோய், துள்பய் என்பனவற்றைக் காட்டக் கூடியவையாய் உள்ள எவற்றுக்கும் இடமில்லை;
- நோயாளியின் ஓய்வைக் குலைக்கின்ற வகையில் அடிக்கடி காய்ச்சலின் அளவைப் பார்ப்பதில்லை;
- நோயின் இயல்பைத் துயரருக்கு அழுத்தமாகக் காட்டுமாறு உள்ள உள்ளெலாலிப் பெருக்கமானிகளையும், துளைப்புக் கருவிகளையும் கொண்டு நாள்தோறும் அவரை ஆய்வு செய்வதில்லை;
- நெஞ்சாங்குலைப் படபடப்பு அதிகமாக உள்ளதா என்பதை அறிவதற்குத் தொடர்ச்சியாக நாடி பார்ப்பது இல்லை;

எனென்றால், நோயாளி மிக விரைவாகக் குணமாவதற்கு மிகத் தேவையான அமைதிச் சூழலையும் தெளிவான நிலைமையையும் இவை போக்கிவிடுகின்றன. நோயாளிக்குத்தான் மருத்துவப் பண்டுவே யன்றி, அந் நோய்க்கு அன்று என்பது அங்கு முழுமையாக அறியப் பட்டிருப்பதால் – நுண்ணோக்கிகளின் மூலம் – நுண்மையாகவும் விளக்கமாகவும் உள்ள அறிக்கைகளுக்குத் தேவையில்லாததால் அங்கே, ஆய்வுக் கூடங்களுக்கும் இடமில்லை.

மருத்துவமனை ஆகிய அந் நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள் எல்லாம் அமைதி, நம்பிக்கை, உவகை, பற்றார்வம் ஆகியவற்றுக்கான சூழலை உருவாக்குவதேயாகும். நோயாளி தமது நோயை மறப்பதற்கு

புரைத்தடுப்பு மருந்து – Antiseptic; மரப்பு மருந்து – Anaesthetia

உள்ளெலாலிப்பெருக்கமானி – Stethoscope; துளைத்தல் – Tapping;

நுண்ணோக்கி – Microscope; ஆய்வுக்கூடம் – Laboratory

ஊக்குவிக்கும் வகையிலேயே அங்கு எல்லாம் அமையும். நோயாளியின் இயல்பில் உள்ள குறைபாட்டைக் களையவும் அவர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் - அதனால் அவர் நலம் பெறுவதற்குமான எல்லா முயற்சிகளும் அங்கு மேற்கொள்ளப்படும்.

நோயாளி அம் மருத்துவ மனையில் புகலிடம் தேடுவதால் - அவருடைய நோய்த் துண்பத்தில் இருந்து விடுபடுவது மட்டும் இன்றி, அவர் இதற்கு முன் இருந்ததைப் போலல்லாமல் - அவர் தமது ஆதனுடன் ஒத்திசைவு கொண்டு நீண்ட நாள் வாழ்வதற்கான விருப்பத்தைப் பெறுவதற்கும் தேவையானவாறு அந்த எதிர்கால மருத்துவமனை மேம்படுத்துவதாகவும் அழகியதாகவும் இருக்கும்.

அம் மருத்துவ மனை நோயாளிகளுக்குத் தாயாக விளங்கும். அது அவர்களைத் தம் கையால் அரவணைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் துயர் தணிவிப்பையும் நலத்தையும் தந்து - அவர்களுடைய தொல்லையைப் போக்குவதற்கான நம்பிக்கை, பற்றார்வம் துணிவு ஆகியவற்றை வழங்கும்.

5. எதிர்கால மருத்துவர்

எதிர்கால மருத்துவர் நோயைக் குணமாக்கும் ஆற்றல் தம்மிடம் இல்லை என்பதை உணர்ந்தவராக இருப்பார்.

- உடன்பிறப்பு மாந்தர்க்குத் தொண்டு செய்வதற்காக அவர் தம் வாழ்க்கையை ஒப்படைத்துக் கொள்பவராகவும்;
- மாந்த இயல்பு பற்றி ஓரளவேனும் புரிந்து கொள்வதற்காக அதைப்பற்றி ஆராய்பவராகவும்;
- முழுமனத்துடன் நோய்த் துண்பத்தைத் தணிவிப்பதில் விருப்பம் கொண்டவராகவும்; அதனால் நோயாளிக்கு உதவுவதற்காக எல்லாவற்றையும் ஒப்படைப்பவராகவும்;

இருந்தால், அவர் மூலம்

- நோயாளிக்கு வழிகாட்டும் அறிவும்,
- நோயாளியின் வலித் துண்பத்தைப் போக்கிக் குணமாக்கும் ஆற்றலும்,

கிடைக்கிறது, அப்போது சூடு,

- நோயாளிக்கு உதவும் ஆவலின் அளவையும்,

- தொண்டு செய்வதற்கான விருப்பத்தின் அளவையும் பொறுத்தே அம் மருத்துவர்தம் ஆற்றலின் அளவும் திறத்தின் அளவும் அமைகின்றன. உயிர் வாழ்க்கையைப் போலவே உடலின் நலமும் கடவுளின் அருளைச் சார்ந்ததாகவே – கடவுள் அருளை மட்டும் சார்ந்ததாகவே உள்ளது என்பதை அம் மருத்துவர் அறிந்தவரா யிருப்பார். அதனால், துயரரைத் தெய்வீக நெறி ஆகிய பாதையில் மீண்டும் கொண்டுவரும் தெய்வீகத் திட்டத்திற்கான முகவர்களாகவே மருத்துவர்களும் அமைகின்றனர். அவர்கள் பயன்படுத்தும் அம் மருந்துகளும் அதற்கான கருவிகளாகவே அமைகின்றன.

நலத்தைப் பற்றியதாகவே அம் மருத்துவர்தம் ஆய்வு இருப்பதால் –

- நோய் ஆய்வியல்,
- நோய்ப் பாதிப்பு பற்றிய உடற்கூறு ஆய்வியல்

என்பனவற்றில் அம் மருத்துவர் ஆர்வம் கொள்ள மாட்டார். எடுத்துக் காட்டாக, முச்சிமுப்புக் குறைபாடு என்னும் நோய் நிலையின் போது, அது –

- எலும்புருக்கி நுண்ணுயிரியால் தோன்றியதா ?
- அல்லது, நுண் ஓட்டிகளால் உண்டானதா ?
- அல்லது, வேறு ஏதாவது ஒரு நோய் உயிரியால் வந்ததா ?

என்பது அம் மருத்துவருக்கு ஒரு பொருட்டாகாது, ஆனால் அன்பின் கூறுபாட்டில் அந்நோயாளி எவ்வாறு தவறாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிவதில் அம் மருத்துவர் கவனம் செலுத்துபவர் ஆவார்.

வாதமூட்டுவலியை ஆராய்வதற்குப் புதிர்க்கத்திர் எதுவும் அம் மருத்துவர்க்குத் தேவைப்படாது. அதற்கு மாறாக, நோயாளியின் மனத்தில் உள்ள விதைப்பு உணர்வைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான ஆராய்ச்சி அங்கே மேற்கொள்ளப்படும்.

நோய் ஆய்வியல் – Pathology; உடற்கூறு ஆய்வியல் – Anatomy; எலும்புருக்கி நுண்ணுயிரி – Tubercle Baccillus; நுண்ஓட்டி – Streptococcus; புதிர்க்கத்தீர் – X-Ray; முன்கணிப்பு – Prognosis. வாதமூட்டுவலி – Rheumtic pain

உடலில் உள்ள குறிகள், அறிகுறிகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்த தாக ஒரு நோயைப் பற்றிய முன்கணிப்பு இராது. மாறாக, நோயாளி தமது குறைபாட்டைத் திருத்திக்கொள்ளும் திறத்தையும், அவர் தமது ஆவி வடிவ ஆதனுடன் ஒத்திசைவு கொள்ளும் திறத்தையும் பொறுத்ததாகவே அந்நோய் பற்றிய முன்கணிப்பு அமையும். அம் மருத்துவருடைய கல்வி – மாந்த இயல்பைப் பற்றிய ஆழமான ஆராய்ச்சியாகவே இருக்கும்.

- மாந்தனுடைய தெய்வீக நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு, அதன் தூய்மை, முழுச்சீர்மை ஆகியவற்றை நன்றாக உணர்வதாகவும்;
 - துண்புற்றுக்கொண்டிருக்கும் மாந்தன் தனது செயல்பாட்டில் தெய்வீகத்துடன் ஒத்திசைவு கொள்ளுமாறு செய்வதற்கு உதவி, அதனால் அவ் ஆளுமை வடிவுக்கு இசைவான நிலையையும் நலத்தையும் தருவதாகவும்;
- அம் மருத்துவர் தம் கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் அமையும்.
- பொதுவாக வாழ்க்கை நிலையில் இருந்தும்,
 - நோயாளியின் வாழ்க்கையிலும் அவர்தம் வரலாற்றிலும் இருந்தும்,

அந் நோயாளியின் உடம்புக்கும் ஆதனுக்கும் இடையே உள்ள முரண் பாட்டை அறிவுதன் மூலம், அவருக்கு நோயையும் ஒத்திசைவு இல்லாத ஒவ்வாமையையும் தருவது எது என்பதைப் புரிந்து கொள்பவராகவும், அத் துயரருடைய நோயைத் தணிவிப்பதற்குத் தேவையான அறிவுரையையும் பண்டுவத்தையும் வழங்கும் திறம் உடையவராகவும் அம் மருத்துவர் இருக்க வேண்டும்.

- அம் மருத்துவர்,
- இயற்கையையும் இயற்கையின் நெறிமுறைகளையும் ஆராய்பவராகவும்;
 - இயற்கையின் குணமாக்கும் ஆற்றலுடன் பழக்கம் உடையவராகவும்;
 - அவ் ஆற்றலை நோயாளிக்கு வேண்டப்படும் மேன்மைக்கும் நன்மைக்கும் பயன்படுத்தக் கூடியவராகவும்;

இருக்க வேண்டும்.

6. எதிர்காலப் பண்டுவ முறை

எதிர்காலப் பண்டுவ முறையின் எல்லாச் சூழல்களும் கவனமும்,

- முதலாவதாக அமைதி;
- இரண்டாவதாக நம்பிக்கை;
- மூன்றாவதாக உவகை;
- நான்காவதாகப் பற்றார்வம்;

என்பதற்கை நோக்கியவையாக இருக்கும். நோயாளியைச் சுற்றியுள்ள அத்தகைய சூழலும் ஒளியும் நோயாளி குணமடையத் தூண்டுபவையாகும்; அதே வேளையில்,

- நோயாளியின் குறைபாடுகள் கண்டறியப்படும்;
- அவைபற்றி அவர்க்குச் சுட்டிக் காட்டப்படும்;
- அவற்றை அவர் வெற்றி காண்பதற்கு உரிய ஊக்கமும் உதவியும் வழங்கப்படும்.

அதோடு, தெய்விகத்தன்மையால் குணமாக்கும் ஆற்றல் மிக்குள்ளவையாகிய அவ் அழகிய (மலர்) மருந்துகளும் நோயாளிக்குத் தரப்படும். அவற்றால் அவருடைய ஆதனின் ஒளி இன்னும் பெருகுவதற்கான வழிகள் திறக்கப்பட்டு, அந் நோயாளியின் குணமாகும் நன்மை வெள்ளமாய்ப் பெருகிவிடும்.

இம் மருந்துகளின் செயல்பாடுகளால்

நம்முடைய அதிர்வு அலைகளைப் பெருகச் செய்து, நம்முடைய ஆவி வடிவ ஆதனின் வருகைக்கான வழித் தடங்கள் திறக்கப்படுகின்றன;

நம்முடைய இயல்பிற்குள் நமக்குத் தேவைப்படும் அக் குறிப் பிட்ட நன்மைகள் பெருக்கெடுக்கின்றன.

நமக்கு ஊறு செய்வதாக நம்மிடம் உள்ள அக் குறைபாடு அடித்துச் செல்லப்படுகிறது.

இனிய இசையைப் போலவும்,

நம்மை மிகவும் மேம்படச் செய்து உயர்த்தி ஊக்குகின்ற வேறு ஏதேனும் ஒன்றைப் போலவும், இம் மருந்துகள்,

- நம் இயல்பை மிகவும் உயர்த்துபவையாகவும்,
- நம்முடைய ஆதன்களுக்கு நெருக்கமாக நம்மை ஆக்குபவையாகவும்,

அமைகின்றன. அவற்றின் அத்தகைய செயலாலேயே –

- நமக்கு அமைதி கிடைக்கப் பெறுகிறது;
- நம்முடைய துண்பங்கள் நீக்கப்படுகின்றன.

அம் மருந்துகள் – நம்முடைய நோய்களைத் தாக்கி நம்மைக் குணமாக்குவதில்லை; அவை நம்முடைய ஆதனின் இயல்பாக உள்ள அழகான அதிர்வு அலைகள் நம் உடம்பில் பெருகுமாறு செய்கின்றன. அத்தகைய நிலையினால் – கதிரவனைக் கண்ட பனிமூட்டம் போல – நம்முடைய நோய் கரைந்து போய்விடுகிறது.

இறுதியில், நோயைப் பற்றியும் நலத்தைப் பற்றியும் உள்ள நோயாளியின் மனநிலையும் மாறிவிடுகிறது.

பொன்னையும் வெள்ளியையும் அள்ளித் தருவதால் நோயில் இருந்து விடுதலை பெறலாம் என்ற எண்ணம் நிலையாகவே நீங்கி விடும். வாழ்க்கையைப் போலவே நலநிலையும் தெய்வீகத் தோற்றத்தைக் கொண்டது. எனவே, நலத்தைத் தெய்வீகமான வழிகளாலேயே அடைய முடியும். பணத்தாலும், பகட்டாலும், தொலைவான இடத்திற்கு வழிப்போக்கை மேற்கொள்வதாலும் நம் உடம்பின் முன்னேற்றமான நிலையை விடைக்கு வாங்கி விடலாம் என்பது பற்றதோற்றமாகக் காட்சி தருகிறது. ஆனால் அவை நமக்கு உண்மையான நலத்தை ஒருபோதும் தா முடியாதவை யாகும்.

7. எதிர்கால நோயாளி

நானைய நோயாளி, ஒரு மூத்த உடன்பிறப்பாளரின் அறிவுரையையும் உதவியையும் பெற்றுக்கொண்டாலும் கூட, அவர் தாமேயாகத்தான் தமது துண்பங்களுக்கான தணிவைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டியவராய் இருக்கின்றார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவருடைய மனம், உடல் ஆகியவை அவர்தம் ஆதனுடன் முழுச் சீர்மையான ஒத்திசைவுடன் உள்ளபோதுதான், அங்கே உடல் நலம் இருப்பதாகும். முழுமையாகக் குணம் அடையுமுன் அவர் இவ் ஒத்திசைவை அடைந்தாக வேண்டும்.

எதிர்காலத்தில், நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பதை யாரும் பெருமையாகக் கருத மாட்டார்கள். மாறாக, நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பது ஒரு குற்றத்தைப் போன்றது என்று மக்கள் இழிவாகக் கருதுவாராகள்.

இப்போது நம் நாட்டில், நோய்ப் பெருக்கத்திற்கான வேறு எதேனும் ஒரு காரணத்தைக் காட்டிலும் மிகப்பெரியவையாக இருக்கும் இரண்டு நிலைகளைக் கூற விரும்புகின்றேன். அவை, நம் நாகரிக வளர்ச்சியினால் உண்டாகியிருள்ள கேடுகளாகிய பேராசையும், மாந்த வழிபாடும் ஆகும்.

நோய் என்பது, நம்மைத் திருத்துவதற்காக அனுப்பப்பட்டதே யாகும். அதை நாமே முழுமையாகத் தருவித்துக் கொள்கிறோம். அது -

- நமது தவறான செயல்,
- நமது தவறான எண்ணம்,

ஆகியவற்றின் விளைவேயாகும். நாம் நம் தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்டு - தெய்வீக ஏற்பாடாகிய திட்டத்துக்கேற்ற ஒத்திசைவுடன் இருப்போமாயின் நோய்கள் நம்மைத் தாக்க முடியாது.

இவ் வகையில், நமது நாகரிகத்தின் வெளிப்பாடாகிய பேராசையே வேறு எல்லாவற்றையும் விஞ்சியதாய் உள்ளது.

- செல்வ வளம்
- பிறரை முந்த விரும்புதல்
- பதவி ஆசை,
- உலகியல் சிறப்புகளில் ஆசை,
- ஏந்தான வாழ்க்கையை விரும்புதல்,
- புகழ் அடையும் எண்ணம்,

என்பவை பற்றிய பேராசை இப்போது ஒங்கியுள்ளது. எனினும் பிறவற்றுடன் ஒப்புநோக்கும் போது இவை தீங்கில்லாதவை என்பதால் நான் இவை பற்றிப் பேச வில்லை.

இன்னொரு மாந்தரைத் தம் பிடிக்குள் வைத்திருக்க விரும்புவதே மிகவும் தீமைபயக்கும் பேராசையாகும். இது, நம்மிடைய

பொதுவாகக் காணப்படுகின்றமையால், இப்படிச் செய்வது சரியானதும் நேரானதும் ஆகும் என்று எண்ணப்படுவதும் உண்மையே. எனினும் அப்படி எண்ணுவதால் அதன் தீமை குறைந்து விடுவதில்லை. ஏனென்றால் இன்னொரு மாந்தரை அல்லது ஆளுமையரை -

- தம் பிடிக்குள் வைத்திருக்க நினைப்பதும்,
- அவர் மீது தம் கருத்தைத் தினிக்க முயல்வதும் -

நம் படைப்பாளரின் ஆற்றலைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள விரும்புவதே யாரும்.

நம்முடைய உறவினர்கள், நன்பர்கள் ஆகியோருக்கு இடையே,

- விடுதலையாக இருப்பவர்கள் எத்தனைப் பேர் என்று கணக்கிட முடியுமா ?
- வேறு ஒரு மாந்தர்தம் கருத்துக்கு அடங்கியும் வேறு ஒரு மாந்தர்தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் இல்லாதவர்கள் எத்தனைப் பேர் ?

ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு மாதமும், ஒவ்வொர் ஆண்டுமாக,

“நான் என் ஆதனுக்கு மட்டுமே பணிந்து நிற்கிறேன்; பிறருடைய பிடிக்குள் அடங்கி இருக்க வில்லை” என்று கூற வல்லவர்கள் எத்தனைப் பேர் ?

என்றாலும் நாம் ஒவ்வொருவருமே விடுதலையான ஆதன்கள் தாம். அம்! நம் எண்ணத்தாலும், செயலாலும் கடவுள் ஒருவருக்கு மட்டுமே விடை கூறக் கடமைப் பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.

விடுதலையைப் பற்றிக் கற்றுக்கொள்வதே வாழ்க்கையின் மாபெரும் கல்விப் பாடமாகக் கூடும்.

- சூழல்கள்
- சுற்றுப்புறங்கள்
- பிற ஆளுமைகள்

ஆகியவற்றில் இருந்தும் - இன்னும் மேலாக, - நம்மிடம் இருந்தும் நாம் விடுதலை அடைந்தால் மட்டுமே, நம் உடன்பிறப்பு மாந்தர்க்கும் விடுதலை அளித்து அவர்களுக்குத் தொண்டாற்ற முடியும்.

- நாம் நோயினாலும் தொல்லைகளாலும் துன்புறுகின்றோமோ?
- நமக்குச் சினம் ஊட்டுகின்ற உறவினர்களாலும் நன்பர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளோமா?
- நம்மை ஆள்வதற்கும் பணிய வைப்பதற்கும் விரும்புகின்றவர்களாய் - நம்முடைய திட்டங்களில் குறுக்கீடுசெய்து நம் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கின்றவர்களுக்கு இடையே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோமோ?

இவையெல்லாம் நம்மால் உண்டாகியவையே யாகும். ஏனென்றால் வேறு யாராவது ஒருவருடைய விடுதலையை நாம் தடைசெய்துகொண்டு இருப்பதற்கான அடையாளங்களாகவும் அல்லது நாம் நம்முடைய பிறப்புரிமையாக உள்ள விடுதலையை உரிமையுடன் கேட்கும் துணிவு நம்முடைய ஆளுமை வடிவில் இருக்க வில்லை என்பதாலும் அவை நம்மைச் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றன.

- எப்போது நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் எல்லோருக்கும் நாம் விடுதலை அளித்துவிடுகின்றோமோ;
- எப்போது நாம் பிறரைப் பிணித்து அடக்குவதில்லையோ;
- எப்போது பிறர் ஒருவரிடம் இருந்து எது ஒன்றையும் நாம் எதிர்பார்ப்பதில்லையோ;
- எப்போது நாம் பிறகுக்குக் கொடுப்பதை மட்டுமே செய்பவர்களாய் - பிறரிடம் இருந்து எதையும் பெறுவதில்லையோ;

அந்த நேரத்திலேயே நாம் இவ் உலகத்தில் முழுமையான விடுதலையை அடைந்துவிடுகிறோம். அப்போது நம்முடைய பிணிப்புகள் நம்மை விட்டு நீங்கி விடுகின்றன; நம்மைக் கட்டி வைத்துள்ள தொடரி (சங்கிலி) உடைந்து சிதறிவிடுகிறது. அந்த நேரத்தில்தான் நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையில் முதன் முறையாக - உயர்வான உவகையையும் முழுமையான விடுதலையையும் அறிகின்றோம். மாந்தத் தொடர்பினால் உண்டாகியுள்ள எல்லா வகையான தடைகளில் இருந்தும் விடுதலை பெற்று, நம்முடைய உயர் ஆதனுக்கு மட்டும் உவகையுடன் ஏவல் செய்து நிற்கின்றோம்.

மேலை நாடுகளில், மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாக உடைமை உணர்வு பெருகி வளர்ந்துள்ளது. எனவே, மக்கள் தங்கள் தவறுகளைக் கண்டறிந்து தீங்கைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு முன் பெருமளவிலான நோய்ப் பெருக்கத்துக்குத் தேவை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

பிறரை அடக்கி வைக்கும் அளவுக்கு ஏற்பவும், பிறரைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையின் கடுமைக்கு ஏற்பவும், அல்லது பிறர்மீது அதிகாரம் செலுத்தும் அளவுக்கு ஏற்றவாறும் – அந் நோய்ப் பெருக்கத்தின் அளவும் அமைகிறது. எனவே உரிமையற்றதாகிய அதிகாரத்தை மாந்தன் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் காலம் வரையிலும் அவன் துன்புற வேண்டியுள்ளது.

ஒட்டு மொத்தமான முழு விடுதலை நமது பிறப்புரிமையாகும். வாழ்க்கையில் நம்மோடு தொடர்புகொண்டு உயிர்வாழ்கின்ற ஒவ்வோர் ஆதனுக்கும் நாம் விடுதலை வழங்கிய பிறகுதான் நாமும் அதைப் பெற முடியும். விதைப்பதைத்தான் அறுவடை செய்ய முடியும் என்பது உண்மை. அவ்வாறே, “நாம் தருகின்ற அளவுக்குத்தான் நமக்கும் தரப்படுகின்றது” என்பதும் உண்மையாகும்.

இளைஞர், முதியவர் என யாராக இருந்தாலும் சரி – நாம் இன்னொருவருடைய வாழ்க்கையில் தடையை உண்டாக்கும் போது, அது அப்படியே நம்முடைய வாழ்க்கையில் அமையும் தடையாகிய எதிர்வினைச் செயல் ஆகிறது. நாம் பிறருடைய செயல்பாட்டைத் தடுத்து நிறுத்தம் போது – நம்முடைய உடம்பு விறைப்புணர்வினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அதோடு நில்லாமல் நாம் அவர்களுக்கு வலியையும் துன்பத்தையும் தந்தால் – அதே வலியையும் துன்பத்தையும் தாங்கிக்கொள்ள நாம் அணியமாய் (தயாராய்) இருக்க வேண்டும். இவ் வகையில் நம்மை நாம் திருத்திக் கொண்டுவிட்டால் – நம்முடைய செயல்பாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்துவனவாய் உள்ள நோய் எதுவும், ஏன் இன்னும் கடுமையான நோய் எதுவும்கூட, அங்கு இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

உங்களில் யாராவது பிறரால் துன்புறுகிறீர்கள் என்றால் – துணிவு கொள்ளுங்கள். எனெனில் உங்களுடைய விடுதலையை நீங்கள் அடைவது பற்றி உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுவதில் முன்னேற்றமான நிலையை அடைந்துள்ளீர்கள் என்பதை அது காட்டுகின்றது. நீங்கள் தாங்கிக் கொண்டுள்ள வலியும் துன்பமும் – உங்களுடைய தவற்றை நீங்கள் திருத்திக்கொள்வது எப்படி என்று அறிவதற்கான பாடமாக உள்ளன. எனவே, நீங்கள் உங்கள் தவற்றை உணர்ந்து அதைத் திருத்திக் கொள்ளும் அதே வேளையில் உங்களுடைய தொல்லைகள் எல்லாம் முடிவுக்கு வந்து விடுகின்றன.

இத்தகைய பயிற்சியை மேற்கொள்கின்றவர்க்கு, மிகவும் மேன்மையானதாகிய மென்மையுணர்வைக் கடைப்பிடிப்பதே வழியாக

உள்ளது. எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய எதனாலும் பிறரைப் புண் படுத்தக்கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய மீட்சிக்காகவே பணி செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள்; ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆதனை முழுச்சீர்மை யாக்குவதற்கான படிப்பினைகளைப் பெறுவதற்காகவே இவ் வாழ்க்கையை மேற் கொண்டுள்ளனர். அவ் வேலையை அவர்களாகவேதாம் செய்ய வேண்டியுள்ளது; அவரவர்களாகவே தங்களுடைய பட்டறிவுகளைப் பெற வேண்டியுள்ளது. இவ் உலகில் நம்மைத் தடுமாற வைக்கும் இறு குழிகளை அறிந்து கொண்டும்; தங்கள் முயற்சிகளை மேற் கொண்டுமே, அம் மலையின் உச்சியை அடைய வேண்டியுள்ளது. நம்முடைய இளைய உடன்பிறப்புகளுக்கு மிக மென்மையாக வழி காட்டுவதே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் சிறந்த உதவியாகும். அவர்கள் அவ் வழிகாட்டுதலகளைப் பின்பற்றி நடப்பார்களாயின் மிகவும் நல்லது. இல்லையென்றால் அவர்கள் இன்னும் கூடுதலான பட்டறிவுகளால் – தங்களுடைய தவறுகளை அறிந்துகொண்டு, அதன் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் நம்மை நோக்கி வருகின்றவரைக்கும் நாம் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும்.

நாம் நம்மை ஒத்த பிற மாந்தரிடம், முச்சுக் காற்றைப் போலவும், கதிரவு ஒளிக்கத்திர்களைப் போலவும்,

- மிகவும் மென்மையாகவும்,
- மிகவும் அமைதியாகவும்,
- மிகவும் பொறுமையாகவும்

இருக்கும் முயற்சி மேற்கொண்டு – அவர்களுக்கு உதவி செய்ய எப்போதும் அணியமாக (தயாராக) இருக்க வேண்டுமேயன்றி, அவர்கள் மீது நம் கருத்தை வலிந்து திணிக்கக் கூடாது.

8. நலமாவதற்குத் தடையாக கிருப்பது மாந்த வழிபாடு

நலநிலையை அடைவதற்கு மாபெரும் தடையாக இருக்கும் வேறு ஒன்றைப் பற்றி நான் இப்போது கூற விரும்புகின்றேன். அது,

- இப்போது மிக மிகப் பொதுவாகக் காணப்படுவதாகவும்,
- மருத்துவர்கள் குணமாக்கும் தங்களுடைய முயற்சிக்கு மாபெரும் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றதாகக் காணப் படுவதாகவும்,

உள்ளது. அது மாந்த வழிபாடு என்னும் வடிவத்தில் உள்ள அம் முட்டுக்கட்டையேயாகும் “நீ கடவுளுக்கும் பணக்காரனுக்கும் ஒரே நேரத்தில் ஊழியம் செய்ய முடியாது” என்று ஏசபெருமான் கூறினார். ஆனாலும் பணத்தை வழிபட்டு நிற்கும் மாபெருந்தடை காணப் படுகின்றது.

ஒரு காலத்தில் மிக்க பெருமையும் சிறப்பும் கொண்டதாகிய ஒரு தேவதை இருந்தது. அது தூய யோவானுக்குக் காட்சியளித்த போது, அவர் அதை மிகவும் போற்றி வழிபட்டார். ஆனால் அத் தேவதையோ – “நீவிர் என்னை அப்படி வழிபடாதீர். நானும் உம்மைப் போலவே ஓர் உடன்பிறப்பு ஊழியர்தாம். நீவிர் கடவுளையே வழி படுதல் வேண்டும்” என்று கூறியது.

எனினும் இப்போது நம்மில் பல்லாயிரக் கணக்காணோர்,

- கடவுளை வழிபடாமலும்,
- பெருமை வாய்ந்த அத் தேவதையையும் வழிபடாமலும்,

நம்மைப் போன்ற இன்னொரு மாந்தரை வழிபடுபவர்களாகவே இருக்கின்றோம். நம் முன்னேற்றத்தில் மாபெரும் தடையாக இருப்பதாகிய, இந்து போகக் கூடிய இன்னொரு மாந்தரை வழிபட்டு நிற்பதை நம்மால் போக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று நான் உறுதிபடக் கூறுகின்றேன்.

“நான் –

- என் தந்தையாரைக் கேட்க வேண்டும்,
- என் உடன்பிறந்தாளைக் கேட்க வேண்டும்,
- என் கணவரைக் கேட்க வேண்டும்”

என்று கூறுவதைக் கேட்பது மிகப் பொதுவான பட்டறிவாக உள்ளது. தூய்வீக வளர்ச்சியில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மாந்தராகிய ஆதன் - உடன்வழிப் போக்கராக உள்ள இன்னொருவரின் இசைவைப் பெற வேண்டியதாக இருக்கின்றதே, என்ன கொடுமை பாருங்கள்! அவர் தமிழ்டைய தோற்றத்திற்குக் காரணமானவாக யாரைக் கற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்?

- நம்முடைய படைப்பாளரையா?
- அல்லது உடன் வழிப்போக்கராக இருக்கின்ற வேறு ஒருவரையா?

- நாம் நம் கடவுளுக்கே, கடவுள் ஒருவருக்கு மட்டுமே-
- நம்முடைய எண்ணங்கள் பற்றியும்,
- நம்முடைய செயல்பாடுகள் பற்றியும்

விடைசொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதில் இறந்துபடக் கூடியவராகிய இன்னொரு வருடைய விருப்பங்களுக்கும் ஆசைகளுக்கும் பணிந்து நிற்பதும் – அல்லது அவ் விருப்பங்களை நிறைவேற்றக் கருதுவதும் – ஆகிய எல்லாமே மாந்த வழிபாடேயாகும். அதற்கான தண்டனை மிகவும் கடுமையானது. அது வலிமையாக நம்மைக் கட்டப் பிணிக்கிறது. சிறைகளில் அடைக்கிறது; நம்முடைய வாழ்க்கையை முடக்குகிறது. வேறு ஒரு மாந்தர் கூறுவதற்குப் பணிவோமாயின் அத் தண்டனைகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அவை நமக்குரியவை ஆகின்றன. நமக்கு உயிர் வாழ்க்கையையும் புரிதல் உணர்வையும் வழங்கியவராகிய நம் படைப்பாளர் ஒருவருடைய கட்டளையை மட்டுமே நாம் முழுமையாக அறிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இக் கடமைக்கும் மேலாக, யார் ஒருவர்,

- தம்முடைய மனைவி,
- தம்முடைய குழந்தை,
- தம்முடைய தந்தை,
- தம்முடைய நண்பர்,

எனக் கருதுகின்றாரோ, அவர் மாந்த வழிபாட்டாளரே யாவார்; கடளை வழிபாடமல் காசை வழிபடுபவரேயாவார்.

“யார் என்னுடைய தாயார் ?

யார் என் உடன் பிறந்தார் ?”

என்று ஏசுபெருமான் கூறினார். நாம், சிறியவர்களும் அறியப்படாதவர்களும் என்று யாராக இருந்தாலும் நம் உடன் பிறந்தார்க்கும் மாந்த இனத்துக்கும், இவ் உலகம் முழுமைக்கும்; தொண்டு செய்வர்களாகவும்,

நம்முடைய ஆதனின் கட்டளைக்கு எதிரானவையாக உள்ள பிறருடைய கட்டளைக்கு நொடிப்பொழுதும் கீழ்ப்படியாதவர்களாகவும்;

இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதே ஏசுபெருமானின் கூற்றாகும்.

- நாமே நம்முடைய ஆதன்களைச் செலுத்துபவர்களாகவும்,
- நம்முடைய விதியை ஆளுபவர்களாகவும்;

(இது உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கின்ற தெய்வீகத்தினால் நீங்கள் ஆளப்பட்டு வழிநடத்தப் படுவீர்களாக என்பதைக் குறிக்கும்)

- நமக்கு வாழ்க்கையைத் தந்த கடவுணுக்கு மட்டுமே விடை கூற வேண்டியவர்களாகவும்;
- எப்போதும் தெய்வீக விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டவாறும்; வாழ வேண்டியவர்கள் ஆவோம்.

இன்னும் ஒரு செய்தியை உங்கள் பார்வைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஏகபெருமான் தம்முடைய மாணாக்கர்களுக்குக் கூறிய கட்டளைகளை நினைவிற் கொள்ளுங்கள். அவற்றுள் ஒன்று - “பொல்லாங்கை எதிர்த்துப் போராடாகே” என்பது. நோயையும் தவறான செயலையும் எதிர்த்து வெற்றிபெற முயற்சி செய்யக் கூடாது. அதற்கு மாறாக, அவற்றிற்கு எதிரான நன்மைகளையே அங்கே வீற்றிருக்கச் செய்ய வேண்டும். இருளை ஒளியால்தான் போக்க வேண்டுமே அன்றி அதை இன்னும் மிகுதியான இருளால் போக்க முற்படக்கூடாது. அவ்வாறே,

- வெறுப்பை அன்பாலும்,
- கொடுமையை - இரக்கம், கண்ணோட்டம் ஆகியவற்றாலும்,
- நோயை - நலநிலையாலும்

போக்க வேண்டும்.

- நம்முடைய தவறுகளை அறிவதும்,
- கதிரவ ஒளியில் கரைந்து விடும் பனி மூட்டத்தைப்போல, நன்மைகளைப் பெருக்குவதன் மூலம் தவறுகளைப் போக்குவதுமே

நமது முழுமையான நோக்கம் ஆகும். எனவே,

- உங்கள் கவலைகளுடன், மல்லுக்கட்டாதீர்;
- உங்கள் நோய்களுடன் போராடதீர்;
- உங்கள் வலிமைக் குறைவுடன் முரண்பட்டு எதிர்க்காதீர்.

அதற்கு மாறாக, அவற்றை எல்லாம் மறந்துவிட்டு, உங்களுக்கு வேண்டப்படும் நன்மையை வளர்த்துக்கொள்வதில் முழுக் கவனம் செலுத்துங்கள்.

9. ஓமியோபதி மருத்துவத்தின் தொடர்ச்சியே மே் மன மருத்துவமும் மலர் மருத்துவமும்

இப்போது தொகுத்துக்கூறும் நிலையில் – எதிர்காலத்தில் நோய்களை வென்று அடக்குவதில் ஓமியோபதிக்கு உள்ள பெரும் பங்கை அறியலாம்.

- நோய் என்பதே – ஒத்தது ஒத்ததைக் குணமாக்கும் தன்மையானது.
- நோய் என்பது, நம்மால் உருவாக்கப்பட்டது;
- நோய் என்பது, நம்மைத் திருத்தும் வகையில் நம்முடைய இறுதியான நன்மைக்காக இருப்பது;
- நோய் என்பது இன்னும் கடுமையான துண்பங்கள் நமக்குத் தேவைப்படாமல் – நமக்குத் தேவையான படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொள்ளத் துணை புரிவது;
- நோய் என்பது, நம்முடைய தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்டால் – அது தவிர்க்கப்படக் கூடியது.

என்பனவாகிய இத்தகைய இயல்பான தொடர்ச்சிக்கு வழி வசூப்பதாக ஆனிமானின் மாபெரும் பணி அமைந்தது; அவருக்குப் புலப்படுமாறு காட்டப்பட்ட அவ் எண்ணத்தின் அடுத்த நிலையும் இதுவே ஆகும்; இதுவே நோயைப் பற்றியும் நலத்தைப் பற்றியும் மேலும் முழுச்சீர்மையாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு வழிவகுப்பதும் ஆகும். அவர் விட்டுச் சென்றுள்ள நிலையில் இருந்து இப்போது வரை ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளியை நிரப்புவதும் இதுவே யாகும்; இதுவே மாந்த இனம் தெய்வீகக் குணமாக்குதல் என்பதை நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையை நோக்கி முன்னேறச் செய்வதும் ஆகும்.

தெய்வீகத்தினால் வளம் ஆக்கப்பட்டவையாகவும் வாழ்த்தி அருளப்பட்டவையாகவும் இயற்கையில் காணப்படும் பயன்பாடு மிக்க செதிகளை புரிதல் உணர்வு உடைய மருத்துவர் மருந்தாகத் தோர்ந்து கொடுக்கும்போது

அவை : நோயாளிகள் தங்களுடைய ஆதனுக்கும் உடம்புக்கும் இடையே இருக்க வேண்டிய ஒன்றியிருத்தல் நிலையை மிகுதிப்படுத்துகின்ற வழிகள் திறப்பதற்கு உதவ வல்லவையாகின்றன.

- அந் நோயாளிகளின் தவறுகள் போக்கப்படும் நன்மை களையும் பெருக்குகின்றன.

அதனால், மாந்த இனத்துக்கு உண்மையான நலநிலை வாய்க்கவும், மனமும் ஆவியியல் சார்பும் முன்னேற்றம் அடைவது மான நம்பிக்கை உண்டாகிறது.

இறப்பு என்பது கரிச (பாவங்)களுக்குக் கிடைத்த கூலியாகும் என்பது போலவே, நோயாளிகளுக்கு உள்ளேயே இருக்கும் தவறுகளாலேயே, அத் தவறுகளால் மட்டுமே – நோய் உண்டாகிறது என்னும் உண்மையை அவர்கள் அறிந்துகொள்வது அவர்கள் அதனை எதிர்கொள்வதற்குத் தேவைப்படுகின்றது.

அவர்கள் இன்னும் சிறந்ததும் பயன்பாடு மிக்கதும் ஆகிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதற்கும் விருப்பம் உடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு சிறுவன் தனது கல்வியை விலைக்கு வாங்கிவிட முடியாததைப் போலவும், உடல்நலத்தைப் பொன்னால் வாங்கி விட முடியாது. பணம் எவ்வளவு மிகுதியாய் இருந்தாலும் கூட, அது ஒரு சிறுவனுக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுக்காது. ஒரு பட்டறிவு மிக்க ஆசிரியரின் வழிகாட்டுதலுடன், அச் சிறுவனேதான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உடல் நலமும் அப்படித்தான்.

- கடவுளிடம் அன்பு செலுத்து;
- அண்டை வீட்டாரிடம் அன்பு செலுத்து;

என்பவை இரண்டு மாபெரும் கட்டளைகள். நம்முடைய தனித் தன்மையை வளர்த்துக்கொண்டு முழுமையான விடுதலை பெற்றவர்களாய், நம்முள்ளேயே இருக்கும் தெய்வீகத்துக்கே – அத் தெய்வீகம் ஒன்றுக்கு மட்டுமே தொண்டாற்றுவோமாக. அதோடு பிறர் அனைவருக்கும் அவர்களுக்கு உரிய முழு விடுதலையை அளித்து விட்டு,

- நம்முடைய ஆதன்களின் கட்டளைப்படியும்,
- நம்முடைய விடுதலையும் நமக்கு வேண்டப்படுகிறது என்பதை நினைவிற்கொண்டும்,

நம்மால் முடிந்த அளவுக்குப் பிறர்க்குத் தொண்டு செய்வோமாக. அதனால் நம்முடைய விடுதலையும் வளர்ச்சி அடையும்; உடன் ஒத்த மாந்தர்க்குத் தொண்டாற்றும் திறமும் மிகும்.

இவ்வாறு,

- நோய் என்பது நம்மால் உண்டாக்கிக் கொள்ளப்பட்டது என்பதும்,
- நம்முடைய தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வது மட்டுமே, அந் நோயைக் குணமாக்குதல் ஆகும் என்பதும்;

ஆகிய உண்மைகளை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும். நோயாளி யின் ஆதனும் உடம்பும் ஒத்திசைவுடன் இருக்குமாறு செய்வதே உண்மையான குணமாக்குதலின் நோக்கம் ஆகும். இதற்கு, வல்லுநராக உள்ள ஓர் உடன்பிறந்தாரின் அறிவுரை அந் நோயாளிக்கு மிகவும் துணையாக இருந்தாலும் கூட குணமாக்கிக் கொள்ளும் செயலை அவரால் மட்டுமே செய்துகொள்ள முடியும்.

அகத்தில் இருந்து குணமாக்கப்படாத எதுவும் தீங்கானதே என்பதை ஆனிமான் நெறிமுறையாக்கினார்.

- பருப்பொருட் சார்பான முறைகளால் – குணமாக்கப்பட்டது போல் காட்சியளிக்கும் எதுவும்,
- தமக்குத் தாமே உதவிக்கொள்ளாமல், பிறரால் உண்டாக்கப் படும் அத்தகைய குணமாக்குதல் எதுவும்,

உடம்பின் துன்பத்தைத் தணிப்பதாகவே அமைந்து, நம்முடைய உயர்வான இயற்கையாகிய ஆதனுக்குத் தீங்கு செய்வதே யாகும். நோயாளியிடம் அங்குள்ள தவறுகளும் அவற்றால் நீக்கப்படுவதில்லை.

- மருத்துவத்தின் தவறான வழிமுறைகளாலும்,
- பணத்தின் மூலமும்

செயற்கையானவை யாகவும், மேலோட்டமானவை யாகவும் இப்போது உண்டாக்கப்படும் குணமாக்குதல்களைப் பற்றி எண்ணும் போது பேரச்சமாக உள்ளது.

- அவற்றால், அங்கு நோய் அறிகுறிகள் அமுக்கப்பட்டு விடுகின்றன;
- நோய்க்கான காரணத்தைப் போக்காமல் – புறத்தில் மட்டும் குணமாகிவிட்டதைப் போன்ற தோற்றம் உண்டாக்கப் படுகின்றது.

எனவே, அவை தவறான வழிமுறைகளாகின்றன.

- நம்முடைய தவறுகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றைத் திருத்திக் கொள்வதன் மூலமும்,
- தெய்வீகத்தின் திட்டத்துடன் நம்மை ஒத்திசைவாக ஆக்கிக் கொள்வதன் மூலமும்,

நம்முடைய அகத்தில் இருந்துதான் குணமாக்குதலை உண்டாக்க வேண்டும். நம்முடைய படைப்பாளர், நம்மீது உள்ள பேரருளினால் - தெய்வீகத்தால் வளம் ஊட்டப்பெற்ற சில மூலிகைகளை நாம் இவ்வகையில் வெற்றி பெறுவதற்காக வழங்கியுள்ளார். நம்முடைய உச்சமான வளர்ச்சியாகிய அம் மலை மீது ஏறுவதற்கு உதவி செய்யவும் அவ் வளர்ச்சி ஆகிய முழுச் சீர்மை நிலையை அடையும் வரையிலும், அவற்றை நாம் நாடுச் சென்று நம்முடைய திறமைக்கு ஏற்றவாறு அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

‘ஒத்தது ஒத்ததைக் குணமாக்குகிறது’ என்னும் உண்மையை ஆனிமான் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அதன் உண்மை என்ன வென்றால் - ‘தவறான செயலை நோயின் மூலம் குணமாக்குதல்’ என்பதாகும். உண்மையான குணமாக்குதல் என்பது இதற்கும் ஒரு படி உயர்வானது. அது, அன்பாலும், அதன் கூறுபாடுகளாலும் தவற்றை ஓட்டிவிடுதல் என்பதாகும்.

உண்மையான குணமாக்குதலில் - நோயாளியின் பொறுப்பு உணர்ச்சியை விலக்கிவிடுகின்ற எதையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதற்கு மாறாக, நோயாளி தமது தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ள உதவுகின்றவையாகிய வழிகளை மட்டுமே அங்குப் பின்பற்ற வேண்டும்.

இவ் வகையில் நம் அதிர்வு அலைகளை உயர்த்தும் ஆற்றல் கொண்டகையாக உள்ள சில மருந்துகள் ஓமியோபதி மருந்தாக்க இயலில் உள்ளன. அவை,

- அழியக் கூடிய நம் உடம்புக்கும், (அழிவில்லாத) நம் ஆவி வடிவ ஆதனுக்கும் இடையே இன்னும் கூடுதலான ஒத்திசைவை உண்டாக்குகின்றன.
- இவ் ஒத்திசைவு என்னும் விளைவால் அவை குணமாக்குகின்றன.

இறுதியாக,

- மருந்தாக்க இயலைத் தூய்மைப் படுத்துவதும்,
- அவற்றில், பயன்பாடு மிக்கவையாகவும், மாந்தனை உயர்த்து பவையாகவும் உள்ள மருந்துகள் மட்டுமே இடம் பெறுமாறு மேலும் சில புதிய மருந்துகளைச் சேர்ப்பதும்,

நம்முடைய பணியாகும்.

III. வால்லிங்ஃபோர்டு சொற்பொழி - 1

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்புரை

மேதை பாச் அவர்கள் தம் மலர் மருத்துவக் கண்டு பிடிப்பை மக்களிடையே பரப்புவதற்காகச் சொற்பொழிவுப் போக்கை (பயணத்தை) மேற்கொண்டார். அவ்வாறு அவரால் ஆற்றப்பட்ட இரண்டு சொற்பொழிவுகள் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன. இவை இங்கிலாந்து நாட்டில் உள்ள வால்லிங்ஃபோர்டு என்னும் இடத்தில், மாசோனிக் என்னும் அரங்கத்தில் ஆற்றப்பட்ட சொற்பொழிவுகள் ஆகும்.

இவற்றுள் முதலில் உள்ளது பாச் அவர்களின் ஜம்பதாவது பிறந்த நாளில் (24.9.1936) நிகழ்த்தப்பட்ட சொற்பொழிவு என்பது குறிக்கத்தக்கது)

முன்னுரை :

வரலாற்றில் மிகப்பழங்காலத்தில் இருந்தே குணமாக்கும் மருந்துகளாக மூலிகைகள் யென்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பகும்புல் வெளிகளிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் மலைப் பகுதிகளிலும் காணப் படும் அம் மூலிகைகளில் மாந்தனின் நோய்களைக் குணமாக்கும் ஆற்றல் இருப்பதாக அவன் நம்பினான் என்பது எழுத்து வடிவச் சான்றுகள் கிடைக்கும் காலத்தில் இருந்தே அறியப்படுகிறது. ஏகவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே மழங்கால இந்தியர்களும் அரபியர்களும் பிற இனத்தவர்களும் இயற்கையின் இக் கொட்டையைப் பயன்படுத்துவதில் வல்லவர்களாக இருந்துள்ளனர். முற்கால எக்பதியர்களும் பின்னர் கிரேக்கர்களும் உரோமர்களும் அவ்வாறே வல்லமை பெற்றிருந்தனர். அதற்குப் பின்னர் – தற்காலம் வரையிலும் மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தும் அவ் வல்லமை சற்றுக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

பல்வேறு நிறத்தினரும் பல்வேறு சமயத்தினருமாக வாழ்கின்ற பெரிய நாடுகளில் – இப்படித் தொடர்ச்சியாகவும் இடைவிடாமலும் இயற்கையின் மூலிகைகளை ஆராய்ந்து குணமாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இத்தகைய நம்பிக்கையின் பின்புலத்தில் மாபெரும் உண்மை இருந்தால் ஒழிய அவர்கள் அம் மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தியிருக்க மாட்டார்கள்.

பழங்காலத்தில் அந்த நாடுகளைச் சேர்ந்த மருத்துவர்களும் மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தியதோடு அதுபற்றிக் கற்பிக்கவும் செய்தனர். அதுமட்டுமின்றி, அம் மூலிகைகளின் நன்மைகளைப் பற்றி பொதுமக்களும் நிறைய அறிந்திருந்தனர். மிகப் பல நோய்களின் போது மக்கள் தங்களைத் தாங்களே கவனித்துக் கொள்ள முடிந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

இந்த நாடும் அதற்கு விதிவிலக்காக இல்லை. ஆனால், தற்போது இங்கு இயற்கைப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது பொதுவாகக் காணப்படவில்லை. எனினும்,

- ஓரிரு தலைமுறைக்கு முன்னரும்,
- இப்போதும்கூட இந் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் உள்ள பகுதிகளிலும்,

தங்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு உண்டாகும் நோய்களைக் குணப்படுத்திக் கொள்வதற்கு - வீடுகளிலேயே மருந்துப் பெட்டியை வைத்திருக்கின்றனர்.

இங்கிலாந்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக மூலிகைகளால் குணமாக்குதல் பற்றி வெவ்வேறு நூல்கள் எழுதப் பட்டன. அவற்றுள், முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் குல்பெப்பார் என்பவர் எழுதிய நூலே கடைசியாக வந்தவற்றுள் புகழ்பெற்ற நூலாகும்.

பிரித்தானியத் தீவுகளில் உள்ள சிற்றார்ப்புற வீடுகளில் இந்த நூல் இன்றும் காணப்படுகிறது; படிக்கப்படுகின்றது; அரிய நூலாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அது முன்னாறுக்கும் சற்றுக் கூடுதலான எண்ணிக்கையில் உள்ள மூலிகைகளைப் பற்றி மட்டுமே விளக்குவதாகவும், மிகவும் ஆழமாகப் படிக்கப்பட வேண்டியதாகவும் உள்ளது. எனினும் அந் நூலைப் பற்றி மக்களிடைய உள்ள மிகுந்த நம்பிக்கையினால், அவர்கள் அதைக் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைவதில் தயங்காதவர்களாகவும், தங்களுடைய நோய்த் தொல்லைகளில் மிகப் பல வற்றிற்கும் பண்டுவை செய்துகொள்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.

செயல் முறையில் மூலிகைகளால் மட்டுமே நோய்களை எதிர் கொண்ட காலங்களும் வரலாற்றில் காணப்படுகின்றன. ஏனைய காலங்களில் அம் மாபெரும் இயற்கைச் சார்புக் குணமாக்கும் கலை மறக்கப்பட்டுவிட்டது. இக் காலமும் அத்தகையதே ஆகும். ஆனால்

இயற்கையின் வழி மிகவும் ஆற்றல் உடையது ஆகையால், மூலிகைகளால் குணப்படுத்திக் கொள்ளும் நிலை நமக்கு மீண்டும் கிடைக்கத்தான் போகிறது.

பண்டைய நாகரிகங்கள் மறைந்தபோது அங்கு அறியப்பட்டு இருந்த அறிவுப் புலங்களும் பெரும்பாலும் இழக்கப்பட்டன. ஆனால் இப்போது உலகெங்கும் ஏற்ததாழ ஒரே நேரத்தில் அவை பற்றிய கண்டுபிடிப்புகள் பெருகி வருகின்றன. அத்தகைய மறுகண்டுபிடிப்புகளால்,

- அந் நன்மைகள் நமக்கு மீண்டும் கிடைப்பதற்கும்;
- அவை உலகெங்கும் பரவுவதற்கும்;
- எவையேனும் சில நாடுகளில் அவை பாதுகாக்கப்படுவதற்கும்;

ஆன நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது. எனின் இச் சொற்பொழிவில் கூறப்படும் மூலிகைகளின் பயன்பாடு அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்புகளாகும். ஆயினும் அது ஏற்கனவே உலகின் பல பகுதிகளிலும் பரவிப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

பழங்காலத்தில் சரியான மூலிகைகளை அறிந்து அவற்றைப் பயன்படுத்தியபோது, பொதுவாகவே வியக்கத்தக்க குணமாக்குதல் உண்டாயிருத்தல் வேண்டும். எனவே அக் கால மக்கள் அவற்றைப் பற்றி மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்திருப்பார்கள். அப்படி இல்லையென்றால்,

- பல்வேறு பேரரசுகள் தொன்றியும் அழிந்தும் விட்ட நிலையிலும்;
- பல நூறு, பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும்; மக்கள் மனத்தில் அம் மூலிகைகளின் புகழும், அவை பற்றிய ஆழமான நம்பிக்கைகளும் தொடர்ச்சியாகவும் அழியாமலும் நீட்டித்து நின்று கொண்டிருக்க முடியாது.

- துப்புரவானவையும்,
- தூய்மையானவையும்
- அழகு வாய்ந்தவையும்
- இயற்கையின் தூதுவர்களாகவும்

உள்ள அம் மூலிகைகளைக் கொண்டு குணமாக்கும் முறை நம்மில் மிகப்பலருக்கும் – நம்முடைய ஆழமான அடி மனத்தில் பெருவிருப்பத்தை ஊட்டுவதாகவும் உள்ளது. எனவே, உண்மையை உரக்கக் கூவுவதாக அம் மூலிகைகளில் ஏதோ ஓர் ஆற்றல் இருக்கிறது என்னும் ஒரு செய்தியாகும். அச் செய்தி,

- இதுவே இயற்கையின் வழி;
- இதுவே சரியானது

என்பதாகும்

நம் உயிர் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான காற்று, ஓளி, உணவு, குடிநீர் முதலான எல்லாவற்றிற்கும் நாம் இயற்கையை நம்பித்தான் இருக்கிறோம். நமக்கு எல்லாவற்றையும் வழங்குகின்ற அப் பெரிய ஏற்பாட்டில், நம்முடைய நோய்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் வேண்டிய வற்றையும் வழங்குவது மறுக்கப்படுவதற்கில்லை.

எனவே மாந்தனால் அறியப்படுகின்ற பழங்காலத்தில் இருந்தே மூலிகைப் பண்டுவைம் காணப்படுகிறது. அது இத்தனை நூற்றாண்டு களாகப் பயன்பாடு உடையதாகவும் புகழ் மிக்கதாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. வரலாற்றின் பல காலங்களிலும் இதுவே தலைமையான குணமாக்கும் முறையாகவும் – பல வேளாகளில் – குணமாக்குவதற்குரிய ஒரே மருத்துவ முறையாகவும் இருந்துள்ளது.

இன்றைய இம் மாலைப் பொழுதில் பேசப்படுவதற்கு உரியதாக உள்ள இம் மருத்துவ முறை ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் மாபெரும் நன்மைகளை உடையதாகும். அவை வருமாறு;

முதலாவதாக – இதில் எல்லா மருந்துகளுமே இயற்கையில் காணப்படுகின்ற அழகிய மலர்கள், செடிகள் மரங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து செய்யப் படுபவை. அவற்றை நாம் எவ்வளவுதான் மிகுதியாக உட்கொண்டுவிட்டாலும் – அவற்றில் நஞ்சாகவோ, தீங்கு செய்வதாகவோ எதுவும் இருக்கவில்லை.

இரண்டாவதாக – எண்ணிக்கையில் மிகப் பலவாக மருந்துகள் உள்ளபோது – அவற்றில் இருந்து நமக்குப் பயன்படும் மருந்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது அரிதாகின்றது. இம் மருத்துவ முறையில் முப்பத்

தெட்டு மருந்துகளே உள்ளனவாதலால் மருந்துத் தேர்வு எனிதாகின்றது.

முன்றாவதாக - மருந்தைத் தேர்ந்து எடுக்கும் முறை மிகவும் எனிதானதாகவும், மிகப் பலரால் அதைப் புரிந்துகொள்வது எனிதாகவும் உள்ளது.

நான்காவதாக - இம் மருத்துவ முறையைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்; - இம் மருத்துவ முறையால் பயன்பெற்ற நோயாளிகள்; ஆகிய எல்லோருடைய எதிர் பார்ப்பையும் விஞ்சியதாகவும் வியப்பட்டுவே தாகவும் இம் மருத்துவ முறையின் குண மாக்குதல்கள் உள்ளன.

பிற மருத்துவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் தோல்வி அடைந்த நிலைகளில், இம் மூலிகை மருத்துவம் மீண்டும் மீண்டுமாக வெற்றியைத் தந்துள்ளது.

துன்புறும் நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துவதில் மூலிகையின் பயன்பாடு எத்தகைய பழைய வாய்ந்ததாகவும் புகழ்பெற்றதாகவும் உள்ளது என்பது பற்றிச் சில கருத்துகள் இதுவரை கூறப்பட்டன. இப்போது, இம் மாலைப் பொழுதுச் சொற்பொழிவுக்கான முதன்மைக் காரணத்தை நோக்கிச் செல்கின்றேன்

பகுதி - 2

இம் மாலைப் பொழுதில் ஆற்றப்படுகின்ற இச் சொற்பொழிவின் நோக்கம் இரண்டு. அவை,

முதலாவதாக - புதிய மூலிகை மருத்துவத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு விளக்குவது.

இரண்டாவது - உங்களில் யாருக்காவது நோயைப்பற்றி எழுந்துள்ள அச்ச உணர்வை முடிந்தவரை குறைப்பது.

இச் சொற்பொழிவின் பொருளாக உள்ள முப்பத்தெட்டு மருந்துகளில் முதல் வரிசையினவாக உள்ளவற்றை (பன்னிரண்டு மலர் மருந்துகளை)க் கண்டுபிடித்து ஏழாண்டுகளே ஆகின்றன என்றாலும், இக் குறுகிய காலத்திலேயே - இம் மூலிகைகளின் மிக வியக்கத்தக்கதாக உள்ள குணமாக்கும் ஆற்றல் நிறுவப்பட்டு விட்டது. அவ்வாறு நிறுவப்பட்டுள்ளமைக்குச் சான்றுகள்.

இந் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல்,

- இக் கண்டத்தில் உள்ள நாடுகள் மட்டுமல்லாமல்,
- இந்தியா, அமெரிக்கா, நியூசிலாந்து, ஆத்திரேலியா முதலான மிகத் தொலைவாக உள்ள நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றன.

இம் மருத்துவ முறையால் பயனடைந்து குணமாக்கப் பட்டவாகளின் மிகப்பெரிய அளவான எண்ணிக்கையை உங்களுக்குக் கூற முடியாதபடி - அப் பயனாளிகள் உலகளாவிய அளவில் பரந்து காணப்படுகின்றனர். ஆயினும் -

- இப்படிக் குணமாக முடியும் என்று சற்றும் எண்ணிப்பார்க்காதவர்களும்;
- குணமாவது பற்றிச் சற்றும் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக இருந்தவர்களும்

ஆகிய நூற்றுக்கணக்கானவர்களாகவும் ஆயிரக்கணக்கான வர்களாகவும் உள்ள துயரர்கள், இம் மருத்துவத்தால் குணமாகும் உதவியைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை நான் அறிவேன்.

இம் மூலிகைகளால் பண்டுவும் (சிகிச்சை) செய்வது பற்றிய சில குறிப்புகளாகவன :

1. இம் மருந்துகள் இயற்கையில் காணப்படும் அழகிய செடிகள், மரங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து செய்யப்படுவை; இவற்றில் துண்புறுத்துவதாகவோ, தீங்கு செய்வதாகவோ எதுவும் இல்லை.
2. மருத்துவ அறிவு வேண்டப்படாமலேயே, இம் மருத்துவம் பற்றிப் புரிந்து கொள்வது எளிதாக இருப்பதால், வீடுகளில் இதை எளிதாகப் பயன்படுத்தலாம். இது எதைக் குறிக்கிறது என்பதைச் சற்று எண்ணிப் பாருங்கள். நகரங்களிலும் சிற்றுராக்களிலும் வாழுகின்ற நம்மில் பலர் - நோயாளிக்கு உதவும் திறம் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைப் பெரிய அளவில் அல்லது சிறிய அளவில் கொண்டிருக்கிறோம்.
- நோயாளியின் துன்பத்தைக் குறைத்துக் குணமாக்க விருப்பம் கொண்டவர்களாகவும்;
- ஆனால் அவ்வாறு எல்லாரும் மருத்துவர்களாகவும் செவிலியர்களாகவும் ஆக முடியாத குழலில் இருப்பவர்களாகவும்;

உள்ளனர். அதனால் மருத்துவ உதவி வழங்க வேண்டும் என்னும் அவ் விருப்பத்தையும் தொண்டையும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கின்றனர்.

அத்தகையோர் தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சுற்றியிருக்கும் பிறருக்கும் உதவும் ஆற்றலை அவர்களுக்கு இம் மூலிகைகள் வழங்குகின்றன.

அவரவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள தொழிலைச் செய்வதுடன், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஒப்பு நேரத்தில் இம் மருத்துவ உதவி ஆகிய மாபெரும் நன்மையைச் செய்யலாம். இப்போது பலர் அப்படித்தான் செய்து வருகின்றனர். சிலர் தங்களுடைய பணிகளைக் குறந்துவிட்டு இக் குணமாக்கும் பணிக்குத் தங்களை ஒப்படைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய முழு நேரத்தையும் அதற்காகச் செலவிட்டு வருகின்றனர்.

துயர்களின் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும் என்னும் உயர்ந்த நோக்கத்தையே எப்போதும், தங்களுடைய கனவாகக் கொண்டவர்கள் - தங்களுடைய குடும்ப அளவிலும், அல்லது இன்னும் பெரிய அளவிலும் தங்கள் கனவை நன்வாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்தது என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

இம் மூலிகைகளால் பண்டுவும் செய்யும் போது அறிவியல் சார்பான அறிவு வேண்டப்படுவதில்லை என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன். அங்கே நோயின் அல்லது பிணியின் பெயரும் கூடத் தெரிந்திருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. அந் நோயாளிதான் நம் கவனத்திற்கு உரியவரே அன்றி, நோய் ஒரு பொருட்டு ஆவதில்லை. நோயாளிக்கு என்ன நோய் இருக்கிறது என்பதும் வேண்டியதில்லை உண்மையாகவே - ஏதாவது ஒரு பெயரிட்டு அழைக்கப்படும் நோய் முதன்மையானது ஆகாது; எனென்றால், அதே நோய் வெவ்வேறு நோயாளியிடம் வெவ்வேறு விளைவை உண்டாக்கக் கூடும். நோயினால் உண்டாகும் விளைவு எல்லோரிடமும் ஒன்றுபோல் காணப்படுமாயின் அப்போது அந்நோயின் பெயர் என்ன என்பதை அறிவது எளிதாகும். ஆனால் நோயின் நிலையோ அத்தகையதாக இருக்கவில்லை. ஆகவே தான் ஒரு நோயாளியின் துன்பத்துக்குக் காரணமாக உள்ள நோயின் பெயரைச் கட்டுவது - அவ்வப்போது மருத்துவ அறிவியலுக்கும் அருமைப்பாடு உடையதாகிவிடுகின்றது.

அங்குள்ள நோய்க்கு முதன்மை இல்லை; நோயால் துன்புறும் துயரரையே முதன்மையாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதே குணமாக்குவதற்கான வழி காட்டுதல் ஆகின்றது.

நம்முடைய பொதுவான வாழ்க்கை நாள்களில் நாம் ஒவ்வொரு வரும் ஒரு தனிச்சிறப்பான பண்பைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.

- நம்முடைய விருப்பு வெறுப்பு;
- நம்முடைய கருத்துகளும் எண்ணங்களும்;
- நம்முடைய விருப்பங்களும் ஆசைகளும்
- நாம் பிறரை எவ்வாறு நடத்துகிறோம்
- என்பவற்றைக் கொண்டதாக நம் பண்பு உள்ளது.

இப் பண்பு நம் உடலைச் சார்ந்ததாகாது; அது நம் உள்ளத்தையே சார்ந்ததாகும். நமக்குள் –

- மிகவும் மென்மையானதாகவும்
- மிகவும் உணர்வு வாய்ந்ததாகவும்

இருப்பது நம் பண்பேயாகும். எனவே, நோயின் அறிகுறிகளாக உள்ளவற்றை முதலில் வெளிப்படுத்துபவையாகவே நம்முடைய பல்வேறு மன்றிலைகள் உள்ளன என்பதில் வியப்பேறும் இல்லை. ஆகவே, ஒரு நோயின் போது அங்குள்ள உணர்வைப் பற்றி அறிவதே நமக்கு வழிகாட்டியாக அமையுமேயன்றி, உடல் நிலையைத் துணையாகக் கொள்வது உதவாததாகின்றது.

நோயின்போது உடலில் சில மாற்றங்கள் இருக்கக் கூடுமாயினும்; அங்கே மன்றிலையில் ஏற்பட்டுள்ள மற்றுமே நமக்குத் தேவைப்படும் மருந்தைத் தெளிவாகக் காட்டுவதாகும்.

இப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட நோய்த் தொல்லை தனித்தனி மாந்தர்களை எவ்வாறு வெவ்வேறு வழிகளில் பாதிக்கக் கூடும் என்பதை அறிவதில் நம் கவனத்தைச் செலுத்துவோம்.

ஓரே ஒரு குறிப்பிட்ட நோய் நம் ஒவ்வொருவர் மீதும் வெவ்வேறாகப் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் அணைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். தட்டம்மை என்னும் நோய் கண்டுள்ள போது –

- டாம்மி என்பவன் எரிச்சல் உடையவனாய் இருக்கிறான்;
- சிசி என்பவள் உறக்கச் சடைவுடன் அமைதியாய் இருக்கிறாள்
- யோவானுக்குத் தட்டிக் கொடுத்து ஆறுதல் படுத்த வேண்டியுள்ளது;
- பீட்டர் அஞ்சி நடுங்குபவனாய் இருக்கிறான்
- போபி என்பவன் தனிமையை விரும்புகின்றான்.

ஒரே ஒரு நோய் இப்படி எல்லம் பல்வேறு பாதிப்புகளைக் கொண்டதாக இருந்தால் – அந்த நோய்க்கு மட்டுமே பண்டுவம் செய்வது பயனற்றது என்பது இப்போது உறுதியாகிவிடுகின்றது. எனவே, அங்கு டாம்மி, சிசி, யோவான், பீட்டர், போபி என்பவர்களுக்குப் பண்டுவம் செய்து, அச் சிறுவர்கள் அந் நோய்க்கு வணக்கம் சொல்லி வழி அனுப்புமாறு செய்வதே நல்லதாகும்.

தட்டம்மை என்னும் நோய்ப்பெயர், அந் நோயைக் குணமாக்க வழிகாட்டவில்லை என்பதையும், அங்கே,

- ஒவ்வொரு சிறுவரும் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர் ?
- ஒவ்வொரு சிறுவருடைய மனநிலையும் எப்படி இருந்தது ?

என்று அறிவதே – ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையான மருந்தைக் காட்டும் உணர்வு மிக்க வழியாக உள்ளது என்பதையே உங்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

நோய்க்கான பண்டுவத்திற்கு நம்முடைய மனநிலை வழி காட்டுவதைப் போலவே,

- நம்மை நோக்கி வரும் ஒரு நோய்த் தொல்லையை முன் எச்சரிக்கை செய்வதாகவும்,
- அதனால் அந் நோய்த் தாக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்த உதவுவதாகவும்

அது உள்ளது.

பொடியன் டாம்மி பள்ளியில் இருந்து வரும் போதே

- மிக்க சோர்வு உடையனவாகவோ,
- அல்லது உறக்கச் சடைவு மிக்கவனாகவோ,

- அல்லது எதற்கெடுத்தாலும் சின்னங்குபவனாகவோ;
- அல்லது தனிமையை நாடுபவனாகவோ,

உள்ள மனநிலையுடன் இருக்கிறான். நாம் சொல்லுகின்றவாறு ‘அவன் அவனாக இருக்கவில்லை’ டாம்பிக்கு ஏதோ ஒரு நோய் வரப் போகிறது பொறுத்திருங்கள்’ என்று அன்புள்ளம் கொண்ட அண்டை வீட்டுக்காரர் கூறுகின்றார். ஏன் பொறுத்திருக்க வேண்டும்? டாம்பிக்கு அப்போது காணப்படும் மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு பண்டுவும் செய்தால் மிக விரைவில் அவன், ‘அவன் அவனாக இருக்க வில்லை’ என்னும் நிலையில் இருந்து மாறி ‘அவன் அவனாக இருக்கிறான்’ என்னும் நிலைக்குத் திரும்பி விடுகிறான். அச்சுறுத்தும் எந்த நோயாக இருந்தாலும் - அது அங்கே தலைகாட்டுவதில்லை. நம் அனைவரிடமும் அத்தகைய நிலைதான் காணப்படுகிறது. எல்லா விதமான நோய்த் தொல்லைகளும் உண்டாவதற்கு முன்பு பொதுவாகவே ‘சரியாக இல்லை’ அல்லது ‘சற்று முடியாமல் உள்ளது’ என்று காணப்படும் நிலை இருக்கின்றது. அதுதான் நாம் பண்டுவும் செய்வதற்கு உரிய நிலை ஆகும். அதனால் அந் நோயை வளரவிடாமல் செய்து நலமாக இருக்கலாம்.

நோயைத் தடுத்துக் கொள்வதே நோயைக் குணப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் சிறந்தது. அதற்கு இம் மருந்துகள் வியப்புட்டும் வகையில் உதவுகின்றன; நலம் சேர்க்கின்றன; துண்பத்தின் தாக்கத்தில் இருந்து நம்மைக் காக்கின்றன.

நோயின் தொடக்க நிலையைப் பற்றி இதுவரை இவ்வளவும் கூறப்பட்டது. இப்போது - நீண்ட காலமாகவும், இன்னும் மிக நீண்ட காலமாகவும் நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பவர்கள் பற்றிக் காண்போம். இங்கும்-

- நோயில் இருந்து மீண்தல்,
- அல்லது முன்னேற்றம் அடைதல்

என்னும் நற்பயன் உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை கொள்வதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.

நலம் அடைவதில் உள்ள நம்பிக்கையை யாரும் இழக்க வேண்டாம். இம் மூலிகையின் பயன்பாட்டினால் -

- வியப்புட்டும் வகையில் நோயில் முன்னேற்றம் உண்டாகி யுள்ளது;

- முற்றிலும் நம்பிக்கை இழந்து விடுகின்றவாறும்; இனி எதுவும் செய்வதற்கு இல்லை என்று கூறுகின்றவாறும் இருந்த நோய்களிலும் கூட - அத்தகைய வருத்த நிலைக்கு இடம் இல்லாதவாறு, இறும்புது (அற்புத)ச் செயலைப் போன்ற குணமாக்குதல்களும் நிகழ்ந்துள்ளன.

நெடுங்காலமாகவே நோயினால் ஏலாமை நிலையில் இருந்த வர்களும் பயன்பாடு உள்ள வாழ்க்கையை அடைந்துள்ளனர். அதோடு பொதுவாகவே வாழ்க்கையைப் பற்றிய –

- மகிழ்ச்சியானதும்,
- நன்மை மிக்கதும்,
- நம்பிக்கை ஒளி ஊட்டுவதும்

ஆகிய பார்வையும் அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இருக்கின்ற எதாவது ஒரு நோய்க்கு ஏதோ ஒரு பெயரைக் கூறியவுடன் அஞ்சிவிடாதீர்கள். நோயின் பெயரில் என்னதான் இருக்க முடியும்? குணமாக்க முடியாததாக எந்த நோயும் இல்லை என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியும். ஏனெனில், மிகவும் அச்சுறுத்து கின்ற பெயரைக் கொண்ட நோய்த் தொல்லைகளால் வருந்தியவர்களாய் அஞ்சிக் கொண்டிருந்தவர்கள் நலம் அடைந்துள்ளனர். இப்படிச் சிலரால் நலம் அடைய முடியும் என்றால் – அப்படி எல்லாருமே நலமாக முடியும் தானே? அவ்வளவாகக் கடுமையானதாய் இல்லை என்று கருதப்படும் ஒரு நோயைக் காட்டிலும், மிகக் கொடுமையான நோயாக உள்ள ஒன்றும் அவ்வப்போது குறுகிய காலத்திலேயே குணமாகியுள்ளது. இப்படிக் குணமாவது எல்லாம் அந்நோயைப் பொறுத்ததாக இல்லை; பெரும்பாலும் அந் நோயாளியைப் பொறுத்ததே ஆகும்.

ஒரு நோய் மெலிதானதாகவும் குறுகிய காலத்தினதாகவும் இருக்கும் போது அதற்குப் பண்டுவும் செய்ய என்ன நெறிமுறை பின்பற்றப்பட்டதோ, அதே முறையைத் தான் – அந் நோய் நீண்ட கால நோயாக வளரும் போதும் பின்பற்ற வேண்டும்.

ஏனென்றால், சில காலமாகவே உள்ள நோய்த் தொல்லையிலும் கூட,

- நம்முடைய தனிப் பண்புகளும்,
- நம்முடைய ஆசைகளும்,
- நம்முடைய நம்பிக்கைகளும்
- நம்முடைய விருப்பு வெறுப்புகள் முதலானவையும் அப்படியே தாம் இருக்கின்றன.

ஆகவே, ஒரு நோயாளி எவ்வாறு பாதிப்பு அடைத்துள்ளார் என்பதைக் கவனத்திற்கொள்வதே வேண்டப்படுவதாகும். அவரிடம் காணப்படும் –

- மன அழுங்கல் நிலை,
- நலம் அடையும் நம்பிக்கை இல்லாத நிலை,
- நோய் மேலும் பெருகிவிடுமோ என்று அச்சம் கொள்ளும் நிலை,
- எரிச்சல் கொண்ட நிலை,
- பிறருடைய துணையை விரும்பும் நிலை,
- தனியாகவும் அமைதியாகவும் இருக்க விரும்பும் நிலை,

முதலானவை உள்ளபோது, அம் மனநிலைகளுக்குப் பொருத்தமான ஒரு மருந்தையோ அல்லது பல மருந்துகளையோ தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

நோயினால் தாக்கப்படும் அச்சம் மட்டுமே உள்ள அத்தொடக்க நிலையில் – ‘அவர்கள் அவர்களாக இருக்கவில்லை’ – என்னும் நிலையில் இருந்து அவர்களை மீளச் செய்யும் போது – அங்கே அந் நோய் தங்குவதில்லை. இது எவ்வளவு வியப்புக்கு உரியது பாருங்கள்! அப்படியே, நீண்ட காலமாகக் காணப்படும் நோய்நிலைகளிலும், அங்கே காணப்படும் மன அழுங்கல், அச்சம் முதலான மனநிலைகள் நீங்கிவிடுகின்றன. அதனால் அந் நோயாளிகள் தங்களாகவே நலம் அடைகின்றவர்களாகவும், அவர்களுடைய உண்மையான இயல்பு நிலைக்குத் திரும்புகின்றவர்களாகவும் ஆகின்றனர். அப்போது அங்கே உள்ள நோய் எதுவாக இருந்தாலும் நீங்கிவிடுகிறது.

இதிலிருந்து மற்றிலும் வேறுபட்ட வகையைச் சேர்ந்தவர் களாகச் சிலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் – உலகில் பொதுவாக நோய் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஏதாவது ஒன்றினால் பாதிக்கப்பட்டவர்

களாக இருப்பதில்லை. ஆயினும், எப்போதும் ஏதேனும் ஒரு குறைபாடு உடையவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அது மிகவும் தீவிரமானதாக இல்லாவிட்டாலும் - அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒரு போராட்டக்களமாகவும், சுமையாகவும் ஆகிவிடுகின்ற நிலையும் அவ்வப்போது உண்டாகின்றது. அத்தகையோர் தங்களுடைய தொல்லைகளில் இருந்து விடுபட முடிந்தால் - அதற்காக யார் தாம் நன்றியுணர்வு இல்லாமல் இருக்க முடியும்? அவர்கள் தங்களுடைய தொல்லைகளில் இருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு, இதற்கு முன்னால் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டும், அவற்றினால் குணம் அடைய முடியாதவர்களாகவே இருந்திருப்பார்கள். அத்தகையவர்களில் -

- சிலர் அடிக்கடி தலைவலியால் பாதிக்கப்படுதல்,
- சிலர் ஓவ்வோர் ஆண்டும் தடுமென் நோய்களுக்கு உள்ளாதல்
- சிலர் சளி அழற்சியால், அல்லது வாதவலியால், அல்லது செரியாமையால், அல்லது கண்ணில் உண்டாகும் சோர்வினால், அல்லது மூச்சியிருப்பு நோயினால், அல்லது சிறிய அளவிலான நெஞ்சாங்குலைத் தாக்கத்தினால், அல்லது உறக்கம் இன்மையால்,
- முதலான ஏதேனும் ஒன்றினால் தொல்லைப் படுகின்றவர் களும் அடங்குவர்.

இத்தகையவர்களுக்கு - அத் தொல்லை தணியும் தீர்வு கிடைக்கும் போது எதுதகைய உவகையை அடைகின்றார்கள்! அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அத் தொல்லைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்து இருந்திருப்பார்கள். இன்னும் குறிப்பாக, தங்களுடைய நோய்த் தொல்லைகள் அனைத்தும் முதுமையால் இன்னும் மிகுந்துவிடுமே என்று மிகவும் அஞ்சியிருப்பார்கள். இத்தகைய நோய்களையும் குணமாக்க முடியும்; இப்பண்டுவத்தைத் தொடங்கிய உடனேயே நன்மை உண்டாகத் தொடங்குவதை அடிக்கடி காண முடிகிறது.

கடைசியாக இன்னும் ஒரு வகையினர்; அவர்கள்

- நல்ல நிலையினராகவும்
- வலிமையானவராகவும்

இருந்தாலும் - அங்கேயும் சில தொல்லைகள் காணப் படுகின்றன.

தடுமென் - Cold; சளி அழற்சி - Catarrh; வாதவலி - Rheumatic Pain

- சிலர், சரியானவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்னும் பெருங் கவலையினாலோ அல்லது பேரார்வத்தினாலோ தங்களைத் தாங்களே வருத்திக் கொண்டு சோர்வு அடைகின்றனர்;
- சிலர், பிறரைப் போலத் தாங்கள் அறிவுக் கூர்மையுடைய வர்களாய் இல்லை என்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு தங்களுடைய முயற்சிகளில் தோல்வி உண்டாகும் என்று அஞ்சுகின்றனர்;
- சிலர், தங்களுக்கு வேண்டியது என்ன என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாதவர்களாக உள்ளனர்;
- சிலர், எந்தக் காரணமும் இல்லாமலேயே – தங்களுடைய அன்புக்குரியவர்களுக்கு நடக்கக் கூடாதது ஏதாவது நடந்து விடுமோ – என்றும், கெட்டதே நடக்கும் என்றும் அஞ்சுகின்றவர்களாய் உள்ளனர்;
- சிலர், எப்போதும் மிகுந்த சுறுசுறுப்பு உடையவர்களாகவும்; இருப்புக் கொள்ளாத நிலையிலும், ஒருபோதும் அமைதி இல்லாத வர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்;
- சிலர் மிக்குணர்வு உடையவர்களாகவும், நாணத்துடன் ஒதுங்குகின்றவர்களாகவும், அஞ்சி நடுங்ககின்றவர்களாக வும் உள்ளனர்;

இப்படியும், இன்னும் பிறவாறும் உள்ளவர்கள் – தங்களுடைய பணியையும் செயல்பாட்டையும் செய்தற்கரிய இடர்ப்பாடுகளை உடையவையாகக் காண்கின்றனர். இவை எல்லாம் நோய்கள் என்று கூறப்படாவிட்டாலும், இவை வருத்தத்தையும் கவலையையும் தருவனவாகின்றன. இவை அனைத்தையும் சரிப்படுத்துவதுடன் இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் உவகை உண்டாகுமாறு செய்யவும் முடியும்.

ஆகவே, சரியானதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அம் மூலிகையின் குணமாக்கும் ஆற்றல் மிகப்பெரிதாக இருப்பதை நாம் காண்கின் ரோம்; அம் மருந்துகள் –

- நம்மை வலிமை உடையவர்களாக ஆக்கி நோயில் இருந்து நம்மைக் காக்கின்றன;
- நோய் பாதிப்பு உண்டாகுமோ என்னும் அச்சத்தைப் போக்கி நோயைத் தடுக்கின்றன;

- நாம் நோய்வாய்ப்பட்டுத் துன்புறுகின்றபோது அதில் இருந்து நம்மை விடுவித்துக் குணமாக்குகின்றன;

இவை மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய நலநிலையில் எக் குறைபாடும் காணப்படாத போதும், நம் உள்ளங்களில் அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் உவகையையும் உண்டாக்குகின்றன.

- உடல் நலம் சற்றுக் குறைவாக இருப்பதாகவோ, அல்லது ஒருவர் அவராக இருக்கவில்லை என்பதாகவோ உணர்வதாக இருந்தாலும்;
- ஒரு நோயைத் தடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும்,
- அந்நோய் அண்மைக் காலத்தினதாகவோ, அல்லது நீண்ட காலத்தினதாகவோ இருந்த போதிலும் -

அதற்கான பண்டுவத்தின் நெறிமுறை ஒன்றே தான் என்பதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அது -

- நோயாளிக்குப் பண்டுவம் செய்தல்,
- நோயாளியை அவருடைய மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு பண்டுவம் செய்தல்,
- நோயாளியை அவர்தம் தனிப் பண்புக்கும் தனித் தன்மைக்கும் ஏற்றவாறு பண்டுவம் செய்தல்.

என்பதாகும், அப்படிச் செய்யும்போது அங்கே எந்தத் தவறும் உண்டாக முடியாது.

- நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பவர்களுக்கு எப்படியாவது உதவு கின்ற திறம் உடையவர்களாய் இருக்க விரும்புகின்றவர்களுக்கும்,
- மருத்துவ அறிவியலால் இனிமேல் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும்;

இம் மருத்துவம் எத்தகைய மகிழ்ச்சியைத் தருவதாக உள்ளது! அத்தகைய குணமாக்குநர்களுக்குத் தங்கள் உடன் இருக்கின்ற மாந்தர்க்கு உதவும் ஆற்றலையும் இது அளிக்கிறது.

மேலும், இதனால் அச்சத்தை இழந்து விடுவதாலும், நம்பிக்கை வளர்வதாலும் - வாழ்க்கையில் நம்முடைய பார்வையும் மாறி விடுகிறது.

நிறைவேறியுள்ள குணமாக்கும் இப் பணி குறித்து அச்சிடப் பட்ட அறிக்கை இங்கு இலவயமாக வழங்கப்படுகிறது. அதனால் உங்களைப் போன்றவர்கள் நோய்வாய்ம் பட்டுள்ளபோதும், அல்லது வலிமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும் – உங்களுக்கு நீங்களே உதவிக் கொள்ள முடியும். இதற்கு அறிவியல் அறிவு தேவைப் படுவதில்லை. பொதுவாகவே நம் அனைவரிடமும் உள்ளவையாகிய,

- இம் மருத்துவம் பற்றிச் சற்றுப் புரிந்துகொள்கின்ற அறிவும்
- இரக்க உணர்வு கொண்டிருப்பதும்,
- மாந்த இயல்பைப் புரிந்து கொள்வதும்,
- ஆகிய இவை இருந்தால் போதும்.

மருந்துகள்

முப்பத்தெட்டு மருந்துகளையும் பற்றிய குறிப்புகளைத் தருவதற்கு இன்றைய நம் மாலைப் பொழுதில் நேரமில்லை. அப்படிக் கூறுவது முற்றிலும் தேவைப்படுவதாகவும் இல்லை. இவற்றுள் மூன்று அல்லது நான்கு மருந்துகள் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வழி முறைகளைக் கூறுவதைக் கொண்டே – எல்லா மருந்துகளுக்கும் பொருந்துகின்ற அந் நெறிமுறையை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

- ஆகவே அச்ச உணர்வுக்கு அளிக்கப்படும்
மருந்துகளைப் பற்றி இங்குக் காண்போம்.

- ஒரு நேர்ச்சியாக இருந்தாலும் சரி,
- திடுமென நோய்த்தாக்கம் உண்டானாலும் சரி,
- நீண்ட கால நோயாக இருந்தாலும் சரி,
- அல்லது உடல் நிலை நின்றாகவே உள்ள போதும் சரி; இப்படி எதுவாக இருந்தாலும், அதற்கான மருந்துகளில் ஒன்றைத் தரவேண்டும்.

ஒரே வேளையில் வெவ்வேறு உணர்வு நிலைகள் அங்கே காணப்படுமாயின், பிற மருந்துகளும் தேவைப்படக் கூடும் என்பது உண்மையே. அப்போது அதற்கான மருந்தையும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதே நிலை ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட நோய் நிலைக்கும் உரியதாகும்.

நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பவர்கள் மட்டுமல்லாமல், நலமாகவே இருக்கின்றவர்களுக்கும் ஏதாவது ஒரு வடிவத்தில் அச்ச உணர்வு

இருப்பது நம்மவர்களிடையே காணப்படுகிறது. எது எப்படி இருந்தாலும், அச்சம் என்று கூறப்படும். இம் மாபெரும் சுமையில் இருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு இம் மருந்துகள் உதவுகின்றன.

அச்ச உணர்வுகள் ஐந்து வகைப்பட்டவை; ஒவ்வொரு வகையான அச்சத்துக்கும் பயன்படும் ஐந்து மருந்துகளும் உள்ளன.

முதலாவதாக - பேரச்சம்; திகில் உண்டாகும் நிலை; அல்லது அச்ச நடுக்கம். அது நோயாளியிடம் காணப்படலாம். அல்லது அப் பேரிடரான நிலையின் போது அங்கே அருகில் இருப்பவர்களுக்கு உண்டாகும் கடுமையான அச்சமாகவும் இருக்கலாம். அந் நிலை -

- திடுந்தாக்கமாக உண்டாகிய நோய்,
- நேர்ச்சி

என்பவற்றால் தோன்றியிருக்கலாம். அப்படி எதுவாக இருந்தாலும் ஏதாவது ஒரு நெருக்கடியான நிலை அல்லது பேரிடர் உள்ளபோது அதற்காக இம் மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அது இராக்ரோச என்னும் சிறிய செடியில் இருந்து செய்யப்படுவதாகும்.

அது ஒளியிக்க மஞ்சள் நிறப் பூக்கள் உடைய அழகிய செடியாகும்; மலைப் பகுதிகளிலும் கற்கள் நிறைந்த நிலப்பகுதியிலும் வளர்கின்றது. செயற்கைக் குன்றுகள் அமைக்கப்பட்ட தோட்டங்களிலும் அவ் இனச் செடி வளர்க்கப்படாலும் - இயற்கையாகவே வளரும் செடியையே குணமாக்குவதற்குத் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இம் மருந்து மிகவும் வியப்புட்டக் கூடிய விளைவுகளைத் தந்துள்ளது. நோயாளியின் நிலை மிகவும் அச்சம் ஊட்டுவதாக இருந்த போதும், இதைக் கொடுத்த சில மணிக்கு துளியில் அல்லது ஒரு சில மணி நேரத்தில் அவர் நன்னிலை அடைந்துள்ளதைப் பல நோய் வரலாறுகளில் காண முடிகின்றது.

இம் மருந்துக்கான முதன்மைக் குறிப்புகளாவன; அச்ச நடுக்கம்; திகில்; மிகவும் நெருக்கடியான நிலை; அல்லது பேரிடரான நிலை என்பவையாகும்.

இரண்டாவதாக உள்ள அச்ச உணர்வு மிகப் பொதுவானதாகவும், வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நாளும் எனக் காணப்படுவதாகவும் இருப்பது.

நம்மில் பலர் கொண்டுள்ள அச்ச உணர்வு நேர்ச்சி, நோய், இருட்டு, தனிமை, திருடர்கள், தீ, வறுமை, விலங்குகள், பிறராக

உள்ள மக்கள் முதலானவற்றுள் ஏதாவது ஒன்று பற்றியும், உறுதியாக அறியப்பட்டும் உள்ள அச்சமாகும். அவ் அச்சத்துக் காரணம் இருக்கலாம்; காரணம் இல்லாமலும் போகலாம்.

அழகிய இச் செடி மிழுலசு என்று அழைக்கப்படுவதாகும். இது கத்துரி போல்வதாகும். ‘ஈவெஸ்ம்’ என்னும் பகுதியில் சாலைகளின் ஓரமாக ஒடும் சிற்றாறுகளை ஒட்டிச் சிற்சில கோடைப் பருவங்களின் போது இது வளர்கின்றது.

மூன்றாவதாக உள்ளது, தெளிவில்லாததும்; குறிப்பிட்டு விளக்க முடியாததும்; ஏதேனும் பேரச்சம் உண்டாக்கும் செயல் நிகழப் போவதாகவும் உணரும் அச்சமாகும். அது எத்தகையது என்பது பற்றி எக் கருத்தும் அங்கே இருப்பதில்லை.

அவ் அச்சத்துக்கான காரணம் எதுவும் கூறமுடியாதாயினும், அத் தனி மாந்தரிடம் உண்மையாகவும் மிகவும் தொல்லைப் படுத்துவதாகவும் அவ் அச்சம் காணப்படுகிறது. அதற்குத் தேவையான மருந்து ஆகபென் மரமாகும்; மிகப் பலருக்கும் இம் மருந்து அளித்துள்ள நோய்த் தணிவு உண்மையிலேயே வியக்கத் தக்கதாக உள்ளது.

நான்காவதாக, பேரச்ச உணர்வு – உள்ளத்தின் ஓயாத செயலைப் பற்றித் தோன்றுவதாகும். அச் சுமையை இனியும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது என்னும் நிலை.

- பொதுவாகவே நாம் நினைத்துப் பார்க்கக் கூடாததாகவும்,
- ஒரு நொடிப் பொழுதும் கூடக் கருத்தில் இருந்தக் கூடாத தாகவும்,

உள்ள செயல்பாடுகளைச் செய்து விடும் உள்ளத் தூண்டுதல் உண்டாகிவிடுமோ என்னும் அச்சநிலை.

இதற்கான மருந்து செரிபிளஸ் என்பது. இது இம் மாவட்டத்தின் வேலிப்புதர்களை ஒட்டி வளர்கிறது. இது மனத்தில் உண்டாகும் தவறான எண்ணங்களைப் போக்குவதோடு, அத் துயரர்க்கு வலிமையையும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டுகிறது.

ஜந்தாவதாகவும் கடைசியாகக் கூறப்படுவதாகவும் உள்ள அச்சம் பிறரைப் பற்றியாக இருப்பது; குறிப்பாக நாம் மிகவும் அன்பு

கொண்டுள்ள அவர்களைப் பற்றியது. அவர்கள் வீடு திரும்புவதற்குக் காலம் தாழ்ந்தால் ஏதாவது ஒரு நேர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும் என்ற எண்ணால் தோன்றும்;

- அவர்கள் தங்கள் விடுமுறையைக் கழிப்பதற்கு வேறு ஊர்க்குச் சென்றிருந்தால், அங்கே ஏதாவது ஒரு பேரிடர் உண்டாகுமோ என்னும் பேர்ச்சம் தோன்றும்;

சில நோய்கள் போழிவு தரும் தொல்லைகளாகிவிடும் போது, அப் பேரிடரான நிலைக்கு ஆட்படாத பிற்ரிடம் கூட மிகுந்த மனக்கவர்ச்சி உண்டாகிறது.

- தீயவையே உண்டாகும் என்ற அச்சமே எப்போதும் தோன்றுதல்,
- தங்களுக்கு கேடானதே உண்டாகும் என்று எப்போதும் எதிர்பார்த்தல்,

ஆகிய நிலைகள் காணப்படும்.

நமக்கெல்லாம் நன்றாக அறியப்பட்டுள்ளதாகிய இரெட்செக்ட்நூட் என்னும் மரத்தின் பூக்களில் இருந்து செய்யப்படும் மருந்து இத்தகைய அச்சத்தைப் போக்குகிறது; துயரரின் எண்ணமும் மிகவும் இயல்பான நிலைக்குத் திரும்புகிறது.

ஜிந்து வகைப் பட்டவையாய் உள்ள இவ் அச்சங்களைப்பற்றி நமக்குக் குழப்பம் உண்டாவதற்கு வழியில்லை. ஏனென்றால் அவை ஒவ்வொன்றும் மிகவும் தெளிவானவையாக உள்ளன. நாம் பொதுவான அச்ச உணர்வு பற்றியே பண்டுவம் செய்ய வேண்டியிருந்தாலும் அதன் எல்லா வடிவங்களையும் எதிர்த்துப் போக்குவதற்கு இவ் ஜிந்து மருந்துகளில் ஒன்றோ அல்லது ஒரிரண்டோ தான் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன.

ஏனைய மருந்துகளிலும்; பிறவாறு காணப்படுகின்ற மன நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு உள்ள அம் மருந்துகளே வேண்டப் படுவதைக் காண்பிர்கள். அத்தகைய மருந்துகளாவன;

- உறுதியின்மையால் துன்புறுகின்ற நிலை; தங்களுக்கு எது விருப்பமானது, அல்லது எது தேவைப்படுகின்றது, அல்லது எது சரியானது என்று அறிய முடியாத நிலைக்குப் பயன்படும் மருந்துகள்;

- தனிமை உணர்வால் துன்புறும் நிலைக்கு வேண்டப்படும் மருந்துகள்;

- மிக்குணர்வு உடையோர்க்கு வேண்டப்படும் மருந்துகள்;
- மன அழுங்கலான நிலைக்கு உரிய மருந்துகள்; ஆகும்.

ஒரு நோயாளிக்கு உதவுவதற்குத் தேவைப்படும் ஒரு மருந்தை, அல்லது ஒரு சில மருந்துகளைச் சிறிதளவான முயற்சியினாலேயே எளிதாகத் தேர்ந்து கொள்ள முடியும்.

குணப்படுத்தும் இம் மருத்துவ முறையில் தரப்பட்டுள்ளவாறு, நோயாளியின் மனநிலையில் அல்லது மனநிலைகளில் நோய்த் தணிவை உண்டாக்குகின்றபோது, உங்களுடைய நோயாளி நலம் அடைகின்றார் என்பது வியப்பூட்டுவதாக இருந்தாலும், இதுவே முதன்மையான செய்தியாகும் என்பதை மீண்டும் சுற்றிக் கொள்கின்றேன்.

IV. வாஸ்லிங்ஸ்போர்டு சொற்பொழிவு - 2

இன்றைய மாலைப் பொழுதின் பேச்சுக்கு உரிய தலைப்பாக இருப்பது மூலிகை மருந்துகள். வியப்பூட்டுபவையாக உள்ள அம் மூலிகை மருந்துகள் பற்றிய விளக்கத்தை நான் கூற முற்படவில்லை. அதுபற்றி நீங்கள் நூலில் படித்தறிந்து கொள்ளலாம்.

அவை பற்றிய முதன்மையான நெறிமுறைகள் வருமாறு :

முதலாவது : இதைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு எத்தகைய மருத்துவ அறிவும் தேவையில்லை.

இரண்டாவது : நோய் என்பது தன்னளவில் ஒரு பொருட்டும் ஆகாதது.

மூன்றாவது : நம்முடைய உடல்களில் மனம் ஒன்றே மிகவும் உணர்வு வய்ந்தது; எனவே, அதுவே நமக்குத் தேவைப்படும் மருந்தைக் காட்டும் வழிகாட்டியாகின்றது.

நான்காவது : ஒரு நோயின் போது அத் துயரர் எவ்வாறு அதற்கு எதிர்விணை ஆற்றுகிறார் என்பது மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதேயன்றி, அந் நோயைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

ஐந்தாவது : அச்சம், மன அழுங்கல், ஜயம், நம்பிக்கை இழப்பு, எரிச்சல் உணர்வு, உடன் ஒரு கூட்டாளி இருக்க வேண்டியதாதல் அல்லது தனித்து இருக்க விரும்புதல், முடிவு செய்ய முடியாமை – என்பவையே, நோயாளி தமது நோயால் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதைக் காட்டுவனவாகவும், அந் நோய்க்கு எந்த மருந்து தேவைப்படுகிறது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள உதவும் வழிகாட்டிகளாகவும் உள்ளன.

நோயினால் வாழ்நாள் முழுவதும் தொல்லைப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதைத் தவிர – உடல் நலம் அடையும் நம்பிக்கைக்கு இடம் இல்லாதவர்களாக இருந்த நூற்றுக் கணக்கானோரையும், ஆயிரக்கணக்கானோரையும் நல நிலைக்கு மீளச் செய்யும்

குணமாக்கும் பண்புகளைக் கொண்டதைவயாய் இம் மருந்துகள் உள்ளன என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் கூற வேண்டியதில்லை. பொதுவாகக் காணப்படும் நோய்களில் – மிக விரைவாகக் குண மடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாகும். நோயின் தொடக்க நிலையிலேயே அந் நோயைத் தடுத்துக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகுதியாக உள்ளது.

இத் தீவுகளில் உள்ள நாடுகள் மட்டுமல்லாமல் உலகத்தில் உள்ள மிகப் பல நாடுகளிலும் பயன்படுத்தப்படும் புகழ்வாய்ந்தவையாக இம் மூலிகைகள் உள்ளன.

இம் மருந்துகளைக் கொண்டு குணப்படுத்துதற்கான நெறி முறை மிகவும் எளிதானது; அதை ஏற்றதாழ எல்லாராலுமே புரிந்து கொள்ளவும் முடியும். அதோடு மருந்துகளைக் கொண்டிருக்கிறது என்று அடைகின்றவர்கள் யாவரும் இம் மூலிகைகளைத் திரட்டி மருந்தாக்கிக் கொள்ளவும் முடியும்.

பகுதி - 2

அன்பான உடன்பிறப்புகளே! அழிவில்லாத ஆற்றலாகிய உயிராற்றல் நம்முள்ளேயே தங்கி நிலைகொண்டிருக்கிறது என்று நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல நூற்றாண்டுகளாகவே, வரலாறு அறியப்பட்ட நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் வாழ்வோர்,

- இவ் உடம்பைக் காட்டிலும் மிகப்பெரியதாகவும் வியக்கும் படியாகவும் உள்ள ஏதோ ஒன்று தங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்றும்;
- இவ் உடல் குழிக்குள் சென்ற பின்னும், அவ் ஆற்றல் வாழ்கிறது என்றும்;

நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தனர்.

இந் நம்பிக்கை நினைவுக்கு எட்டாத பழங்காலத்தில் இருந்தே மாந்தனின் மனத்தில் இருந்து வருகின்றது.

நம்முடைய தொல்லைகளுக்கு நம் உடல்கள் மட்டுமே காரணம் ஆகவில்லை என்பதையும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். ஏனெனில்

- என்னுடைய உடல் கவலைப்படுகிறது.
- என்னுடைய உடல் மனக் கவற்சியுடன் உள்ளது,

என்றெல்லாம் நாம் கூறுவதில்லை.

- நான் கவலைப்படுகிறேன்,
- நான் மனக்கவற்சி கொண்டுள்ளேன்.
- நான் மன அழுங்கவுடன் இருக்கிறேன்.

என்ற தான் சூறுகின்றோம். அவ்வாறே,

- ‘என்னுடைய கைக்கு வலித்துக் கொண்டிருக்கிறது’ என்று சூறாமல், ‘என்கை வலிக்கிறது’ என்று சூறுகிறோம்.

நாம் என்பது நம் உடலை மட்டுமே குறிப்பதாக இருந்தால், – அப்போது அது –

- ஒரு தனிப்பட்ட ஆர்வத்தையும் நன்மையையும் தேடுவதாகவும்;
- நம்முடைய சொந்த எந்துகளையும் தேவைகளையும் மட்டுமே தேடுவதாகவும்

இருக்கும்.

ஆனால் அப்படி இருக்க வில்லை.

- நம்முடைய ஒவ்வொரு புன்சிரிப்பும்
- நம்முடைய ஒவ்வொரு கணிவான எண்ணமும் செயலும்,
- பிறர்மீது உள்ள அன்பையோ, இரக்கத்தையோ,

கண்ணேஞாட்டத்தையோ காட்டுவதாக உள்ள நம்முடைய செயல் ஒவ்வொன்றும் –

நாம் கண்ணால் காண்பதைக் காட்டிலும் வேறு ஏதோ பெரிதான ஒன்று நமக்குள் இருக்கிறது என்பதை நிறுவுகின்றது. நம்மால் எடுத்துச் செல்லப்படும் அத் தெய்வீக ஒளி தான் நமக்குள்ளேயே இருக்கின்ற அழிவில்லாத உயிராற்றலாகும்.

அத் தெய்வீக ஒளி நமக்குள் எவ்வளவு பெரிதாக ஒளி வீசுகிறதோ – அதற்கு ஏற்றவாறே – மிகுந்த இரக்க உணர்வையும், கண்ணேஞாட்டத்தையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்துவதாக நம் வாழ்க்கை அமைகிறது. அதனால், நம் உடன் வாழ்வோரால்

- நாம் மிகுந்த அன்பு காட்டப்படுவர்களாகவும்
- அவர்களுடைய விரலால் நம்மைச் சுட்டிக்காட்டி, ‘அதோ கடவுளைப் போன்ற மாந்தர் போகின்றார்’ என்னும் சொற்களால் சூறப் படுவோர்களாகவும்

நாம் இருக்கின்றோம்.

மேலும், அத் தெய்வீக ஒளிக்கூறு நம் வாழ்க்கையில் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக நுழைந்து ஒளியைப் பெருக்குகின்றதோ அதைப் பொறுத்துதான் – அமைதி, மகிழ்ச்சி, உவகை, நலம், நன்னிலை ஆகியவையும் நமக்கு வாய்க்கின்றன.

மாந்தன் நினைவுக்கு எட்டாத பழங்காலத்தில் இருந்தே – நோயால் துன்புகின்றவர்களுக்கான மாபெருங் குணமாக்குதலை வழங்க வல்லவையாக – இரண்டு மூலங்களாகிய வழிகளைத் தேடுக் கண்டுள்ளான். அவற்றுள்,

- ஒன்று, தன்னை உண்டாக்கிய கடவுளிடம் இருந்து பெறுதல்,
- தன்னை உண்டாக்கியவர் – வயல்வெளிகளில் காணப்படுமாறு அளித்துள்ள மூலிகைகளைப் பயன்படுத்துதல் இன்னொன்று.

எனினும் குணமாக்குவதற்காகவே வயல் வெளிகளில் காணப்படும் அம் மூலிகைகள் நமக்கு

- ஊக்கம் அளித்தும்,
- ஆறுதல் அளித்தும்,
- நம் துன்பங்களைத் தணிவித்தும்,
- நம் மனக்கவற்சியைப் போக்கியும்,

நம்மோடு இருக்கின்ற தெய்வீகத்துக்கு அருகில் நம்மைச் சேர்க்கின்றன என்னும் உண்மை பெரும்பாலும் மறக்கப்பட்டு விட்டது. நமக்குள்ளேயே இருக்கும் தெய்வீகத்தன்மை பெருகுவதால்தான் நாம் குணமாக்கப்படுகிறோம்.

சில மூலிகைகள் நமக்கு ஆறுதல் அளிப்பவையாய்த் தமிழ்நாட்டின் நம்மை நம் தெய்வீகத்துக்கு மிக அருகில் கொண்டு சேர்க்கின்றன என்பது ஒரு வியப்பான எண்ணமாகத் தோன்றினாலும் அதுதான் உண்மையாகும். நோயாளிகள் தங்களுடைய நோயில் இருந்து மீட்சி அடைவது மட்டுமின்றி – அவ்வாறு அவர்கள் மீட்சி அடைவதால் – அமைதி, நம்பிக்கை, உவகை, இரக்கம், கண்ணோட்டம் ஆகியவையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்கனவே இருக்குமாயின் அவை இன்னும் மிகுதியாகப் பெருகுகின்றன என்பதும் மீண்டும் மீண்டும் காணப்படுகின்றன.

ஆகவே சில மூலிகைகள் தெய்வீக அருளாய் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்று உண்மையாகக் கூறலாம். அம் மூலிகைகள் அளிக்கும் உதவியால் நம்முடைய உடல்கள் மட்டும் குணமாவதில்லை;

அதோடு, அவை நம்முடைய வாழ்க்கைப் போக்கில் நம்முடைய தெய்வீக்கக் கூறுபாடுகளாகிய தனிப்பண்புகளையும் சேர்க்கின்றன.

எனவே, இம் மூலிகைகளால் குணப்படுத்தும் போது நம்முடைய உடல் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அதில் எத்தகைய குறைபாடு இருந்தாலும் அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கருத வேண்டியது மில்லை. நோயாளி தமது ஆதனிடத்தில் உள்ள அமைதி ஊற்றில் – எங்கே ஒத்திசைவு இல்லாமல் – அவர்தம் தனித்தன்மைப் பண்புகள் துயரம் அடைந்து கொண்டுள்ளன என்பதையே நாம் தேடக் காண வேண்டும்.

இப்படித்தான் – நம் சுதானில் உள்ள அறிகுறிகள் கண்டு கொள்ளப்படுவதில்லை. மாறாக,

- மன அழுங்கல்,
- பொறுமையின்மை,
- கவலை,
- அச்சம்,
- முடிவு செய்ய முடியாமை,
- மனக்கவற்சி
- ஜய உணர்வு,
- பொறையின்மை,
- பழிக்கு ஆளாதல்

முதலானவை பற்றியே முழுக்கவனம் கொள்ள வேண்டும்.

அமைதி

உறுதிப்பாடு

கண்ணேணாட்டம்

ஆகிய அப் பண்பு நலன்கள் காணப்படாமையைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

குணமாக்கும் இத் தெய்வீக மூலிகைகளைக் கொண்டு பண்டுவம் செய்கின்றபோது, அவ் எதிரிடைப் பண்புகள் மறைந்து விடுகின்றன. அவ்வாறு அவை மறையும் போது, அங்கிருந்த நோய்

எதுவாக இருந்தாலும் – அந் நோயும் மறைந்துவிடுகிறது. அதனால் உடல் நலம் அடைகிறது.

- மிகவும் பரந்து பட்டதாகவும்,
- வாழ்க்கையில் மிகுந்த அழுத்தத்தையும் சுமையையும் பெருக்குவதாகவும்,

இன்றைய நாகரிக நிலை அமைந்துள்ளது. அதனால் குணமாக்கும் மூலமான நெறியாக உள்ள நம் ஆதனிடம் இருந்து நாம் தொலைவாகச் சென்று விட்ட பெருங்குழப்பநிலை காணப்படுகிறது. எனினும் இவற்றை எல்லாம் அறிந்து கொண்டுள்ளவராகிய நம்முடைய படைப்பாளர் – நம்முடைய அத் தெய்வீகம்,

- நம்மீது கண்ணோட்டம் மிக்கவராகவும்
- நாம் உண்மையாகவும் நேரடியாகவும் உள்ள அவ் வழி முறையை மீட்டுக்கொள்ளும் சூழல் ஏற்படும் வரையிலும்,

நம்முடைய நோய்களைப் போக்கி நம்மைக் குணமாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் உள்ள ஒரு வழியைத் தமது பேரருளால் வழங்கியுள்ளார்.

மாற்றாக அமைந்துள்ள இவ் வழியே (மலர் மருத்துவமே) நமக்கு வியப்பட்டும் வகையில் உதவுகின்றது. இம் மூலிகைகள் குணப்படுத்துவதால் – உயிர் வாழ்கின்ற மிகப் பலர்க்கும் உண்டாகும் உவகையும், மகிழ்ச்சியும் மென்மை இயல்பும் – இவ் அருட் கொடையையும் பெறுவது இவ் உடம்பு மட்டுமே அன்று என்பது நிறுவப்படுகின்றது. அகத்தே உள்ள ஆதனுக்கும் பறத்தே உள்ள உடம்புக்கும் இடையே பெருகியுள்ள ஒத்திசைவினாலேயே அக் குணமாக்கும் செயல் நிகழ்கிறது என்பது மேலும் உறுதிப்படுகின்றது.

முப்பத்தெட்டு மருந்துகளைப் பற்றி இங்கே விளக்க வேண்டியதில்லை. அவற்றைப் பற்றி நூலின் வழியாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மகிழ்ச்சியானதும், உவகை மிக்கதும் ஆகிய நம் நிலைக்கு எதிரானதாக உள்ள ஒவ்வொரு மனநிலைக்கும் ஏற்றதாக ஒரு மருந்து உள்ளது என்பதைக் கூறுவது மட்டும் போதுமானது. ஒரு நோயாளியிடம் காணப்படுகின்ற அம் மனநிலையை அல்லது மன நிலைகளை அறிந்து, அவற்றைப் போக்கும் ஒரு மருந்து அல்லது சில மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே தேவையானதாகும்.

ஒரு நோய் சில மணித்துளிகளாக மட்டும் இருப்பதனாலும் சரி, அல்லது பல ஆண்டுகளாக இருந்தாலும் சரி. நோயின் அக் கால அளவு ஒரு பொருட்டாகாது. அவை எல்லாவற்றுக்குமான நெறிமுறை ஒன்றேயாகும்.

நம்முடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளிலும் இது எதைக் குறிக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மன அழுங்கல், கவலை, அச்சம் முதலான ஒரே வகைப்பட்ட மனப்போக்கு உடையவர்களாகவே நம்மில் மிகப் பலரும் இருக்கிறோம். அவற்றை இம் மூலிகைகள் போக்குகின்றன. அவ்வாறு போக்குவதால் நோய் நுழையும் வாயிலின் கதவு அடைக்கப்படுகிறது. நம்முடைய வாழ்க்கை இன்னும் மகிழ்ச்சியும் உவகையும் பயன்பாடும் மிக்கதாகின்றது.

மிகவும் மேம்பட்ட கலைகளுள் – நோயைக் குணப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் உயர்வான வேறு ஒரு கலையாக எது இருக்க முடியும்? பழைய கட்டளை நெறியைச் சேர்ந்த சிலர் செய்வதைப்போல –

- வலியால் துன்பப்படுவோர்க்கு அமைதியும்,
- இடுக்கனும் துயரமும் கொண்டவர்க்கு ஆறுதலும்,

அளித்துப் பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டுவதைக் காட்டிலும் – மாந்த உடன்பிறப்பினர்க்கு வேறு என்ன பெரிய நன்மை இருக்க முடியும்?

இம் மருந்துகள் அனைத்தும் நன்மைகளைச் செய்யும் ஆற்றலை ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் வழங்குகின்றன. அவ் ஆற்றல் அம் மூலிகைகளிடமே அமைந்தது அன்று. அது, குணமாக்கும் அம் மூலிகைகளுக்குப் படைப்பாளராய் வழங்கப்பட்ட ஆற்றலாகும்.

V. மெய்யியல் சார்புக் குறிப்புகள்

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு

மேதை எட்வர்டு பாச் அவர்கள் பக்கிங்காம்சையரில் உள்ள மார்லோ என்ற இடத்தில் தங்கியிருந்தபோது அவர்தம் உள்ளத்தில் எழுந்த சில எண்ணங்களைக் குறித்து வைத்தார். அக் குறிப்புகளே இவை. இவை 1933 ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் எழுதப்பட்டவை.

(இவற்றிற்கான வரிசை எண்களும் தலைப்புகளும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரால் தரப்பட்டவை.)

1. கரு வேறு உலகங்கள்

கரு வேறு போராட்டங்கள்

உலகியல் பொருள்களின் மீது ஆசை கொள்ளுதலே இம் மண்ணுலகின் பிழைபாடாக உள்ளது என்பது தலைமையான கோட்பாடாகும். அவ்வாறே, துறக்க (சொர்க்க) உலகின் பேரிடாக இருப்பதை ஆதனியல் சார்பானவை மீதுள்ள பேராசையும் விருப்பமும் ஆகும்.

பேராசையானது, எழுச்சிபெறும் ஆதனியல் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகிவிடுவது இம் மண்ணுலகில் காணப்படுகிறது. பொன்னாசையும் அதிகார விருப்பும் இம் மண்ணுலகில் நமக்குத் தடைகளாகி விடுகின்றமையைப் போலவே,

- முழுமையான அடக்க உணர்வும்
- முழுமையான தொண்டுள்ளமும்,
- வேண்டப்படுவதாகிய ஆதனியல் சார் வாழ்க்கையில்,
- முழுக்க முழுக்க நல்லவராக இருக்க விரும்பும் பேராசையும்;
- கடவுளைப் போலவே இருக்கவிரும்பும் விருப்புணர்வும்

அங்குத் தடைகள் ஆகிவிடுகின்றன. ஆதனியல் வளர்ச்சியில் மேன்மேலும் முன்னேறும் போது இன்னும் மேலான அடக்கமும், பொறுமையும் தொண்டுள்ளமும் வேண்டப்படுகின்றன.

பழைய வழியில் சென்றுகொண்டிருந்தபோது நீங்கள் பொன்னாசையுடன் போராட்க கொண்டிருந்தீர்கள் (பொன்னாசையே உலகியல் சார் அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாக உள்ளது) ஆதனியல் சார்பு ஆகிய புதிய உலகில் செல்ல முனைந்தபோது, நல்லவையின்

மீதுள்ள பேராசையுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பது புதுமையாகவே காணக் கூடும்! ‘துறக்கம்’ (சொர்க்கம்) ஆகிய அவ் உலகில் நமக்குள் பெரியவர் யார்?

2. நம் உடம்பு ஒரு பொருட்டாகாததைப் போலவே நம் ஆதனும் ஒரு பொருட்டாகாது.

முன்னேற்றத்தின் மீது உள்ள ஆசை – ஆதனியல் மேம்பாட்டுக்குத் தடையாக உள்ளது. ஆதனியல் உலகில் ‘அவ்வாறு இருப்பதே’ வேண்டப்படுகின்றதே தவிர, ‘அவ்வாறு ஆவது’ வேண்டப்படுவதில்லை. ‘அவ்வாறு இருப்பது’ – அதற்கே உரிய பரிசைக் கொடுக்கிறது. இது, இவ் உலக வாழ்க்கைக்குப் பொருந்துவதாக உள்ளதோடு – இன்னும் கூடுதலாகவே – ஆதனியல் உலகத்தை நாடுகின்றவர்களுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது. அங்கு, மேலும் உயர்வான தொண்டுக்கு அழைக்கப்படும் வரையிலும், அடக்க உணர்வுடன் பொறுமை காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமேயன்றி, –

- மிகவும் நல்லவராக இருப்பதற்கும்,
- மிக விரைவில் உண்டாகும் முன்னேற்றத்தையும் முழுச் சீர்மையையும் அடைவதற்கும்,

ஆசைப்படக் கூடாது.

ஆதனியல் உலகில் நாம் நம்முடைய முயற்சியினால் முன்னேற்றம் அடைவதில்லை. மாறாக, நாம் அம் முன்னேற்றத்திற்குத் தகுதி உள்ளவர்களாகக் கருதப்படும் வரையிலும் நாம் வெறுமனே காத்திருக்க வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம்.

இம் மண்ணுலகில் முயற்சி வேண்டப்படும் நிலையும், அத் துறக்க (சொர்க்க) உலகில் அதற்கு நேர்மாறான நிலையுமாக உள்ளது.

ஆதனியல் மேம்பாட்டை அடைவதற்கு, இம் மண்ணுலகில் மாபெரும் ஈகத்தை (தியாகத்தை)ச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் தவறாகும். இது, “நான் எவ்வளவு செய்திருக்கிறேன்” என்ற ஒரு பணக்கார இளைஞர் கூறியதைப் போன்றதாகும். ஆனாலும் அவனுக்குத் துறக்கத் (சொர்க்கத்)தின் கதவு திறக்கப்படவேயில்லை.

‘தான்’ என்பதை இழந்து தொண்டு செய்வது ஒன்றே வழி என்பது போலத் தோன்றலாம். ஆதனியல் வளர்ச்சிக்காகக் கூட

அவ்வாறு செய்ய வேண்டியதில்லை. அதற்கு வேண்டப்படுவ தெல்லாம் தொண்டு செய்யும் விருப்பமேயாகும். முன்னேற்றத்திற்கான தடைகள் யாவை என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு - இதுவே முதன்மையான குறிப்பும் ஆகும்.

- நம்முடைய உடம்பு ஒரு பொருட்டாகாது;
- ‘தான்’ என்பது கூடாது;

என்றெல்லாம் நமக்கு நாமே பயிற்சி அளித்துக்கொள்வது வழக்கமாக உள்ளது. அவ்வாறே நம்முடைய ஆதனும் ஒரு பொருட்டாகாதது என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

3. அச்ச உணர்வே மாந்த வளர்ச்சிக்குத் தடையாகிறது

ஏசு கிறித்துவின் அடுத்த வருகையின் போது, அவரை வரவேற்பதற்காகக் காத்திருக்கும் மக்கள் கூட்டம் தங்களுடைய உடலியல் சார்பான எல்லையைக் கடக்க வல்லவர்களாகவும், தங்களுடைய ஆதனியல் வளர்ச்சியை அடைந்தவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மாந்தன் தன் உடம்பையே ‘தான்’ என்று காண்கின்றவனாக இருக்கிறான். தன் உடம்பு ஒரு கருவியே அன்றி, அது வேறு எதுவும் ஆகாதது என்பதை அறிவது அவனுக்கு அரிதாக உள்ளது. மறுபிறப்பு பற்றிக் கற்பித்தவற்றைக் கூட அவன் தவறான பொருளில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளான். மறுபிறவி என்பது அவனுடைய இறவாமையையே என்று மனந் தெளியாதவனாய் அவன் இருக்கிறான்.

அவனுடைய உடம்பு முதன்மை இல்லாதது என்று அறியாத அவன் - அதற்கு மாறாக - அவனுடைய பல பிறவிகளைப் பற்றியும்; அவன் அப் பிறவியல் எப்படி இருந்தான், என்ன செய்தான் என்பது பற்றியும்; சற்றுப் பெருமையுடையவன் ஆகிவிடுகின்றான்.

ஆதனியல் வாழ்க்கையுடன் இம் மண்ணுலக வாழ்க்கையை ஓப்பிடும் போது, இன் மண்ணுலக வாழ்கை இருள் கவ்வியதாக இருக்கின்றது. இம் மண்ணுலக வாழ்க்கையில் உண்மையைக் காண்பதும் அரிதாகவே உள்ளது. முட்டையின் ஒட்டுக்குள் இருக்கும் கோழிக்குஞ்சு, அது அவ்வாறு இருப்பதைப் பற்றிப் பெருமை கொண்டதாக இருக்கிறது. அது, அவ் ஒட்டை உடைத்துக் கொண்டு வெளியேற மறுக்கும் அளவுக்குத் தன்னுடைய அத் தனிமையைப் பற்றித் தற்பெருமை உடையதாக இருக்கின்றது. அது அவ்வாறு

உடைத்துக்கொடு வெளியே வராமல் அவ் இருளிலேயே கிடந்து இறந்து விடவும் முற்படுகின்றது. தனித்தன்மையை இழந்து விடுவோமோ என்று மாந்தனிடம் உள்ள அச்சமே. அவன் ஆதனியல் உண்மையை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தடுக்கின்றது. ஆனாலும் அவன் உலகிற்கு வெளியே வெளிச்சத்தை நோக்கிச் செல்பவனாக இருப்பதால், முட்டை ஒட்டுக்குள் ஒளிந்து கிடக்கும் கோழிக் குஞ்சைப் போல, அவன் தன்னைத்தானே இழந்து விடுவதில்லை.

இன்றைய உலகில் தற்பெருமை என்னும் ஒட்டை உடைத்துக் கொண்டு வெளியேவர அஞ்சகிற மக்களே நிறைந்திருக்கின்றனர் அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய குறுகிய எல்லைக்குள் கட்டுண்டு கிடக்கின்றனர். தன்னைத் தானே இழந்துவிடும் அச்ச உணர்வே அதன் பின்புலமாக உள்ளது. எனவே மாந்தனின் வளர்ச்சியும் அறிவுப் பெருக்கமும் தடைப்படுகின்றன.

4. இருவகைப்பட்ட குணமாக்குதல்கள்

‘அஞ்சாமல இரு’ அல்லது ‘நோயில்லாமல் இரு’ என்று இக் காலத்தில் கூறுவது சிறிதும் பயனற்றதாகும். அவர்கள் ஏன் அஞ்சகிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் ஏன் நோயால் துன்புறு கிறார்கள் என்பதையும், அவர்களுக்குக் கூறி, அவற்றிற்கான முறிவைத் தருவதுமே அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது.

நோய்க்கான காரணத்தையும், நமது தவறுகளையும் திருத்தி நம் உடம்பையும் குணமாக்கும் தெய்வீக மூலிகைகள் நமக்கு வாய்த்துள்ளன என அறிந்துள்ளோம். அவ்வாறே மக்கள் ஏன் அஞ்சகிறார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய அச்சத்தைப் போக்குவனவாக மருந்துகள் அவர்களிடமே உள்ளன என்பதையும் அவர்களுக்குக் காட்டுவதற்குக் கற்றுக்கொள்வதே இப்போது தேவைப்படுகின்றது.

உடம்பில் உண்டாகும் நோய் பருப்பொருட் சார்பானது, அச்சம் உள்ளத்தைச் சார்ந்தது. மிகவும் உயர்வானவையாக உள்ள பருப்பொருள் சார்பானவற்றால் உடம்பின் நோய்க்களைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியும். உடம்பையும் உள்ளத்தையும் உயர்த்திக் குணமாக்கும் ஆற்றல் அம் மூலிகைகளுக்கு உள்ளது. அதற்கு அடுத்த நிலையில் குணமாக்குவதற்கு, நம்முள்ளேயே இருக்கின்ற தெய்வீக ஆற்றலால் - ஆதனியல் ஒருமைப்பாட்டையும், வாழ்க்கையை

இயக்கும் உயர்வாழ்க்கை பற்றிய விழிப்புணர்வையும் காட்டி, நம் மனத்தை அதற்கு அணியப் (தயார்) படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

உடம்பைச் சார்ந்த நோய்களுக்குப் பேராசையும், உள்ளத்தைச் சார்ந்த நோய்களுக்கு அச்சமும் அடிப்படையாய் இருக்கின்றன.

5. தேடினால் காணலாம்

இத்தகைய ஆதனியல் ஆட்சியில்,

பற்றார்வத்துக்கும்

நம்பிக்கைக்கும்

ஐயத்துக்கும்

இடமில்லை. அங்கு இருப்பதெல்லாம் உறுதிப்பாடு மட்டுமே. அங்கு, காலமும் இடமும் ஒரு பொருட்டாக மாட்டா.

பிறருக்கு உதவக் கூடிய வல்லமையைக் கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்து விடாமல் காண்பாயாக! தேடுவாயாக! இவ் வுலகில் அவ்வாறு தேடுவதற்கும் காண்பதற்கும் முற்பட்ட பின்னர், அமைதியான நேரங்களின்போது – உன்னுடைய சிக்கலுக்கான தீர்வு உன்னுள்ளிருந்தே வெளிப்படுகின்றது.

இவ் வுலகில் தொல்லைகள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்துக் கொண்டுவிட முடியாது. ஆனாலும்,

- உன்னுடைய சுற்றுச் சூழலை ஆராய்ந்த பிறகும்;

- கவனமாகவும் அமைதியாகவும் எண்ணிப் பார்த்த பிறகும்;

உனக்குள்ளேயே இருந்து வெளிப்படும் விழிப்புணர்வைப் பெறுவதற்கு உன்னை நீ அணியப் (தயார்) படுத்திக் கொள்வாயாக. பிறக்கு உதவுவதற்கான அறிவை நீ தேடுகின்ற போது, அவ்வாறு பெறுகின்ற அவ்அறிவு உனக்கே உரிமையுடையதாகி விடுகிறது என்றே கூறுவேண்டும். எனவே இவ் உலகில் இருக்கும் போது, நீ-

- அமைதியாகவும் பொறுமையாகவும் கவனிக்க வேண்டும்;

- சோர்வில்லாமல் தேடவும் வேண்டும்;

சற்றும் எதிர்பாராத அமைதியான நேரங்களின்போது –

- சற்றுப் புரண்டு படுக்கின்றபோதும்,

- மனத்தை வேறு பணிகளில் ஈடுபடுத்தியிருக்கும் போதும்,

சிறிதும் முயற்சி இல்லாமலேயே, உன்னுள்ளே இருந்து வருகின்ற அவ்அறிவு உனக்குக் கிடைக்கின்றது. ‘தேடினால் காணலாம்’.

உன்னுடைய புலன்களாலும், மனத்தாலும் நீ தேடுகின்றாய், ஆனால் உன்னுள்ளே இருக்கும் ஆதனிடம் இருந்து தான் உனக்கு விடை கிடைக்கிறது. அப்படித்தான் தூக்கணாங் குருவிகள் கடல் கடந்து பறப்பதற்குக் கற்றுக் கொள்கின்றன.

VI. மலர்களுடன் உறையாடலாம்

(தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு)

மேதை எட்வர்டு பாச், செடிகொடி மரங்களை உயிருள்ளவை யாக மட்டும் கருதவில்லை. அவை ஒவ்வொன்றும் ஆளுமை வடிவையும், உள்ளுறைந்த ஆதனையும் கொண்டுள்ளவையாய், மாந்த இனத்தின் மனத்தைத் திருத்துபவயைகவும் உள்ளன என்று அறிந்திருந்தார். அதனால் அவற்றின் எண்ணைங்களைத் தம் உள்ளுணர்வால் உணரக் கூடியவராகவும் அவர் இருந்தார். எனவே மலர்களின் மருத்துவப் பண்புகளை அறிந்து மலர் மருத்துவ முறையை அவரால் உருவாக்கித் தர முடிந்தது. அவ் வகையில் அவர் மூன்று மலர் மருந்துகளைப் பற்றி எழுதிய குறிப்புகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவை வருமாறு)

1. கிளமாட்டிக்

(கிளமாட்டிக் துயரர் கூறுவது)

நான் இவ் உலகத்தில் இருந்து ஏன் போய்விட விரும்புகின்றேன் என்று வியப்படைகிறோர்களா?

- இவ் உலகத்தில் உள்ள பொருள்களின் மீதும்,
- இவ் உலகப் பற்றுடையவர்கள் மீதும்,

நான் என் எண்ணைங்களை நிலைப்படுத்தியிருக்கிறேன், பாருங்கள்! எனவே அவையும், அவர்களும் போய்விட்டால் நானும் அவர்களைத் தொடர்ந்து போய்விட விரும்புகின்றேன். அவை எங்கே இருக்கின்றனவோ, அவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்களோ, அங்கே நான் பறந்து சென்றுவிடவும், அங்கேயே இருக்கவும் விரும்புகின்றேன். அதற்கு, நீங்கள் என்னையும், என் குறிக்கோளையும், என் அங்கு விருப்பையும் குறை சொல்ல முடியுமா? நான் என் அங்கே சென்று விடக் கூடாது? அதைக் காட்டிலும் சிறந்த வேறு ஒன்றாக எனக்கு நீங்கள் என்ன கொடுத்துவிட முடியும்? அப்படிப்பட்டதாக நான் எதையும் காணவில்லை. நீங்கள் எனக்கு உணர்ச்சி இல்லாத பருப் பொருட் கொள்கையைத் தான் தர முடியும்.

- எல்லா வகையான தொல்லைகளும்
- எல்லா வகையான கவலைகளும்

நிறைந்ததாகத்தான் இவ் உலக வாழ்க்கை உள்ளது. எனவே தான் அங்கே... அத் தொலைவான இடத்தில் என் கணவுகளும் குறிக்கோள்களும் உள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றி நான் சென்றால், அதற்கு நீங்கள் என்னைக் குறை சொல்ல முடியுமா?

(கிளமாட்டிசு மருந்து கூறுவது) அப்போது கிளமாட்டிசு அங்கு வந்து இப்படிக் கூறியது.

- உன்னுடைய குறிக்கோள்கள் கடவுள் சார்பானவையா?
- நீ அக் கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்வதாக ஊறுதியாகக் கூற முடியுமா?
- உன்னைத் தந்தது யார்?
- உன்னைப் படைத்தது யார்?
- உனக்கு உன்னுடைய வாழ்க்கையைக் கொடுத்தவர் யார்?
- உன்மீது உரிமை கொண்டாடும் சில மாந்தர்களின் பேச்சைக் கேட்கப் போகிறாயா?

- அல்லது, நீ கடவுளின் பிள்ளை என்பதையும், அவருடைய தெய்விகத் தன்மைகள் எல்லாம் உன்னிடம் உள்ளன என்பதையும் மறந்துவிடப் போகிறாயா?

இத்தகைய பெருமைக்க உண்மை நிலை உனக்கு வாய்த்துள்ள போதிலும் வேறுசில மாந்தர்களால் நீ திசைத்திரும்பி அழைத்துச் செல்லப்படுகிறாயே?

மிகவும் அழகான அவ் விடத்தை நோக்கி நாம் பறந்து செல்வதற்கு ஏங்கி நிற்கிறோம் என்பதை நான் அறிவேன். இவ் உலகத்தில் உடன் பிறந்த மாந்தர்களே! முதலில் நாம் நம் கடமையை நிறைவேற்றுவோம். அது, நமது கடமையாக மட்டும் இருக்க வில்லை. அதுவே நமது உவகையாகவும் இருக்கிறது.

- நான் இப் புதர்களை ஒளிரச் செய்வது போலவும்,
- அதனால் வழிப்போக்கர்களின் உவகையாளன்'

என்று நான் அழைக்கப்படுவது போலவும் நீங்கள் வாழும் இடங்களில்,

- பெருமை மிக்கவர்களாகவும்,
 - அவ் இடங்களை அழகானவையாக
- ஆக்குவதற்கு முயற்சி செய்பவர்களாகவும் வாழ்வீர்களாக,

2. செண்டாரி

நான் வலிமை இல்லாதவள். ஆம், நான் வலிமை இல்லாதவள் என்பதை அறிந்தவள். ஏனென்றால்

- வலிமையையும்
- அதிகாரத்தையும்,
- அடக்கி ஆள்வதையும்

நான் வெறுப்பதற்குக் கற்றுக் கொண்டுள்ளேன். என்னுடைய வலிமைக் குறைபாட்டினால் நான் சிறு சிறு தவறுகளைச் செய்தால் என்னைப் பொறுப்பீர்களாக. அதற்குக் காரணம், பிறரைத் துண்புறுத்தும் செயலுக்கு எதிர்விணைச் செயலாக அமைந்ததாகிய வெறுப்புனர்வே காரணமாகும்.

- என்னைப் பிறர் துண்புறுத்தாமலும்,
- நான் பிறரைத் துண்புறுத்தாமலும்

உள்ளபோது - நடுநிலைப் பண்போடு இருப்பதற்குக் கற்றுக் கொள்கிறேன். எனினும், ஒரு சில வேளைகளில் நான் என் துண்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்பவளாகவும், உடன் பிறப்பாளராகிய வேறு ஒருவர்க்குத் துண்பம் செய்யாதவளாகவும் இருக்கிறேன்.

எனவே, உங்களுடைய இச் சிறிய செண்டாரி மகளிடம் மிகவும் பொறுமை உடையவர்களாக இருங்கள். அவள் வலிமை இல்லாதவள் தான். ஆனாலும் அவ் வலிமைக் குறைபாடு சரியாக உள்ளதே யாகும். எனவே, செண்டாரியாகிய எனக்கும் போதுமான வலிமையைத் தந்து, வலிமை மிக்கவளாக இச் செண்டாரிச் சிறுமி வளர்கின்றவரைக்கும் பொறுமையுடன் இருங்கள்!

3. ஒக் மலர் மரத்தின் கதை

'சர்ரே' என்னும் இடத்தில் உள்ள ஒரு பழைய பூங்கா. அங்கு இருந்த ஓர் ஒக் மரத்தின்மீது ஒருவர் சாய்ந்து நின்று கொண்டிருந்தார். அப்போது அம் மரம் என்ன நினைத்துக் கொண்டது என்பதை அவரால் செவிமடுத்துக் கேட்க முடிந்தது! இது மிகவும் வேடிக்கை யாகத் தோன்றக் கூடும்! ஆனால்,

- மரங்களும் எண்ணுகின்றன என்பதையும்,
- அவ் எண்ணங்களைச் சிலரால் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதையும்
- அறிந்து கொள்ளுங்கள்

அது மிகவும் பழைய ஒக்மரம். அது தனக்குத் தானே இப்படிக் கூறியது; ‘பசும்புல் வெளியில் உள்ள இந்த ஆஇனம் (பசுக்கள்) வயல் வெளிகளில் நடந்து செல்கின்றன. அப்படி என்னால் நடக்க முடிய வில்லை என்பதை நினைத்தால் அந்த ஆக்கள் (பசுக்கள்) மீது எனக்குப் பொறாமையாக உள்ளது. எனக்குக் கைகள் இருக்கின்றன. இங்கே என்னைச் சுற்றிலும் உள்ளவை எல்லாம் அழகாக இருக்கின்றன. கதிரவனின் வெளிச்சம்; தென்றல் காற்று; மழை; என எல்லாம் மிகவும் வியப்பூட்டுவனவாய் உள்ளன. ஆனால் நான் நிலையாக ஓடிடத்திலேயே ஆழமாக வேறுன்றி நின்று கொண்டிருக்கின்றேன்.

சில ஆண்டுகள் கழிந்தன. அவ் ஒக் மரத்தின் பூக்கள் மிகச் சிறந்த ஆற்றல் உடையவை என்பதை ஒருவர் அறிந்துகொண்டார். நோயால் வருந்தும் ஏராளமான மக்களைக் குணப்படுத்துவதாக அவ் ஆற்றல் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொண்ட அவர், அம் மரத்தின் மலர்களைத் திரட்டி மருந்தாக்கினார். அம் மருந்தால் ஏராளமான வர்கள் குணமாக்கப்பட்டு நலம் அடைந்தனர்.

சில நாள்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் – கோடைக்காலத்துப் பிற்பகல் வேளையில் – அவ் ஒக் மரத்துக்கு அருகில் கூலங்கள் (தானியங்கள்) விளைந்திருந்த வயலின் வரப்பில் ஒருவர் அரை உறக்கத்தில் படுத்திருந்தார். அப்போது அவருக்கு – மரத்தின் எண்ணத்தைக் கேட்டு அறியக்கூடிய சிலரில் ஒருவராகிய அவருக்கு அம் மரம் எண்ணியதைக் கேட்க முடிந்தது. அம் மரம் தனக்குள்ளேயே அமைதியாக இப்படிப் பேசிக்கொண்டிந்தது.

‘இந்த இடத்திலேயே நிலையாக வேறுன்றி நிற்பதைப் பற்றி நான் இனிமேல் கவலைப்பட மாட்டேன். பசும் புல்வெளியில் நடந்து திரியும் அவ் ஆவினங் (பசுக்)கள் மீது நான் இனிமேல் பொறாமை கொள்ளவும் மாட்டேன். ஏனென்றால் நான் இந்த உலகத்தின் நான்கு மூலைகளுக்கும் சென்று நோய்வாய்ப்பட்டுள்ள மக்களைக் குணமாக்க முடியும். அரை உறக்கத்தில் இருந்த அவர் விழித்துப் பார்த்தார். அவ் ஒக் மரம் அப்படித்தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தது!

VII. குணமாக்குபவருக்கு வேண்டப்படும் ரெண்டு சிற்றியமையாத கூறுபாடுகள்

குணமாக்குபவர் ஒரு நோயாளிக்கு உதவ முற்படும் போது இரண்டு கூறுபாடுகளைத் தம் நெஞ்சில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றுள் முதலாவது துயரர்களின் தனித்தன்மைக்கு ஊக்கம் அளிப்பது. இரண்டாவது - அவர்கள் முன்னோக்கிய பார்வை யடையவர்களாக இருப்பதற்குக் கற்பிப்பது.

நாம் நமது உண்மையான தனித்தன்மையை - நமது சொந்த ஆளுமையை உடையவர்களாக இருக்கும் போது - ‘உனக்கு நீ உண்மையடையவனாக இரு’ என்பதைக் கற்றுக் கொண்டு, நோயால் தாக்க முடியாதவர்கள் ஆகவும் இருக்கின்றோம். ஆதனும் மனமும் உடலும் ஒத்திசைவு கொண்டிருக்கும் போது - நாம் நோய் நிலையைக் கடந்து சென்றுவிடுகிறோம்.

மரபுகளைப் பேணும் இக் காலத்தில் - நாம் நாமாக இருப்பது அரிது என்றாலும் கூட, அவ்வாறு இருக்க முடியும் தான்.

ஒவ்வொரு மாந்தரும் தனித்தன்மையை உடையவர். அவருக்கு மட்டுமே உரியதாக உள்ள ஆளுமை வடிவு இருக்கிறது. நம்மை,

- எண்ணிக்கையில் ஒரு சிறிய அலகாகவும்
- பத்தோடு புதினொன்றாகவும்
- ஒரு பெரிய எந்திரத்தின் சிறிய உறுப்பாகவும் ஆக்குவது இக் காலப் போக்கு என்பதாகும். அவ் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டுச் சேற்றுக்குள் முழுகி விடுவதாகவும் அவர் தம் தனிப் பண்பை அழித்து விடுவதாகவும் விட்டுவிடக் கூடாது. ஒவ்வொரு தனி மாந்தருடைய சிறப்புமிக்க ஆளுமை வடிவுக்கும் வியக்கத்தக்க அவ் ஒவ்வொரு தனித் தன்மைக்கும்,

- உயிர் வாழ்வதற்கும்
- ஒரு பணியைச் செய்வதற்கும்

உரிமை உண்டு. இதை அவர் உணரும் போதும், உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொள்ளும் போதும் - மக்கள் கூட்டத்துடன் ஒன்றுபடுத்தும் சட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பவராகவும், ஆவதால் அவர்

- கடர்விட்டு ஒளிர்பவர் ஆகின்றார்;

- தனிப் பண்பினால் பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டானவரும் ஆகி அவர்களுக்கு உதவுகின்றார்.

தமக்குத் தாமே உண்மை உடையவர்களாய் இருப்பதில் இருந்து மாறாதவர்களை இவ் உலகம் மாமேதைகளாகப் போற்றுவதைக் காலம் தோறும் காண முடிகிறது. அவர்கள் தம் வாழ்க்கையில் எத்தகைய நிலையில் இருந்தபோதும் தம் வாழ்க்கை நோக்கத்தை நிறைவு செய்துள்ளனர். தங்களுடைய அவ் வாழ்க்கை நோக்கத் தொண்டுக்காகப் பொதுமக்களுடைய பார்வையில் இருந்து விலகி வேறுபடும் துணிவு கொண்டிருந்தவர்களை இவ் உலகம் அன்புடன் போற்றுகின்றது; அவர்களால் ஊக்கம் அடைகின்றது. அவ்வாறு தத்தம் தனித் தன்மையைக் காத்துக் கொள்வதில் ஒவ்வொருவரும் எடுத்துக் காட்டுக்கு உரியவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

- நோயாளியின் ஆதனுடைய குரல் வெளிப்படாமல் அமுங்கி விட்டதே அவர்தம் நோய்க்குக் காரணம் என்பதையும்,
- அவரைச் சுற்றியுள்ள பிறருடைய எண்ணங்களால் உண்டான பாதிப்பாக – அத் துயரான் தெய்வீகத் தொண்டுப் பணி முடங்கியுள்ளது என்பதையும்,

குணமாக்குபவர் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தது முன் நோக்கிய பார்வை

அல்லது நேர்முகப் பார்வை

- மலை ஏறுகின்றவர்கள் பலரும்,
 - உச்சி முகட்டில் இருந்து பணி செய்பவர்கள் பலரும்,
 - கப்பலைச் செலுத்தும் தலைவர்கள் பலரும்
- ஆகிய இவர்கள் உங்களுக்கு
- முன்நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும்,
 - உங்கள் முன்னே பார்க்க வேண்டும்,
 - அல்லது மேல்நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும்,

என்றுதான் கூறுவார்களேயன்றி, யாரும் பின்புறமாகப் பார்க்கும் படியும், கீழ்நோக்கிப் பார்க்குமாறும் கூறமாட்டார்கள். அதே நிலைதான் நோயாளிகளுக்கும் உரியதாகும். அவர்கள் ஒரு நொடிப் பொழுதும் கூடக் கடந்த காலத்தைப் பற்றி நினைக்கக் கூடாது. அது

முடிந்துபோன ஒன்று. அப்போது நடந்துவிட்ட தவறுகள், பிழை பாடுகள் கை நழுவிச் சென்றவை – ஆகிய எவ்வயாக இருந்தாலும் அவற்றை மறந்துவிட வேண்டும்; அவற்றை மனத்தில் இருந்து நீக்கி விடவேண்டும். ஏனென்றால், கடந்த காலம் நமக்குக் கற்பித்துள்ள பாடம், மீண்டும் நினைவுபடுத்த வேண்டிய தேவை இல்லாமல், நம்மிடம் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கும். முன்நோக்கிப் பார்ப்பதும், மேல் நோக்கிப் பார்ப்பதும் ஆகிய பார்வையே அத் துயரர்களுக்குத் தூண்டுகோல் ஆகி ஊக்கம் அளிக்கின்றன; அவர்களுடைய போராட்டத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றன. மலை ஏறுகின்றவர் – தாம் நம்பிக்கையுடன் அடையவிருக்கும் அவ் உச்சி முகட்டையே பார்ப்பவராக உள்ளார். அவ்வாறே வாழ்க்கையிலும் உண்மையாகவும், உறுதியாகவும் – மேன்மையானதாகிய அவ் எதிர்காலத்தை நோக்கியதாகவே – துயரர்களின் பார்வை இருக்க வேண்டும். அப்படி அல்லாமல், பின்நோக்கிப் பார்ப்பதன் மூலம் – மன அழுங்கல் நிலையைத் தருவித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவர்களுடைய கடந்த காலத் தவறுகள், நழுவல்கள், குறைபாடுகள் ஆகிய எல்லாமே.

- இன்னும் நன்றாகக் கற்பிப்பதற்கும்
- தவறான வழியில் இருந்து சரியான வழியைக் காட்டுவதற்கும் உரிய பட்டறிவுகள் ஆகும். அப் பாடம் அவர்களுடைய ஆதன்களால் நன்றாகக் கற்றுக்கொள்ளப் பட்டவை ஆகின்றன. அவர்கள் தங்களுடைய தோல்விகளாகக் கருதுகின்றவற்றைப் பற்றி மீண்டும் எண்ணிப் பார்த்துத் தம் உள்ளங்களில் சுமையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. ஏனென்றால் மலை ஏறுகின்றவர்கள் தங்களுடைய முயற்சியில்,
- தோல்வியாக அவர்கள் கருதுகின்ற எதுவாக இருந்தாலும் சரி;
- அவர்கள் கை நழுவ விட்டு விட்டது எவ்வளவு பெரிதாக இருந்தாலும் சரி,
- அப்போது அவர்கள் எத்தகைய பெரிய தவற்றைச் செய்திருந்தாலும் சரி,
- அல்லது, எத்தகைய அச்சத்தை ஊட்டுபவையாய் அத் தவறுகள் காட்சி அளித்தாலும் சரி;

அவை அனைத்துமே அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக அனுப்பட்ட பட்டறிவுகள் மட்டுமேயாகும். அவற்றால் அவர்கள் கற்றுக் கொண்ட பாடம் அவர்களுடனேயே இருப்பதால், அவர்கள் அப் பட்டறிவுகளை மறந்துவிடலாம்.

- அவர்கள் மேல் நோக்கிச் செல்ல உதவுவதற்கு அங்கே அவை தேவைப்பட்டன என்றும்;
- அவையும் மாற்று வடிவத்தில் வந்த நன்மைகளே என்றும்; அவர்கள் அப் பட்டறிவுகளைப் பற்றி நினைக்க வேண்டும்.

இக் காரணங்களுக்காகத் துயர்கள் தங்களுடைய கடந்த காலத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள். நேற்றைய நோய் நேற்றைக்குரியது. அதற்கு இப்போது எவ் உரிமையும் இல்லை; முதன்மையும் இல்லை. நாம் எப்போது அவரைப் பார்க்கி ரோமோ, அப்போது உள்ள நோய் நிலைக்கே பண்டுவும் செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒரு கிழமை (வாரம்) கழித்து அவரைப் பார்க்கும் போது, இவ் இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, அந் நிலையில் மாற்றம் உண்டாகியிருக்கலாம். அந் நிலை அவருக்கு வேறு ஒரு மருந்து தேவைப்படுகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

ஒரு கிழமை (வாரம்) தான் ஆகியுள்ளது என்றாலும் அதுவும் கடந்த கால வரலாறுதானே அன்றி, இப்போதைய நிலையுடன் தொடர்பு இல்லாததாகின்றது. கடுநோய்களின் போது சில மணி நேரப் பொழுதிலேயே நம் நோயாளி புதியவராக ஆகிவிடக்கூடும். நாம் எப்போதும் இன்றைய நிலைக்கு, இப்போதைய நிலைக்குத் தான் பண்டுவும் செய்ய வேண்டும். அவருடைய கடந்த காலத்தைப் பற்றி என்னுவதும், அவரை அவ்வாறு கடந்த காலத்தில் இருக்குமாறு விடுவதும் பண்டுவத்தில் உண்டாகும் விளைவுகளுக்குத் தடையாகின்றன.

- நோய் எவ்வளவுதான் தீவிரமானதாக இருந்தாலும் சரி,
- கடந்த காலத்தில் சரி அல்லது தவறு என்று கூறுமாறு என்ன தான் நடந்திருந்தாலும் சரி;
- எதிர்காலத்தை பற்றிய நம்பிக்கையும்,

அது ஒரு பொருட்டே ஆகாது.

- எதிர்காலத்தில் உண்டாக இருக்கும் மேன்மையான நிலைகளும்தாம் – ஒருவரை ஏலாமை நிலையில் இருந்து வெற்றியை நோக்கித் தாவச் செய்கிறது.
- படைப்பாளரின் பிள்ளைகளாகிய பொதுமக்களுக்கு,
- அவர்களிடம் உள்ளதாகிய தெய்வீகத் தனித் தன்மையே அவர்களுடைய துண்பங்களில் இருந்தும் தொல்லைகளில் இருந்தும் மீளச் செய்கிறது என்பதைக் கற்பியுங்கள்;
- செல்ல வேண்டிய பாதையில் இருந்து விலகாமலும், பிறர் கூறுகின்றவற்றைப் பொருட்படுத்தாமலும், அவர்கள் வாழ்க்கைக்க கடலில் தங்களுடைய கப்பலை நன்றாகச் செலுத்துவதற்கு, உதவுங்கள்.
- அவர்கள் முன்னோக்கிப் பார்ப்பதற்குக் கற்பியுங்கள்.

ஏனென்றால்,

- அவர்கள் தங்களுடைய பாதையில் இருந்து எவ்வளவுதான் விலகிச் சென்று விட்டாலும்;
- அவர்கள் எத்தகைய புயலிலும் சூறாவளியிலும் அகப்பட்டுக் கொண்டாலும்,

இவ்வொருவருக்குமே அமைதியும் பாதுகாப்பும் உடைய துறைமுகம் எதிரே இருக்கிறது.

VIII. கைணப்புக் கட்டுரை

திருக்குறளில் மலர் மருத்துவக் கூறுபாடுகள்

கு.பூங்காவனம்

மரு.எட்வர்டு பாச் (1886 – 1936) இங்கிலாந்து நாட்டில் வாழ்ந்தவர்; மருத்துவர். மெய்யியல் வழியில் மருந்தில்லா மருத்துவ முறையையும், எல்லார்க்கும் பயன்படும் வகையில் – மெய்யியல் சார்பு ஊடையதும் மனத்தைத் திருத்தி நோயைப் போக்குவதும் ஆகிய மலர் மருத்துவ முறையையும் கண்டுபிடித்தவர், அவர் தம் மெய்யியல் சார்புக்குப் புத்தருடைய கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவர் . இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த திருவள்ளுவரையும் அவரியற்றிய திருக்குறளையும் பற்றி அறிய வாய்ப்பில்லாதவர். மரு. பாச் திருக்குறளை அறிந்திருப்பாராயின் அந்நூலைத் தம் உச்சிமேல் வைத்து மெச்சிப் போற்றியிருப்பார். ஏனென்றால் அவருடைய மெய்யியல் சார்பு மருத்துவங்களின் சில கூறுபாடுகள் திருக்குறளில் உள்ளமையேயாகும். மகு.பாச் அவர்களின் கோட்பாடுகள் திருக்குறள் அறிவால் இன்னும் விளக்கம் பெற்றிருக்கவும் கூடும்.

மரு. பாச் அவர்களின் மனமருத்துவம் மலர் மருத்துவம் ஆகியவற்றின் மெய்யியல் கூறுபாடுகள் திருக்குறளில் உள்ளமையை இக் கட்டுரை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகின்றது.

நோய்களின் மூலமாகவும் அடிப்படை நோய்களுக்கும் மூலமாகவும் ஊற்றுக்கண்ணாகவும் அமைந்தது தன்விருப்பு (Self-love) என்னும் ஒன்றேயாகும். இது, ஆசையே துன்பங்களுக்குக் காரணம் என்னும் புத்த நெறியைப் பின்பற்றியது. தன்விருப்பு என்பது பற்றியும், அதுவே துன்பங்களுக்குக் காரணமாக இருப்பது என்பது பற்றியும் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

**அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையர்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு (72)**

**யாதனின் யாதனின் நிங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன் (341)**

என்பவை அத் திருக்குற்பாக்கள்.

தன்விருப்பின் காரணமாகவும், அதனையும் உள்ளடக்கியும் – செருக்கு, கொடுமை, வெறுப்பு, தன்விருப்பு, அறியாமை, நிலையின்மை, பேராசை என்னும் அடிப்படை நோய்கள் ஏழும் உண்டாகின்றன என்பதும், இம் மனக்கோட்டங்களின் காரணமாகவே உடலைப் பாதிக்கும் எல்லா நோய் வளர்ச்சிகளும் உண்டாகின்றன என்பதும் மரு.பாச் அவர்களின் மெய்யியல் மருத்துவக் கோட்பாடாகும்.

இதனைத் திருவள்ளுவர் மிக எளிதாகச் சுட்டிச்சென்றார்.

**மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர் பிற (34)**

என்பது அக் குற்பா

மனக்குற்றங்கள் ஆகிய நோய்களைப் போக்குவதற்கு மரு.பாச் அவர்கள் கூறும் வழி – தீமைக்கு எதிரான நன்மையை வளர்ப்பதேயாகும் (Develop the Opposite Virtue). அதாவது, செருக்கு என்னும் நோயைப் போக்குவதற்கு அதற்கு எதிரான நன்மை ஆகிய பணிவு என்பதையும், கொடுமை என்னும் நோயைப் போக்குவதற்கு அதற்கு எதிரான கணிவு என்பதையும் வளர்த்துப் பெருக்க வேண்டும் என்பதே அக் கொள்கை. அதே கொள்கை திருக்குறளில் பல இடங்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

**இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்காப்
என்ன பயத்ததோ சால்பு (987)**

**இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கணியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று (100)**

**இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நானை
நன்னயம் செய்து விடல் (314)**

**என்பவை அத்தகைய குற்பாக்கள்
மனச்சான்றுக் கோட்பாடு**

நாம் அனைவரும் – உயர் மாந்த வடிவு (Higher Self) அல்லது ஆதன் (Soul), மனம், ஆளுமை வடிவு (Personality) உடல் – என்னும் நான்கின் ஒன்றினைவாகவே இருப்பவர்கள் என்றும், மனம் ஆளுமை வடிவு உடல் ஆகிய மூன்றும் ஆதனுடன் பொருந்தியும், அதன் வழிப்பட்டும் நிற்பது ஒருமைப்பாடு (Unity) என்றும்; அவ்

ஒருமைப் பாட்டினால் நாம் நம் உச்சத்தை அடைவோம் என்றும்; நோய்த் துண்பங்களும் நம்மை அனுகா என்றும் மரு.பாச் விளக்கினார்.

ஆனால் வடிவின் தவறான வழிகாட்டுதலாலோ, ஆசைக்கு ஆட்பட்டோ நாம் நம் ஆதன் தொடர்பில் இருந்து வழி விலகிச் சென்று விடுவோமாயின், அங்கே துண்பங்களும் நோய்களும் மிகும் என்றும் அவர் கூறினார்.

நாம் நம் ஆதனுடன் எப்போதும் பொருந்தி நிற்பதற்கான ஒரே வழி நம் மனச்சான்றை வளர்த்துக்கொள்வதே என்பதும் அவரால் கற்பிக்கப் பட்டது.

மனச்சான்றைக் காத்து வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது திருக்குறளில் சுட்டப்பட்டதேயாகும்.

**தன்நெஞ் சரிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சடும் (203)**

என்பது அக் குற்பா.

திருக்குறளும் மலர் மருந்துகளும் :

மரு. பாச் மெல்லியல்பினர்; மலர்களுடன் உறவாடியவர்; அதனால் மலர்களின் மருத்துவக் குணங்களை எளிதாக உணர்ந்தவர். ஒருநாள் அவர் இயற்கைச் சூழலில் நடந்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு செடியில் பூ ஒன்று மலர்ந்திருந்தது. பூ இதழில் படிந்திருந்த பனிநீர்த் துளியில் காலைக் கதிரொளி பட்டு மின்னிய காட்சி அவர் தம் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்தது. அவர் அச் செடியின் அருகில் சென்றார். மலரின் மென்மைத் தன்மையைச் சிறிதும் சிதைக்காமல், சற்றுக் குட்டையாக இருந்த அப் பூச்செடியின் உயரத்து அளவுக்கு அவர் குனிந்தார். பூ இதழில் படிந்திருந்த பனிநீர்த் துளியைத் தம் நாக்கால் தொட்டு நக்கினார். அப்போது அவர்தம் உடல் முழுதும் அம் மலரின் மருத்துவ நன்மைகள் பரவுவதை உணர்ந்தார். பூ இதழ் மென்மையானது. அதன் அளவுக்கு மரு.பாச் அவர்களின் உள்ளமும் மென்மையானது.

மலரின் மென்மை பற்றித் திருக்குறளில் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு;

**மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து (90)**

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடுக்கு நெறஞ்சிப் பழம் (1120)

மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர் அதன் செவ்வி தலைப்படு வார் (1289)

എൻപത്തെവ,

மலர்களின் மென்மையையும் அவற்றின் மருத்துவக் குணங்களையும் நன்கறிந்த மரு.பாச் அவற்றை மென்மையான முறையில் மருந் தாக்கினார். மென்மையான நுண்ணுறப்பு (Subtle Organ) ஆகிய மனத்தைத் திருத்துவதற்கும், அதன் வழி நோயைப் போக்குவதற்கும் பயன்படுத்தினார். ஒரு சான்றின் மூலம் இதை அறியலாம்.

ஒருவர் பழவாங்கும் வஞ்சமும், பொறாமையும் உடைய மனத்தினர். இது எதிர்மறை (Negative) மனநிலை. இம் மன நிலைக்கு உரிய ஆஸ்லி (Holly) என்னும் மலர் மருந்தைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்தம் மனநிலை மாற்றம் பெற்றுத் தூயவராகின்றார். இது உடன்பாட்டு (Positive) மனநிலையாகும்.

எத்தகைய தடைகள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றைப் பொருட் படுத்தாமல் ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்கும் விடாழியற்சி உடைய ஒருவருக்கு எற்ற மலர் மருந்து ஒக் (Oak) என்பதாகும். விடாழியற்சியுடன் உச்சத்திற்குச் செல்வது உடன்பாட்டு மனநிலை. உச்சத்திற்குச் சென்ற பின்னும் மேலும் மேலும் செல்ல நினைப்பது பேராசை என்னும் நோயின்பாற்பட்ட எதிர்மறை மனநிலையாகும். இவ்விருவகை மனநிலைகளும் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை :

**ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழை துஞ்சுற்று பவர் (430)**

என்பது உடன்பாட்டு மனநிலை.

நுணிக்கொம்பர் ஏறினர் அஃதிறந்து ஊக்கின் உயிர்க்கிறுதி ஆகி விடும். (476)

என்பது எதிர்மறை மனநிலையாகிய நோய்நிலை. இவ் எதிர்மறை மனநிலையை மாற்றி, உடன்பாட்டு மனநிலைக்குரியவராக்கி

அவர்தம் நோயைப் போக்குவது ஒக் என்னும் மலர் மருந்து என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

‘அக்ரிமொனி’ – என்பது மலர் மருந்துகளுள் ஒன்று. இம் மருந்துக்குரியவர் தம் மனத்தின் அகத்தே உள்ள பெருந்துன்ப நிலையை மறைத்து – புத்தே முகமலர்ச்சியுடன் உள்ள அவரைச் சுற்றி நடையும், கூத்தும், கும்மாளமும் என இருக்கின்ற நட்புக் குழாம் காணப்படும். இம் மலர் மருந்தின் தன்மையைக் காட்டுவதாகவே,

**முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பதே நட்ப (786)**

என்னும் குற்பா உள்ளது.

ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு மிக்க ஆர்வ உணர்வுடன் இறங்கிய ஒருவர் அங்கு உண்டாகும் சிறு சிறு தட்டகளையும் கண்டு இடிந்துபோய் அச் செயலைக் கைவிட்டு விடுகின்ற மனநிலைக்கு உரிய மருந்து சென்சன் (Gentian) என்பது. இம் மலர் மருந்தின் மனநிலை திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

**எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இமுக்கு (467)**

என்பது அக் குற்பா.

மலர் மருந்துகளுள் ஒன்று நீர் நீலம் (Water Violet) என்பது. அம் மருந்துக்கு உரியவர் அமைதியானவர், அடக்கமானவர், சில சொற்களையே பேசுவார், தேவையானபோது பிறர்க்குத் தாமாகவே முன் வந்து உதவுவார். பிறருடைய செயல்பாடில் குறுக்கிடாதவர். ஒதுங்கி இருப்பவர்.

திருக்குறளில் இவ் அரிய குணங்கள் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப் படுகின்றன. அதோடு,

**பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர் (649)**

என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருவள்ளுவர்க்கும் மரு. பாச் அவர்களுக்கும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக் கால இடைவெளி, இரண்டாயிரம் கற்களுக்கு மேலான தொலைவு இடைவெளியைக் கொண்டவை அவ் விருவரும் வாழ்ந்த

இடங்கள் திருவள்ளுவரை அறியாதவர் மரு.பாச். ஆயினும் திருக்குறட் கருத்துகள் மெய்யியல் மருத்துவக் கோட்பாடாகவும், மலர் மருத்துவப் பயன்பாடாகவும் அமைந்துள்ளன என்பதைக் கண்டு மகிழலாம். எனவே திருக்குறளை ஒரு மருத்துவக் கோட்பாட்டு நூலாகவும் கற்கலாம். மரு. பாச் அவர்களின் மன மருத்துவ, மலர் மருத்துவ விளக்கங்களை அறவழி மெய்யியல் கொள்கைகளாக ஏற்றுப் போற்றலாம். இவ் இரண்டையும் கற்பதாலும் கடைப் பிடிப்பதாலும் நாம் அடையக் கூடிய பயன்களும் அளவற்றைவயாகும்.

கலைச்சொற் பட்டியல்

Adventure	-	துணிவுச்செயல்
Anaesthetic	-	மரப்பு மருந்து
Anatomy	-	உடற்கூறு ஆய்வியல்
Anticipatory fear	-	எதிர்பார்ப்பு அச்சம்
Antiseptic	-	புரைத் தடுப்பு மருந்து
Anxiety	-	மனக்கவற்சி
Cold	-	தடுமன்
Catarrh	-	சளி அழற்சி
Depression	-	மன அழுங்கல்
Despair	-	நம்பிக்கை இழப்பு
Disharmony	-	ஒத்திசைவு இன்மை, ஒவ்வாமை
Divine mission	-	தெய்வீகப் பணி
Divine Plan	-	தெய்வீகத் திட்டம்
Divinity	-	தெய்வீகம்
Dormant state	-	உறக்க நிலை
Element	-	தனியம்
Faith	-	பற்றார்வம்
Harmony	-	ஒத்திசைவு
Healing	-	குணமாக்குதல்
Hope	-	நம்பிக்கை
Hysteria	-	இசிவு நோய்
Indecision	-	முடிவு செய்ய இயலாமை
Indifference	-	அக்கறை இன்மை
Influenza	-	சளி அழற்சிக் காய்ச்சல்
Intuition	-	முன் அறியும் உணர்வு
Invalid	-	ஏலாமை
Jam-pot	-	பழப்பாகுப் புட்டி
Like cures like	-	ஒத்தநோயை ஒத்த மருந்து குணமாக்குதல்
Laboratory	-	ஆய்வுக்கூடம்
Material form	-	பருப்பொருள் வடிவு
Measles	-	தட்டம்மை
Microscope	-	நுண்ணோக்கி
Monk	-	முனிவர்

Musk	-	கத்தூரி
Nun	-	பெண் துறவி
Nursing Home	-	பண்டுவமனை
Pathology	-	நோய் ஆய்வியல்
Personality	-	ஆளுமை, ஆளுமை வடிவு
Pharamacopoeia	-	மருந்தாக்க இயல்
Potency	-	வீறியம்
Prognosis	-	முன்கணிப்பு
Reaction	-	எதிர்விணை
Reflection	-	எதிரொளிப்பு
Remedy	-	குணமாக்கு பொருள்
Restlessness	-	இருப்புக் கொள்ளாமை
Rheumatic pain	-	வாதவலி
Soul	-	ஆதன்
Spritual	-	ஆதனியல்
Stethoscope	-	உள்ளலிப்பெருக்க மானி
Stiffness	-	விறைப்புணர்ச்சி
St.John	-	தூய் யோவான்
Streptococcus	-	நுண் ஓட்டி
Tapping	-	துளைத்தல்
Telescope	-	தொலைநோக்கி
Terror	-	பேர்ச்சம், திகில்
Tissue	-	திரளை
Tolerance	-	பொறை உடைமை
Tubercle Baccillus	-	எலும்புருக்கி நுண்ணுயிரி
Union	-	ஓன்றிணைவு
Vibration	-	அதிர்வு அலை
Xray	-	புதிர்க்கத்திர்

இந்நூலாசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. உலக முதன் மொழி தமிழ் (மறுபதிப்பு 2010)
2. ஓமியோபதி அறிமுகக் கட்டுரைகள் (2009)
3. பன்னிரு திரளை உப்பு மருந்துகள் (2009)
4. மகிழ்ச்சி தரும் மலர் மருத்துவம் (2009)
5. நமக்கு நாமே நலம் காண்போம் (2009)
6. ஓமியோபதி மருந்தியல் நெறிமுறை (2010)
(Organon – நெறிமொழிகள் மட்டும் தமிழாக்கம்)
7. ஓமியோபதி நெடுநோய்க் கோட்பாடு (2012)
8. ஓமியோபதிக் கொள்கை விளக்கக் கட்டுரைகள் (2012)
9. Healing with Flower Medicine (2012)
10. மன மருத்தவமும் மலர் மருத்துவமும் (2013)
11. காணாமல் போன நோய்கள் (2013)
12. ஓமியோபதி மருந்தியல் நெறிமுறை (2013)
(Organon – முழுமையும் தமிழாக்கம்)
13. வீட்டுக்கு வீடு ஓமியோபதி மருத்துவம் (2013)
14. வீட்டுக்கு வீடு பன்னிரு திரளை உப்பு மருத்துவம் (2013)
15. வீட்டுக்கு வீடு மலர் மருத்தவம் (2014)
16. திருக்குறள் தேசிய நூலாக வேண்டுமா? அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்? (2014)
17. சுடற்பூஞ்சை மருந்துகள் (2015)
18. ஓமியோபதிக் கொள்கை விளக்கக் கட்டுரைகள் – 2 (2016)

இந்நால் கிடைக்கும் இடங்கள்

1. வேங்கை பதிப்பகம்

4/111, எல்.சி.நகர்,
நாகமலை புதுக்கோட்டை
மதுரை – 625 019
பேசி : 94439 62521

2. எழுத்தாணி

288, மரு.நடேசன் சாலை
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை – 600 005
பேசி : 94452 07501

3. வாழ்க வளமுடன் யுத்தக நிலையம்

3, வாழ்க வளமுடன் தெரு,
திண்டுக்கல் – 624 001.
பேசி : 91503 02904

4. Dr.K.Poongavanam

504, IVth Main
OMBR Layout, Banaswadi
Bengaluru - 560 043.
Phone : (0) 98453 69715

நோய்களைப் போக்கும் இரண்டு வழிமுறைகள்

அச்சம் ஒரு நோய்; அது அளவற்ற நோய்களைப் பெருக்குகிறது; வளர்க்கிறது. அச்சத்தைப் போக்குவதால், அதனால் உண்டாகும் அனைத்து நோய்களும் குணமாகின்றன; தடுக்கப்படுகின்றன. அச்சத்தைப் போக்குவது எப்படி? துணிவைப் பெருக்குவதால் அச்சத்தைப் போக்கலாம் என்பது ஒரு வழி.

ஜந்து மலர் மருந்துகளில் பொருத்தமான ஒன்றை உட்கொள்ளுவதால் அச்சத்தைப் போக்குவது இரண்டாவது வழி.

அச்சத்தைப் போலவே எதிர்மறை உணர்வுகள் அனைத்தும் நோய்களே; நோய்களின் பிறப்பிடங்களே. அவை அனைத்தையும் இவ் இரண்டு வழிமுறைகளால் போக்கிக்கொள்வது பற்றி விளக்குகிறது இந்நால்.

